

ספר

הוצאת והדפוס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היום תשס"ט

ריח התפוח

ביאור נחמד על ס' התפוח להפילוסוף אריסטוטלס .

בו רשמי האותות והמפתים המוחקרים על התאמת השארת הנפש ,
שנפש כל הישר באדם יערוג בחשק נמרץ להשיג הסגולה הזאת , כי
האמונה בדרכי החקירה ביסוד העיקר הזה , הוא פינת הרת הכללי ,
ובאר האותות האלו יצא מפי מו"ר אשר שמעתי ממנו בילדותי , הוא
הח' הש' החוקר האלקי משה יוסף בעהמ"ח עשרה ספרים .

וחעליתי אתון על מובא הדפוס לחלקם ביעקב ולזכות השרידים
הצמאים לכל טוב ומועיל יהי' מתגלגל זכות זה ע"י , ממני אברהם
מנחם במהרי"ד הרב מצפת התוספה ווארשא ברחוב דויקע № 25B

ווארשא

דפוס הרבני מו"ל נחמן שריפטלינסקי נ"י .

שנת תרמ"א לפ"ק

РЕАХЪ ГАТАПНАХЪ

ВАРШАВА 1881.

Въ Типографіи Н. Шрифтиссера Налеви N. 2242

Дозволено Цензурою Варшава 22 Апрѣля 1881 года.

הקדמה

שדה הצופים

לפני מחוללי, וזה שרוג שושן אשר שחלתי
לפני אשנב כליותי? זם מקור המזימות וזיה
אולר הסגולות, וזם סיכלי שן הסבונה מעלפם
בספירים הבינה, לפני ולפנים סיכל שהין
מזויר בשער המודעים, שמה נמלא ערש
ארגמון ורפודס בסגולות הסכמים, על הערש
שוכנת הסכמה בעלמה מזנות ירושלימה
היפות? גליסי שוקס להסגלות לפרחי
שעשועים ומשדי חבונתה השקסס מייני אשר
מללתי מכרס בן שמר, אשר שמרס נפשי לסקל
ולכלות הקואים מכרס חמד נטע שעשועים,
וכרמי שלי הוא ונטרתיו שלא ישאב ממקורות
עכורים, הבלתי ללוים? ועתס ברנה אשאל
אלומותי אביאסס אל נוס החושקים לחלק
אליסס מזרי גלעד אשר טוננו אלצעותי! :

רבן
מראשית הכינותי לרי למחלס המצבקים?
אני לבד האחד המיוחד נלד מנטעי הארץ
אשר עליתי מכל בני מולדתי וסולדתי החובר
הזם על ברכי העט הסוגד בי כמאכו כמאוס?
ערס לברתי הרכבותיו, וערס כי הרגתי
יכודותיו, ועוד לא ברשו רגלי המדע לסולידס,
ועוד לא נפלחו מלצו, הסעעתי לעטוי פקדתיס
לוייתיה, שלחתיס על פני חלד כלס, כנפיש
נפלחיס בראתי לס לדואת מלוא הסכל באין
מפריע, הסכרתיס אס פעמיה ינכו לעוף כל
פני הסכל, מראש הסדתיס כי חניס
סכל בעיני מצמחס וחמללסס כמאוס

הנה מודעת זאת לכל מבקרי הסכל, אשר
כל כנעני ורמאי, המדינות הגדולות
היושבים בבית מרכלותס עם רוב מוסחרס,
יחלו על שער החניות טאבללית וזם רשוס כל
מין סחורה הנמלא אלסס. למען כל באי לעד
על מפחן בית מוסחרס יביע עליס וערס
שיכנס ידע אס נמלא אלס סרוכל הזס חיזס
מין סחורה הנאותס אליו! מהס למדו כל
מחברי הסדורות יעשו למו זאת לסוק להציג
בראשית חוברס הסקדמתס להיות מורה נבוכיס
לכל מי שגיגס להביט אל תאר חוברס! —
לכן גס אני בעקבותיסס לעדתי ובאתי בראשית
בסקדמתי לגלות מפאון ממורטי לבני מה
שביאני לגשת אל סמלחסס הזאת, ולחבר
סביאור הזס! — מלאנו בדברי מבקרי הסכמה,
גס נתאמת במופת-שעשועים אשר כל-היכנס
לאולר הזשסס ובאלתו מן הסודס יתלפק אסו
עמו ריח הטוב, כן קרס גס לי כי נכנסתי
לטייל בפרדס הספוחיסס ופגעתי באילן הספוח —
ועלס באפי את ריחו הטוב הסודי לכל אשר
רוח באפו, וידעתי כי זו יריחו כל משכילי
הזמן אשר כבר לעדס פעמי מרכבותיסס
בשדס הספוחיסס!

זה ראשית לוי אשר בדרס אלומתי, ואשכול
נגפתי רעיוותי עוביס עשו, סרתי חליתי,
גס ילדתי! וזס פרי מזכורי מזימותי, אשר
קרבחס בכל המדעיסס לסעלותס ממחא שי

אשר הלכינו שערותיה ? אולם אנכי ארשתי
שפיהם, באמונה קניתי מעדיהם, כי שפיהם
יבנו בית אלהים !

עמי. אם המחנה הראשונה תפגשך
הקוראים לאמונה אחת, תציג
השובתי הבכורה היא האמונה מול המחנה,
אם לה ישאלו מה זה אורחות צרי ועלה תרופה
אשר פגענו באם הנתיבות, היא תענה אמרים
להם, אם אמנם הבכורה שוכנת חיקם ואין
נפחל צמו, ולא ענו אותה כל ימי היחס להם
לחשוק, ולא חדלו ממנה עונתה ותרפה, אז
חמסר אותה אליהם לקחתה על שלחנם !
ואם המחנה השני תפגשך, החושקים
בהעירם, תציג השובתי השנייה, היא החקירה,
ותאירם מול עבר פיהם, היא תגלה שוקה,
והיא תסיר צעיפיה, ותלפוש עיני השכלותיה,
ותפקחנה אחס מאורות סגולותיה, וכל
מטמון חקירותיה תציג לפני כל חוקר הבא
בסודם לחקור ! העלמות סיפות האלה המה
כלי קרב החוכים בעדי בכנפי השכלתם בעד
הלוחמים לי, וזה מגן ולינה בפני המשחיתים
אח כרם בן שחר, ובסם אחיצ מול כל
חוקרי הזמן, המה יסבותם בכנפי חתולתם
בעדי, ובזילם חמדתי להנפש רעיונותי ?

מני אז כי יסדו המכונות והעמודים. כל
מחצרי חבורם מהמשכילים הנאמנים
לקחו אחסן לחבקיםם צשתי זרעתיים, גם
אני מיום שנלבשתי בותנת אור המזימה על
הסרים הרמים דלקתי ובמסילות ב"א סלוחי
כמעט שילאש נפשי עד שהחזקתי אותם, ולא
ארפניהם, בהם אחתלסם, בהם אשתמשע,
בהם ישקטו מזימותי. מסערת בני חבל ארלי.
אשחק לקול הסון לאומים מבני מולדתי,
ומגערתם לא אחת, חלמותיהם לא יהלמוני,
ובשאלך גליהם "לא אירא, כי מעמי עז כנמר,
ולבי כלב הארי", אשר רשחם לא ילכדוני,
ורגלי לא ימעדו, כי מבד עז הבורד בעדי
מבלי תחי להפילני ! אם כי ידעתי כאשר
תמיד

המונים, עדרים עדרים, מים ממנים שונים,
כחות נפרדים מפלגות נבדלים, עשתותיהם
מסולים כל מין עדר על מרבצו ישכון, מה
שיאסבו אלו, ימאסו אלו, מה שיפארו אלו,
ילעגו אלו, השבעתיה לכל המחנות תפנה
פניה ותעריך לקחה, אלו ימואלו משדי
מנבזה, ואלו יתריקו שן על תחר פניה,
אלו יספרו מאעדי מרכבותיה, ואלו בצעיפים
ילפשו מבוא בתעלומותיה, אלו יתאוו לשכבו
בחיקה, ואלו בסעפי הסלעים יתחבאו !

מקרה

יודתי לענוק הבקורת, ידעתי אשר
מעונות אריות ונמרים ישכנו שמה ועל כל
נתיב רובץ זאב העורף. ועל כל פינה דוב
שוקק, אשר ילדס העת הככרים בים לא חומן
בם אשר חדל מנסם כל מדע, וזה פרי
מעשיהם כל ימי חלדם, אשר בהביטם אל
מעייין חדש יתאספו עדרים זה במקלו וזה
בהרמילו לזרקו אבני אלגבים אל המעיין החדש !
זאת הביאני אשר צברתי אסמים סגולים, צרי
ותעלה ערם שיבא האודר ! אם יפגיעו בי
המחנה הראשונה ויגדרו דרכי ושאל ישאלו
למי המחנה הסולכת לפנינו" עמי אל תהמו
ואל תחתו, שני עלמות תופפת ארשתי לי
לסוכנת, לאחת קראתי אמונה, ולאחורה
השנייה קראתי חקירה, שפיהם אהובות עלי
כבנות השחר, מעת כי על פני תבל שלחתיהם
חפצי לבקרו פרי החבל. ויפגעו בהם שוללים
סמונים סיגים נבדלים, ויאסבו את העלמות
וישחקו בהם בין מאלות משחקים, ויקראו
לאחת אהובה, ולאחורה השנייה קראו שוואה ?
ולא נחלו שפיהם לשוכנת חיקם, ולא כן האדק
כי שפיהם במת אלקים אשר ילדס לי הסוכנה
אח שפיהם, ומחלב עד אחת ימקו, ומסרכבות
יבירות אחת מרכבו, ואב אחד הולידם וברגע
אחת ילאו מחדר אורחם, תאומים המה העלמות
מבטן ומלידה, הסדר אשר עיני מדע לנו
יאסבו השנייה, הסדר אשר יאסבו חקקה

אשר לא ישיב להחזון עם נפשו המשכלת גם חליתו ומליחתו לחשוב עם קונו, כאשר חמרו המושלים בואו חזבון. זאת מלא להחכם לבאר דברי חקירותיו האלו ערס שניתק פתיל הקורר ציו וצין הנוף הכלל. אמנם ככה יראה לכל משכיל הדורש טוב לעצמו וחם על נפשו העלוכה לחשוב ולשקוד על דלתי החזבון הזה כל ימי סיומו מלוכש בגולס וגוים! גם לי עוררני החזבון הכס הזה וסביאתי לרשום מעט הכמות ורב האיכות למעני ולהאגודים בחברתי כי הוא יסוד נאמן אשר כל הרועים חלו אשכול רעיונותיהם על יחד הזה כי ממנו מואל דבר וממנו אחרית דבר המאמינים והמשכילים ללו במים אדירים וכל אחד העלם בחרו כדי מדרו כל המביט אל בליסם יראה מה הנמצא באמחוסיהם! אז תאיל גם עלי ברכה על המנחה אשר שלחתי לפניך, ויהא מבורך כל הדן אותי לכ"ז, כי אם לא יניח המשכיל אחריו גם החזבון במה יזכר שמו לדורות הבאים, כנאמר מפי המ"ש שאין זכרון לראשונים גם לאחרונים, אם כי לא זיינו בשער את עדי המודעים לזכר עולם! :

נפשי.

נפשי! מחוללי ערס בראי ידעני, ובאלוהות הסגולות צין רעיותי שכתני, ולעת חפזו לבטן סגוים סורידני, מנוס חבלי וגורלי עמי לקחתי, עתה אל תסמי, ואל תפחד, מה ששמה ברחי, הלוס אולידס, הלוס אלמתי ענבי הנפן אשר באשכול העליון חלוי! אחלה פני מחוללי יכונ דרכי אשר אני הולך לפניך, שלח אורך ופקח עיני מיומתי. הישר לפני שביך האדק, פתח לי שער חסדך, ומאלוהי תס חני, ובכל כנפיך חסוכני, כי שם חנכי על אמרתך כעווא שלל רב"ו בחקוהך אשתטעטע כי טוב לי מה שנותני למען אלמד חוקיך, וחסת אבותי אשר בלש בתמים לפניך אשר על אני אללס"ה פצו אחריו זס עמי, זס חסיד, קיים זס מה שכתוב בזה, וחברו יעמוד לי שלא ימות הסורס מפי ומפי

רמי

יתמידו לזקו מטר לאידי, כן לא יכלמו להסתיב במלח נחושה למולי, אם כי מה להם אלי? **מראשית** כזאת ידעתי ולא לבשתי שמלות אימה, יען כל הולך חוס ילך בעת, ושאיתי צפס מלא כאשר ציקס אדון הסביאים, סודיעי בגלוי שלא יאמרו בסחר הסחיר מלעדיו, שאלתי ואין עונה לי והמה לא לקחו בושט ויביעו אחרי! אחת דברתי וזאת אשר הסקרה מזימתי מה שסגס הסכם, אל תענה כסיל באלותי. כי כבר עמדתי על סלע הבזון לפני כמה גדולי המשכילים אשר בקרוני כבדקת רועס נאמן וכולמו סודו ועמו אחרי מקודם! ואסאסמה לא השכילו, מה לי להוכיח מלין לעלפים המוכים בסטורי הדעת אשר ילאו למלא פתח החזבון, ולאיס אשר עדי המזומה לו יקנאו במחנה? מי כל חכם אשר ישמע לקול הסגלים כאלס? ומי יפת לעלילותיהם אשר במהרה ידונו לא במשקל המדעים!

עתה

דע את המשכיל הבא לבקר את מאמרי זה, כי מלא האניה אשר בא רוח סער וססליכטו לים הקרח ואין מנוס לו, ועשתותיו יסערו ברגשת זרמחם אם הלוס ישטן כל ימי לבאו עלי חלד, אז גרס יגרס את רעיונות הסבל הסבל, ויחיל להחזון ציו וצין מזימותיו חלית מליאת האדם עלי חבל, ומאין מקור מחלכו, ואיפס סוא חחר, ומה יסיס עת בוא חליפתו, יומס יסיס בו אחר סמורו שייסיב למעין שמתמ נחלב! פתרון האנים והמלה והיס והסער! שסלגתי לפניך! האנים הזאת היא האדם בעצמו, המלה הזס היא נפש השכלית שצובצת באדם, היס היא הסבל הסבל, הסער היא הספוכות הסבל הסער ברגשת זעם ממקרי הסוככים ומסערס עלי ארץ על כל ברוחי הסבל, כלי המשטח המס שאר כמות האדם הישר! כהביט עין המשכיל את מלעדיו גבר ועלילות כל המקרים הסוככים על כל הנבראים בכלל, מי כל חכם

הקדמה

במציאות הגוף, ואחר גריפתו אין כל, ונוחמים
 ראייה לדבריהם מענייניהם הרבה מולאים
 בהדבקים יחד יש הועלת כמו שנמצא בסממני
 הדיו שיכתבו כי בהדבקים יחד הסיימנים יש
 בהם ממש, ובעבורם השחרות מועיל לחוס, וכל
 אחד בפני עצמו אין בו הועלת, וכן בסממני
 האצבע ובעניינים אחרים, וסם מחפשים בכל
 כחם לבעל האמונה, ועל אלה אמר הכותב והיו
 דראון לכל בשר, על כן נעחק זה הספר
 מלשון ערב ללשון הקודש! כי מקדם היה רוב
 החכמה אלל היונים ונמצא רוב ספרי
 הפילוסופיה בלשונם, אח"כ ירדס החכמה
 לעם הערביים, וכן נמצא כעת רוב ספרי
 פילוסופיה בלשון ערב ומלשון ערב העתיקה
 החכם הזה לשפת הקודש!

זרעי עדי עד יבא מבשר דק להשיב לב בניס
 על אבותם וכל הרשעה נענן חכלס כי תעביר
 ממשלות זדון מהארץ! וזה משפט התפוח כי
 בימיו של החוקר היה תלמידים משכילים אשר
 למדו אלו ושתו בלמא את דבריו, וכאשר
 נודעו כי חלם את חליו בלו כולס לבקרו לקבלו
 את שביל הישר וכן באהבתו גלס לפניהם
 מועתים על השארת הנפש והמם כתבו
 הדברים למשמרת!

אמר אברהם הלוי בר חסדאי, כאשר
 עינתי בספר זה ובענייניו אשר חברו
 חכמי היונים וראיתי כי הוא מועיל באמונתו
 ומחזיק ידי המרפס עמנו, אשר הם כוגים
 בדברי האפיקורסית החומרים כי אין לאדם
 אחרי פרידת הגוף ממש, ואין האדם כי אם

ריח התפוח

על שידך הושב מכופי אשגני ספנוס !
הלום בחידה הסכלה מחארת , האפרים
להשגד עפות , השריגים אל האשכול דלות ,
בחשק אהבתם לחבקות ערס יחשלים ויכבדו ,
שמעם , לקול השגד בואו ובו הביטו - נחשלו
בחדרה על להב אש הנוער בפיו , כאשר
הביט אל גוליו ויתחזק עם כחותיו וישאל
להם סלום לכם בניי , ויגילו כעל כל גילה
וישאלו פיו אם עוד מנבוע יזיק מער המדע
לכליותיהם ויענה למו אחת חפצתי לסנחיל
לבניי פרי עמלי וישעו ויברכו ! ראו נא בני
מולדתי את אחת אהבת החכמה שבי' בקרב
לבב היונים אשר רקדו כאילים לקבל מרכס
עוד שפע החכמה ערס כי ילך ואינו !

לה"ה ! ואני עוזב ושמה מפני שאני
בעולם הספוך והחמורה אשר היסודות הארבעה
שיבדו בהם כל נברא תחת השמים כל אחד
עומדת כנגד חברתה , האחד קר והאחד חם
האחד יבש והשני רטוב , ואין יכול לעמוד בגוף
אלא באלו או להמשך בחיים רק מעט , עכ"ל !
ביאור הדבר , כי השם נברא בראשית הבריאה
ארבעה יסודות הפוכים בטבעם גם כל יסוד
בפני עולמו נרכב בעולמו הארבעה יסודות
האלו , וכל אלם היסודות בואו אל עמק ההחברות
לכל גוף וגוים ולכל אישי המלאות הנמלאים
מתחת גלגל הירח כאשר נתאמה המופת על
היסודות האלו , רק כאשר נבחן הדבר לחכמי
האלכימיים שהתיכס כל יסוד לחלקים ונפרדו
אגודות היסודות לאישים נפרדים ! כאשר
שינו ראו בהיותי בבית משכנת הרופאים
בארצות אירופא אשר גם גוף האדם יתאז
בסיר רותח עד שמוצאים אישי הכרבותיו
חלקים

כאשר נסתם דרך האמת מן החכמים ,
ונעתם אורח מישור מן החכמים
המשכילים המבינים אשר נקראו בלשונם
אפילוסופים , ופירוש השם הזה הוא החכמה ,
האחספו כולם בבית אחד והסכימו דעתם
לבאר להם הדרך הישרה אשר ידרוך בה האדם
ומי בהם , ולא מלאו כי אם דרך אחד שישי'
אדם מבקש אל חבירו או שהוא מבקש לעצמו ,
הדבר המנוגע והמנוער יברח ממנו האדם
ויודה על האמת ויקח הדין מעצמו וירא את
בוראו מדברי הסוף חכם גדול ויודע ומבין
בכל מדע וגמולו . אריסטוטלס ! , וכל חכמי
זמנו שומעים חכמתו ומאזינים תבונתו ולומדים
ממנו , וכאשר הגיע זמנו למות ויחלה את חליו
אשר ימות בה , ויקבצו כל החכמים יחד וילכו
לנקה ולרואה את חליו , וימלאו חולם ובידו
תפוח ובי' מריח בו וכואו דל מעולם חליו
ובחבלי המות מחגולל ויבסלו בראותם אותו
ויקרבם אליו וימלאו פיו מלהות וכואו שם
ושמה מאד וישאל להם לשלום , ויאמרו לו
אדונינו ומורינו בתחלת ראותינו אותך לא נוסרה
בנו נשמה ונבצלו כאשר הכירו עליך המדורה
החזקה וכחך השש , ובראותנו אותך שמה ומגיל
ופיך מליחות שבה רוחנו אל דגים אחרי
יציאתם ממעורה , ויחזק להם ויאמר אל יעלה
בלבכם בו שמתתי וחדותי בסללי מן המדורה
הגדול , ידעתי כי מות אמות ואין כחי להלל
כי גדול הכאב מאד : ולולא זה התפוח אשר
בידי שאתחזק בטוב ריחו ואתארך בו חיים
מעט כבר גועתי ! ועל הספס הסמיכה שנתחפתו
בהם הלא נמשכת אחרי הריח הטוב עכ"ל ! ,
פתחתי לי רעייתי חלקת לבדך ותריחי מהמלות

כאשר יקרה איזה עיפות ליסוד האחד על יסוד השני, אז כרגע אומללו טוחות הגויה, ומאז הגויה חדר מעמידתה ויפול הגוף לשכב על ערש דוי, יען היא הסיבה החולה לה אשר ראשית מקרה המחלה לכל גויה וגויה היא מפני מפלות איזה טבע של איזה יסוד מארבעת יסודותיו אשר לאה להתחיל על מצב טבעו התמידי, כי עיקר חוקק הגויה אם היסודות רובאים בכלל הגוף באהבה וחיים וריעות מבלי שיחגא יסוד על זולתו ובאהבה יאריכו ימים ויחי! כנודע מופת הדבר לחכמי הרופאים אשר בשמירות היסודות יחי' נשמר הגויה ויחי' כפי רלון השם, ולפי השכלות הטבע אבאר מאיזה סיבה יקרה שינוי בהיסודות, ודע כי עיקר שינוי הטבעים בהיסודות הוא מפני השתנות המאכל או המשקה, השולח מחנות להגויה איזה מאכלים או משקים הספוכים בטבעם ובסיבתם יפעלו שינוי הטבעים גם בהיסודות, ולזה יקרה השינוי בהיסודות, לכן החוק על כל הדורש טוב לבריאות גופו שלא ימכל סדר מזון הגוף רק יצמו במאכלים ממוצעים מוצגים על קו השוה, כפי שמבואר בארזכה בספרי הרופאים כאזיקרט, וגלינים, את הסדר מסודר!

לה"ה! בעת יתגבר אחד מהם מעט על שכנגדו יחלש ויחי' המדום והחולי שיתגולל בו האדם, ואם שיהי' גם רופא וחכם שיכיר החולי ויבין היסוד הגחלש ויחזיקו, והחוק ויחלישנו, ישב הגוף לאיתנו וירפא מחליו, וכמה מהם לא ידעו ולא יבינו את זה ויוסיפו בחולי ויורידו הגוף לאבדון ולמות! עכ"ל, היום מציין החוקר הכללים האחרים לכל רופא נאמן לדעת הכללים וללמד, כי זה הכלל אשר החוק לכל שומרי הגויות שלא יניחו יסוד אחד להסתגר על זולתו ולא אחד ירד מטבעו על זולתו, ואם אחרי כי נאמח איזה מחלה באיזה גויה כי לא עזר ברכן אה חילותם להעמידם במשקל אחד להרבינם על קו השוה, ואם כי יגיע

חלקים נפרדים, וטבע היסודות הארבעה נבדלים במצב טבעם על דה הסתנגדות, ר"ל כל יסוד יש לו טבע מתנגד לטבע יסוד השני כאשר מבואר בספרי הטבעים טבע כל יסוד ויסוד, ואף שלפי התבונה ההכללה של טבע היסודות בלתי אפשרות בחיק מוצא להתלכדו יחד לעצם אחד, אעפ"כ כל היסודות הארבעה חוזרו כולמו לכל גופות בני החבל, ולא יעלה בחיק האדם לעמוד על רגליו חי בלתי הרכבות היסודות האלו והתמזגם יחד על קו השוה, וע"י עמידתם משולבים בעצם אחד בגוף האדם יעלה בחיקו להמשיך בהם חיים מעט! ולא יעלה בשכל כל משיב ויוצר גופני להוליד יצור מה צריכה חדשה באחיפות היסודות הארבעה הנפרדים בטבעם, אולם אם חביט את המשביל ביצירות השם תמלא כי רק הוא לבדו פעל כל אלה ועשה שלום בין אחים שואים ושלום יחד וברא הגופים והגויות מקטנם עד גדלם! גם בעצם נפש הרוחני שרובלת בכל אדם נשרש בקרבו ארבעה מדות ההפטר, וכל אחת פונה ערפה לזר אחד, ובסתחברם יחד להתמזגות טבע מדחס תשכון הנפש שאין בלי תהפוכות, ר"ל כי ההשכלות נשכלות בשבילות הנידשות מבלי נטות פעמי מרכבותיהם לחץ מנקודת כדור הדרך!

לה"ה! חבל בעת שיסיה כל אחד מאלה שוש ולא יתגבר אחד על שכנגדו יאריכו ימים ויעמוד ויחי' עכ"ל! ביאר ההשכל כי בראשית יצירות הגויה עודנה רובתה בבטן האשה יתחברו היסודות האלו מכחות המולד והמולדת יסודים ברואים כל יסוד באילתו התמידי וכאשר ילא המולד מחדר הורתו יעמוד חי בשלימות הרכבות יסודותיו, וכן אם יתמידו עמידות היסודות על טבע מוצא בלי נטות יסוד אחד מטבעו התמידי הוא הסיבה, וזה יסוד החוק שלא יעטן מיתרי הגויה ולא יעמדו קרסולי הגוף, ועל עמדם יעמדו, בחוקם נלבים כמו מד בלי רפיון וליאות כלל, אולם

הקוסמים בקסם ללא סמועיל, ולאשר כי
השכיל החכם הסיבות והמקרים העלולים לבא
על כל ברואי הסבל לזאת אמר להם כי
מסיבות ידיעתו וגודל הכנתו הסיבות האלו
הוא עצב ושמה, ר"ל כי עצב הוא בעבור
איומת המקרים הנכרכים אחר מאעדי גבר
לכחרכם בלי שאלת פיו, אולם הוא שומח
בעבור כי ה' חוקר נאמן להמליא מזור לחולי
הגוים, גם לרי ופעלם לחולי הנפשות, ובכח
ידיעתם עבר בשלום ימי לבאו עלי הסבל,
גם בעבור לבר לרי לנפשו ה' שומח לזאת
לקראת דודו העליון, מי יתני חוקר ומבקר
השני ידיעות הסכריות האלה!

לה"ה! אבל הפנם הסכמות תחתיים
הנפשות והיא השולטת גם והמולכת עליהם
ואינם מורכבת מארבעה יסודות עכ"ל! אחרי
כי הניע לפני תלמידיו את כחה החומרי
החושק אחרי הריח הטוב, הניע להם הולם
את טבעו נפש האדם אשר יש באדם ומה
היא הכחות יסודותיה, ואומר כי נפש החיות
ששולטת באדם אשר בחברתה הוא עומד חי
מתועב משכיל דבר לאשורו, היא כחה מלך
משוכלל פנימה לפני ולפנים בחדר הגוים והיא
שיושבת על הכסא משפט ומולכת על כל כחות
הגוים, ר"ל כי כל הנתיבות האעדרת גם
הכחות טלמו יאעזו לא בחפזם כי אם בחשק
הנפש אשר היא חבדוד לה, זה הדרך אשר
חלך גם, וזה ילכו ואל אשר יבי' ברוח חושק
ללקח שמה ילפחו פעמי מרכבות הכחות טלם
ובלעדם לא ידימו יד ורגל להטועם חמום
קלה כי סקל יסקל כל השבילות אשר יאעזו
הכחות בלי שאלת פי המלכה, היא הנפש
בעלמה, רק ברואים ילכו, וברואים ישובו,
והיא המושלת ברוח עזה ולאיהם רוח תסוב
פניה גם שמה הכחות הגופניות ילכו, ומל פיה
יקאב כל דבר חוק ומשפט, אם לאבז אחס
דבר ולרוץ אחריו, אם לשמא לאיהם דבר
ולסרחיקא, כי היא זכחה לכהר מלכות פל
ראשם

יגיע רופא נאמן להמליא מזור להגוים הזאת
ראשית עיונו וחקירתו תהי' שישקל על קו אחס
מה הוא זה מין החולאת, אח"כ יבחין הדק
היטב מאיזה מין, תהפוטות טבע של איזה מין
יסוד והסך מזג טבעו ארלס אשר בעבור חלשות
היסוד הזה או מסיבת חוקפו חוץ מטבעו
התמידי גרם החולאת הזה בגוים הזאת,
ובאיהם מלכ החכמה יבחין כל אלה יש שבילות
רצות בדרכי הרפואות אשר על ידי הבחנתם
יבין המלחמה הטראח אשר נתפרסה בין
היסודות ימן כחיות היסודות שלום בחברתם
יפעלו פעולתם בלד השום חלשות כלי הגוים
בלי עיפות והשתנות כלל וסדר פעולתם יפעלו
בהשקט ובזמנם, ר"ל כחבשיל האילטומי'
וסדר מרואת הדמים בלמורי מיתרסם, ומחלקות
החלקים לכל אבר חלקו היאות לו כולמו
יעמדו על משמרתם מזויינים במזג טבעם
לקיימו פקידות הגוים כפי הטבע הנטבע
בם, ואם יקרה החולי באיזה גוף כל
המשרתים סתיו נאמנים בשליחתם טלמו יבגדו
בוגד וישתמו, ובכביע עין הרופא להחולי
הסוא יסקוף בעין שכלו על אלו הפעולות
ויבחין על ידי השתנות הפעולות מה הוא
המקרה הקרה להגוים ההוא, ומי הוא היסוד
הנחלש, ומי הוא זה יסוד הנחנבר על זולתו,
ואז יבין לרי להחליט כה יסוד הנחנבר ויתן
מזור ליסוד הנחלש, ואז לאט לאט ישובו
היסודות לרממם וישקטו מסערתם וישוב הגוף
לאיתנו, ואם יפגיע בהחולי רופא בלתי נאמן
אז ייעף הגוים בסמים הבלתי נאותים לו
ויוסף המדום ויורד הגויט לללמות בלי זמנו,
גם קא נא את החכם הכללים הנאותים לך
אם יחלש הנפש לחפש אחרי רופא מוכסס סוא
רב ומורה נאמן אשר בגלם אלו מאעדי המזור
והסדופס מירפא את תשך העלוב, ואם יאמד
לרופאיו אלו יספדו האיערות להשקות הנפשות
ממי המרים וסדר שאלו הפנש עם הגוים,
אז ה' האלי משני הרופאים המכונים

ראש מעט כי ירדה מחיק אביה לשכון בערפל
בערפלי הגופים והגוויות, וכוחות החומרים
נמשלו צפי המשכילים כעור בלי עיניים, כחיגר
בלי רגלים, האם ילך הגוף הסוא ? או אם
יענע ממקומו, כן לא ירימו גם הכחות בלי
אילות הנפש לכן לה משפט הכבוד, ואות
נאמן על דברתי זאת כמבואר במאמר אליהו
ו"ל וכד זאת הסתלק מייניו אשרארי
כלסון כגופין בלי נשמתין ר"ל כי כל חיות
הכחות מה שמתנועעים וחיים ומדברים רק
בהיות הנפש בקרבם, ואם היא תכוב פיה
אך כרגע, גם המה יפלו ארלה וירדמו כשאר
גלמי הנשם ! ומזה הנפש בעלמה אינה
מורכבת בארבע יסודות כשאר אישי המציאות
המורכבים בארבע היסודות, כי אם הרכב
אחד הי' להנפש עם הכוחות במשקל אחד הי'
מוכרחים שכל הגופים של כל הגלמים יהי'
חיות בעל תנועות, ואין אלו מולאים כן, כי
אנו רואים בעין גשמי אשר הגלמים הפשוטים
שוכבים על ערש הדממה ואין תנועה להם,
וכך אנו מולאים בדריאות המציאות בראשונה
לכל התחלות הבדיקה לא נמצא מאמר מאת
השם כי נפח גם רוח חיות, אולם כאשר הגיע
לבריאת האדם, נמצא כחב "ויפח באפיו רוח
חיים" הלא מוכרח לדעת מה זה הוא סיג
הנפחית ? ר"ל הוא הנפש החיות אשר ניתן
משהם לכל גופות בני אדם, ולא נוכל נסתמין
גם לפי משפט הגיוני אשר הסיג הזה שניתן לו
מאת השם יותר על חלק שאר הגלמים הפשוטים
שיהי' אישי המין השם במציאותו לשאר כחות
הגויס, כי אם על קו הטהר תשקול תכונה
הנפש עם כוחות הגויס יתלכו למוך פליאות,
אמת מאיזה סבה חולה לו הוכרח הגויס לחלק
היחיד גבוש משאר כל כוחות הגויס, שני,
אם כי החלק הזה שניתן לאדם בהשתנות שם
הפעולה שזה במציאותה לכל כוחות הגויס
נשאל למה אין אנוחו חוים אשר כל גלמי
הפשוטים יהי' גם בהם כח התנועה כאשר

אנו רואים בהם הזה רק בגופים וגוויות בני
החבל, לכן בהכרח נסתמך כי החלק הנפל
לחבל בן אדם לבדו הוא הנפש אשר אינה
מורכבת באלו ההרכבות שזרבו שאר הכוחות
כי אם גם בהם הי' הכח הרוחני הסוא,
ולמה הולך האדם לקבל עוד פעולה שיש
מאת השם ? כנאמר שאחרי לבידות הרכב
יסודותיו לא קם עוד על רגלו לסיות חי מדבר
מתנועע והולך, אלא אחרי כי נפח בו רוח
השם והיא הנפש שבאדם אשר אינה מורכבת
בהרכבות הכחות והיא העדינה שעומדת בבין
הגויס לשמרהו ולהעמידו חי מדבר על רגליו !
והיא האחדות הפשוטה אשר אין סוג אחדות
כחזה בכל המציאות, והיא לבדו מאמר אל
חי הנדמית בתכונתה לתכונה אביה הוא השם
בעלמו, כי היא בדמיונו ולביונו כנאמר
במליצת החכמים שהיא חלק אלקי ממעל !
לה"ה ! כי אם איסור אחד פשוט
וזאת הנפש החכמה, היא היודעת והמכרת
בין טוב לרע עכ"ל ! אחרי כי אמר החכם
שהיא אינה מורכבת בהרכבות המציאות הגור
להם גדר שילוב הארבעה יסודות אמר כי
הנפש בלבד היא האחדות הפשוטה והיא השכל
אחד האחדות, מאמר ממאמר השם, ר"ל
במצבא שנוכל לדבר אודות גבוש מעלתה באלו
היא חלק אלקי ממעל ממש אשר אין לנו שום
השכלה להשכיל מה הוא ההבדל בינה ובינו,
כמבואר בארוכה בחורות הרשב"י זיע"ל באמרו
כי היא והוא עולם אחד פשוט, ח"כ מוכרח לנו
להשכיל במופת הזה אשר היא המבינה והיא
הדעה והידיעה אחת, היא עדי המעלה
אשר מבחנת לבדו הטוב והפטר ולא יש בשאר
הכחות דעה להשכיל מאלו, כי אותם לבד
אשר החוקרת לדעת היופי כי יפס היא,
ולגשול בסמכוה כי מטער הוא !

לה"ה ! והמבינה הקיינים שוים,
לבד אחד שם שוים בעלמם, ויודעת כי
שלשה חשבון נפרד, והארבעה זוג עכ"ל !
כלום

אבי, גם יודעת עממה מה היא, ואם כי היא שוכנת חיק הגויה? אעפ"כ הגויה בעממה אינה יודעת מה היא תכונה השלמה השוכנת בחיקה ורק היא לבדה החוצה באשגבי מומתה החלק והכלל יחדיו אם שאין חלקים נפרדים בעמם השם רק כינוי החלקים היא על דר השליטה ר"ל מדרגות החיות היתרן בלב כל חי אשר על פני חדר ממלאו הוא הבדל ירירות הסכילות לגוף אחד על זולתו ולא ריבול בשם לחלק חלקים נבדלים והמ"י!

לה"ח! ולא בשאר בני תמותה ובאפש האחרת היא הנפש המזכרת עכ"ל! הלום הליע החוקר את שכיחות כל הדעות אשר הרו חוקרי הזמן, כאשר כל אלו הדעות מסודרים במוסרי שם"מ, וחאת הדעה אשר החזיקו בו כל זועדי מעגלי גלחים, כי אין להנפש שונג אלא בהיותה חגורה בחזרת הגוף ואשר אחרי כי יתפרדו היסודות תאחד הנפש עם הגוים, יחד ירדו לאבדון ואין חשבון בשאול, אולם הפילוסופים הנאמנים בחקירתם כחשו על פני הדעות הזרות והולידו מופתים נאמנים אשר לא בן הוא, כי לא תאחד הנפש באבדון הגויה כי חלקה לזון בחיק אביה גם אחרי כי תעוצ חזרת הגוף, גם המ"ש הביא הדעות הזרות, עם הדעה הטובה, וח"ל כי מקרה בני האדם ומקרה הבכמה ומקרה אחד להם כמות זה בן מות זה, ורוח אחד לכל, ומותר האדם מן הבכמה אין כי הכל הכל" וסוף הדעה הנפסדה האצמית שמקרה אחד יקרה לאדם ולבכמה יחדיו כאשר תאחד הבכמה נפשם וגויתם יחד בן באבדון נפש האדם ילך לשאול עם הגוים יחדיו ואין גמול לה, וסוף"י הביא דעתו הנאמנה, וח"ל מי יודע רוח בני האדם השולה היא למעלה" ורוח הבכמה היורדת היא למטה" ר"ל לא כדעת המכחשים שאין להנפש גמול אחר עשייתה חזרת הגוף, רק רוח הבכמה לבד יורדת למטה ר"ל כי אין חשבון עמם בעת אבידתם אכל

הלום מבאר החכם את הפיוס שיסוב אליהם כל בעלי הגיון וכל חוקר יקח הכלל הזה ללמדו טורס יתחיל לבסוס לשערי השבע חכמות הרמות, כי זה הוא חוקי שלשון ושפתי המיממה, ר"ל כי בכללי המבטא נמלא חרבעה הדרגות ר"ל כי אחד הוא אחד שאין שני לו שאינו מופל לא תחת הכפרד ולא תחת זוג המחובר כי אין לו ריע שהוא לבדו אחד במציאותו והוא הראש למחברת הראשונה כפי דעת החכם א"ע במחלקות הבטוי של שפת הקודש היא גבירה עברים, שנים הם, זוג אחד, שלא מופל לא תחת גדר האחדות, ולא תחת גדר זוג הכפלים כי זוג אחד הוא! שלשה הוא מחשבון הנפרד, ר"ל שאין לו ריע בחברתו שגובל לתארו בשם זוג הכפלים ולא נוכל לתארו בשם גדר האחדות, והארכבעה זוג, ר"ל זוג הכפלים, ולו ידעתיכם בני מולדתי לבנים משכילים שוחרי החכמה אז סלגתי לפניכם כלל אחד אשר בו תבין שכיחות המיממה!

לה"ח! וחאת הנפש היא המזכרת את בוראה והמבינה עממה, והנפש הזאת נמלאת באדם לבדו עכ"ל! הלום ביאר החכם השכלה עליונה, ומה נפלא דעת החוקר הזה, ר"ל אחרי כי דיבר וחקר אודות תכונת הנפש מה היא, והעלה בחשו כי היא בת אבי השמים, לכן בהכרח לזרק הסגיון הלום כי היא עמם מעמם הטמני, וסוף חלק מחלקי הכלל, ולפי הסכלתי כי היא רק מואמר אל חי נמלא באמונה ובנפשה נגלה אלינו אולם המחה שובל לאמר שסנפש הזאת יודעת ומזכרת חיק אביה ומקור מחצבה, ר"ל כאשר באדם סופני האם נתפלה אם יאמר לנו כי הויד מרגשת חנועות כלב? וכן כולם, כמ"כ באלף מדרגות גבוהה סמלית מהמשל אשר האם נתפלה אם כי נאמין אשר השם יודע עממו! גם הנפש שסוף המאמר מהעפרס מאמרות שהוא בנמשל כחלק מהכלל אשר נמלא בכל גופים וגויות של בני אדם, יודעת בוראה, ומזכרת שלחן

כל ימי היותם שוכנים עליו חבל סליו, וכח הנפשי הזאת, וגמולה השוכב בלדס אין ניתן לכל בני תמוזה זולת לאדם לבדו, ועוד נמלא שורש כח הזכר בעל נפש האדם אשר זוכר כל הנשכחות הוא לבדו בעולם הכח הסוא הניתן לו למנה, ולא לשאר בני תמוזה יש להם הכח הזאת, אם כי פרשנו השמלה לשאל שאלה שאין עליה השגה לבעל, והיא, זאת האלהית, האם בליוג החלק נפרד מהכלל, מכל להבין באופן כי החלק יערוג כחיל על אפיקים להחלכר עם הכלל ובסיוחו עומד ונדל אז מרגיש העונג מנדר ההתלכדות, אולם אחרי כי יתחברו החלק עם הכלל, לעלם אחד יהי, ושבו לא מכל להשכיל מה עוד נשאר עונג להחלק אם כי נאמד להכלל, אולם פקה חשבו מזימחך והבט מה שאלגס לפיך את החוקר החפץ לחקור, כי גם בעדן שיתחבר החלק להכלל, יעלם בחיק השם להיוג כוחות נדלות, עלמים רוחניים, וסמם מאמרי אל חי כמו שה' בשכנס בבעני הגיוות ומשפיע להם עונג ומה הוא העונג? הוא השכלות ידיעות השגות נפלאות מחשבות אביסם בשכמים, ומה שפעלו הלוס, שמה יקבלו הגמול בשלימות כל נפש לפי ערכם, אם כי לא מכל להבין ההבדל, יען כי כל מלעדי נדר ותסלכות חפלות מזימותיו יחזירו סיבת פעולתם אל המסבב הראשון והמשכיל יבין אחרי כי ישכיל עולמו! וזהו הנחייב יבין כל משכיל לאשורו מה שאמרו חז"ל ענין כרת הנפש ר"ל אחר שתפרדה מחברת הגוים השאר השארותה גלמודה מבלי השגת המחצות העליונות ודי למבין.

לה"ה! והיא אשר חזכר לאדם את אשר ישכח! ר"ל יש כח הנפש האדם להזכירו כל הנשכחות ממנו מאחזם זמן ויקים הכח האל ויזכירו!

לה"ה! והשלישית הנפש אשר תראה האדם בלבו כל העולם ממנו באותו עם כגון ישיסה

אבל באבדון הגוים חזרת הנפש הרוח עולם למעלה, ר"ל כי יקרא לתת דין וחשבון וכפי עמלה יקבל גמול! דע את המחמין על היסוד הזה רבנו כל העדרים, ונהאששו כל חוקרי הדורות טולם חלו השכול מזימחם על הפניה הזאת, ולללו במים אדירים בים הפילוסופיהם לבדר וללכך, ללכך ולהשכיל מופת על היסוד הזה, כי חמנס לא מכל לכתם כי לא נמלא יולא מפורש הן בשכ"כ, והן בשכ"פ מופתים נאותים לכל חוקר על ההתמחה העיקר הזה, ורק נמלא כמה מאמרים והבטחות על זה! וראשית בעמות העיקר הזה, הסכת ושמת נח, כי אם מנך אדמה אשר פקד פקודותיו אל בני ממשלתו לגזור עלימו גזירות שיקיימו ג"כ לא מהכבדה להחמות עמהם כי אחרי שיבא לבקר פעולותיהם ישלם גמול להם, וזה ק"ו ב"כ של ק"ו בחלק הדרגות גבוהות למלך העולם אשר אם פרשת דשחו על כל בני חבל וחלק למו לכל חז"ל גזירתי מה שיופעל בסיומו מנוכש גולם וגוים האם הוכרה הוא להחמות עמהם שישלם גמול לעושה ראונו? וכן לשלם דע לרשע כרשעתו? אין זאת מחוק היאותם בחוק השם יתעלה, ומעט מזיור אבחר לפי משפט הגיוני מה שגדאש בפעולות הטבעים, ר"ל כאשר נראה בעליל במין העץ הנטבל ראשו במי גפרית אם כי נסכך ראשו יתחילו יליוזי הכרק לפעולות חיד עשנס וכאשר יתחוללו זמן מה אז הלהב יולא מאליה, וזה אות על טבע הטבעים שאחרי כי ייעמול במסירות חמויות טבע מזגו יסוג בטבעו טבע אהבה טבע שטיא בערך גמול מה שחפץ טבע כל הטבעים, ומה מכל להיוג יוחר מזה אשר צפת בוא חליפות הגוים להפרד הנפש מחיקה חמלה במעלות המחזה להדבק בחיק אביה אשר שמה תחענג עונג נפלא שאין בדעת הגוים להשיג מה היא העונג הנעלה הזה, כי לא אדם אל, אשר יחב, או יתן כחף סוררת מלשלם גמול לעבדיו אשר פעלו משא לעיפיה

ועל עמם הכה הסוא סי' מערת החוקר אשר
 היא המכרת עלמותו ועלמותה! כה השני
 נקרא כה המעורר והוא שני למלך היושב ליד
 ימיו אשר כחו ופעולתו רק לעורר את הכה
 השלישי השוכן עמו באגודת כלל הכליות
 לעוררם לכל איזם מין מושכל שיחי' ולהקימו
 מתרדמתו, וככה הזה נקרא כה המעורר,
 כה השלישי נקרא כה המדמה! ר"ל אחרי כי
 המלך שולח פקידות לשני לו הוא כה המעורר
 והמעורר הזה שולח פקידות לעורר בה המדמה
 אז יחל הכה המדמה להדמות ולהשכיל לאדם
 מין מושכל ולהולדו מהאפס אל הישות ולהביאו
 מהסעדר אל הגלוי, וככה המעורר עם כה
 הרביעי נמלא לפעמים מכמה סיבות חספיות
 אשר ירדמו תחת משאם, וישאר רק עמם
 השכל עם כה המדמה, וככה המדמה הסוא
 יקרה להגוף כי יחלום לפעמים שונות דברי
 חלומות ועל פתרון החלומות ממקור מה סמם
 באו אם משפט השם, או מעבני הכחות, רבו
 בזה דעות הפילוסופין סן מלאוס הישראלי וסן
 מחכמי היונים כאריסטו' ודומיהם, והרלב"ג
 ודומיהם, הפילוסוף, בן סינא' אומר שסיבת
 החלומות אין משפט השם, ורחיית מה שנמלא
 לפעמים גם החלומות אלל בעלי חיים ולא יסכן
 שירד בפעם השם על בעלי חיים ודומיהם, וגם
 דעתי נכונה לדמה בואם מכמה טעמים בלא
 יתכן להיות מציאות החלומות מסודרת שפע
 השם, אך זאת היא סיבתם יען כחיות האדם
 ער ואינו יסן הכחות הארבעים ישלטו בכל
 כפי רעיונותיו והם לא יתקמו מזרמה
 סערתם לבלו דעתו בסדכנות פנינים רבים
 אשר צם יסדכר כל עתות שאינו יסן, ובאשר
 יעמלו סכחות עמל רב וירדמו ויסן הגוף,
 ובאשר יסן הגוף הכה המעורר וכה המחשב
 יעצבו שטות הגויס וילכו למו, ואז יחיל עמם
 השכל עם כה המדמה לרדות על כלי הגויס
 ואחרי כי ירחיקו ממגודות הגויס כה המעורר
 עם כה המחשב יודכבו השני כחות האשכרס
 ויכבסו

שיחי' בעיר אחת ויראה בעין לבו שהוא בעיר
 אחרת, וזאת הנפש היא כדואם את החלומות
 בעיניים רבים דומים לדבר העתיד, והנפש
 סרביעית היא הנפש החושבת המלאכות כמו
 דוקס ואורג ודומיהם! ולולא כי אין עת עתה
 להאריך בעיניים ביארחי לכם כל א"ל צפני
 עמם וחועלתם והאריך לה! עכ"ל! הלוס
 לוועד החוקר ממדריגות החכמה ממעלה למעלה
 כי כך יהא למשכיל נאמן לעלות ממדריגה
 למדריגה עד סוף כל המדריגות, ובראשית
 למודו ביאר לתלמידיו שכליות כה המבטא,
 אחרי ככלותו החל לבאר לסם מסות הנפש
 עם כל סדר כוחותיה הנסדשים בחכמה,
 ולאשר כי החוקר האיע לפיהם ההשכלות עת
 אפיסות הכחות וערס שפפרד מן הגויס הוליד
 למו הסשכלות הרמות לכן לא הספיק בידו
 סומן לבאר למו חכונת הכחות בפערותיהן
 אלא בדרך כלל כי יקר בעיניו סומן המושע
 ללמדם השכלות גבוהות מזה כאשר כן בלשונו
 הוסב אמר למו כי לולא הי' לו סומן חפשי
 ביאר למו הפרטים ג"ל! לכן שנסתי את אזור
 הסבונה ואני אבאר אותה! בראשית הגיונו
 כי סנפש מכרת בוראם ומבינה עמם, על
 זאת לא יחפלא כל משכיל, ר"ל כי כל דבר
 הספרד מדבר משכיל מקור מחלבו גם עמלו
 כי עמם אחד לס ולסבורא, וכחיות הנפשיות
 היות לא נמלא אלא באדם לבדו כי היא חלק
 מהכלל בנמשל למבטא בני אדם ממאמר לחלק
 כמבין למשכיל לכמות רעיון בשם חלק נבדל
 מהשכל עמלו! ודע כי בעמם הנפש נסרשו
 ארבעס כוחות בחטמת נבדלות, ככה הראשון
 הוא עמם השכל בעמלו, והוא הארון על כל
 הכחות כי מבטנו ילאו לרחק על פני השכל
 והוא ככה הנפשי ובשכלות המשכיל מושכל
 הוא מעמם השכל הכללי השכיל השכלות השכלות
 ואופן הסחלתו להשכיל מה, וכל הפעולות
 האנחות טולנו יסאבו עמם השכלותם ממלכס
 סיתב בראש כל מושכל והוא ארון כל המושכלות!

יבכסו שמלות משכנס מחלאת הכוחות אשר
עזבו אותם, ועלם השכל יוכל לכה המדמה
לחיה השכלה או ממה שעבר, או ממה שעתיד.
והוא החלומות המעופפים על כל גוף בן אדם
בהיותו ישן, וכאשר ינפשו הכוחות הראשונים
אז יחילו הכוחות האחרונים לעוררם ויקימו
בגויה מתרדמתה ומעט יזכור ממה שהשב
ומעט ישכח, ולדעתי זה הוא סיבות מליאות
החלומות ואם דרך עליון יש מהשגתי הכרות
נתונה לכל משכיל להאמין לפי השכלתו ואלי
את הלקי אמרה נפשי! כי אם ה' סיבות
מליאות החלומות מאת שפע הטליונה היה
נראה לפעמים כאשר המשכיל נכנס בעומק
השכלתו יחלום ג"כ לפעמים, ואין אנו
רואים מליאות החלומות רק בשינה, וגם לפי
דעתי ידקו לפעמים דברי החלומות יען שגם
סיבה חוץ יש למליאות החלומות מכפי מהלכי
הכוכבים בעת ההיא ובזמן הזה כן יחלום,
וען מה שמשכיל כח המדמה בעת ההיא
במבואר בארוכה בספרי הטבעה, וכפי מה
נכתב הח"ע בספר המולדות! וגמלא רוב
דעות ומאמרים רבים הן בדברי חז"ל והן
בספרי הפילוסופים ואין לנו מההכרח להכרות
בהשעתיים כי מה לי ולהם! ועל הכה השלישי
הזה אמר החוקר כי יביט למרחוק אם בהיותו
מעבר זה יביט אל עבר השני כי אין סוף
וחכלים לכה המדמות הזה, כח הרביעי נקרא
כח החושב ר"ל הוא כח המלאכותי אשר אחרי
כי כח השלישי כלם מלדמות יחיל כח הרביעי
לחשוב מחשבות לבצע גמר המושכל לפועל
ממש לאיזה מין מושכל שיהי' הן חכמה או
מלאכה ובכל הארבעה כוחות הנשרשים בגוף
האדם חורש וצורע, מלמיה וקורא מולד ומילד
כל מיני האישים האנושים לכל טבע כח וכה,
ועוד נמלא בגוף האדם משולבים ארבעה
אישים נפרדים בחטומותיהם ונדלים בשמותיהם
הנקראים ארבע יסודות ארמ"ע אשר מהכרבה
יסודותם נבראו כל הסיקים של בראי השכל וילדיה

הנמלאים בתוכה טבע כל יסוד מתנגד לטבע
יסוד השני וכן טולס כך, ומהארבעה יסודות
ארמ"ע נשרש בכל גויה ארבעים סינים ונדלים
בטבע חוגם והמה נקראים ארבעה ליחות,
ל"ש, לחה לבנה, ל"י, ל"א, ועוד נשרש
בגוף האדם ארבעה טבעיות הנקראים מדות
הפוכות כרחם, וכרוגז, כדין, וכנלה! וכל
מין מדה הבוררת בלדם מתיחסות לאיזה מין
ליחה וטבע הליחה מתיחסות לאיזה חכמות
מין יסוד מהארבעה יסודות, וטבע היסוד
מתיחס לאיזה מין כח לכחות הנפש, וטולמו
יסובבו פיהם וילפתו דרכם אל אביהם הראשון
אשר משתל אותם בכל הגופים והגויות קשר
אחד בזולתו, יד אחד על כתף רעותו, בן
הולכים וכובבים אל מקור מחלכס, וסדרי
סכוחות, והשמות הטבעיים, ומהלכי שביני
המדות היא הסיבה האחת ממלהכי הכוכבים
הפועלים כל אלה בהגופים והגויות בעת ברא
יסודות האולד בבטן המילד כפי חפץ השם
יתעלה! וסיבות חזיונות החלומות המה יעירו
מתגבורות הליחות, וכן כינס החוקר טבע
החלומות לכה השלישי הוא כח המדמה כי
מרוכב הליחה ירבה כח המדמה ויען כי בשאר
בע"ח ממעיט הליחות, נמלא מוטע כח המדמה
בהם ולכן לא יחלמו לרוב ורק לפעמים,
ולזה כוון החכם שהמ"ע באמרו כי החלומות
ברוב ענין, ר"ל כל מי שכה המדמה שלו
מכול במימות רבות ובסיוחו ייער מדמה
סרבה לכן בליה הבה חולם ומי שכה המדמה
שלו שקד על שמרו ולא נמר ריחו יוכל לחלום
לפעמים דברים עתידים לבא וקרובים לאמת
ורק לא כל האדם והיא הסיבה מה שמדמה
בכחו המדמה בסדר משפטי הכוכבי' ומחשבתם
יתודע לו מה שישלחו משטרם אל ארץ הלז,
חס מאמר לאדון הגזיאים, בחלום אדבר ב"
ר"ל כי יתגבר השפע על כח המדמה להשכיל
החלומות הכוכבים ומחשבתם יגלס לו כל
העתיד להיות, אם לא כי השם ישרד המערכה
ממקרה

ומתקרב למקרה, ולזה המנה לא ניתוסף אלא להכניסם להיות גם מלכ חלומם מסיב הנבואה ולזה חותם מאמרו בחלום הדבר צו, ר"ל כי בפניו לבו יראה את המעשה לבא וכן ילך ויגיד המקרה העתיד לבא, וזה שחתם מילתו שם"מ כי כסלים ברוב דברים, ובלתי מלא פשר להמטירם לא יש פחד לקשור המלות של המילה הזאת, ר"ל בראשית אומר כי החלום ברוב ענין יען סוג החלומות בלא ע"י רוב כח המדמה בעניינים רבים סבלתי ללולים, וחיטות מאמרו וכסלים ברוב דברים ר"ל רק בסכסילים ומלא החלומות הגמלים מסיבות מאות כח המדמה שלהם! וזה אי הולך רכיל מגלה סוד של החכם ה"ע בלמרו כי סידוע חכמות גופו ומחנכת אבריו יודע סוד עולם העליון, ר"ל כי האדם כדמות עולם קטן במספר נבאי עורקיו וסדר מזכס ופעולתם ואופן מילתותם, לכן בהכרח יודע לסידוע זה, גם זה כי זה לעומת זה מילכו, שניהם במלכ אחד נבראו, כי היותם והעלים במאזנים יחד נשקלו, בסקירה אחת יסקרו, מקרה זה במקרה זה, אם יעבור על השפל ירגיש גם העליון, ותמכתי על הסכסלים בפרעותיהם על המשכיל שיבין מה שדברתי היום! כלו ביאר מהות הכסף עם ארבעת דביעיו של הכוחות המעלבים בשלוב אחד כאשר סבנתתי נך לברא אותם בפרעות ואת המשכיל חקור בסם לסשינ בסם! וכן זה יעיד על אמתות דברי מאמר חז"ל כי החלומות הולכין אחר הפה, ואם יחי' מסיבות השפע האלקי לא כי' בזה הפותח לשמות. ויהי ככלות החוקר להשיע לפניסם הדברים הראשנים מהכללים הראשנים, ענה חכם אחד מתלמידיו: יושבים לפניו ושמו שמש, חז"ל אדונינו ומורינו מאוד העבד עמנו המיד ומורינו חכמות רבות ועתה הגדל גא חסוך עמנו וחזק לבנו כאשר חזקה את לבך כדי שלא מירא מיום המות, ולא נבסל כשאר בני תמותה בעת פקודתם וזאת

ונבסלים ויראים כי לא ידעו כאשר ילכו ומס חסי' תקוותם, ולא תעשה עמנו מוצת שמים, אחת שחלמנו כאשר תחזק לבנו, וסמית כאשר תשיקט המיית לבנינו עלינו, וזכינו על פרידתך כי חזרתך אחנו עמידה שלט ומוותה לעולם! עכ"ל, כאשר הבינו תלמידיו החוקר אשר לבב מורס שלם וחפץ בכל מאורו להחיל לסם חבל החכמה בעת פרידתו מהם לפלוג רוחו לחיק אביו שבשמים, עמד אחד מהם וחל פניו לברא לסם השאלות הסגובות האלו והמה מופתים על השארת הכסף, ומטרת לבסם בהשאלות יחפרדו לשני חלקים, שאלס האחת אם אמנם לא יתחם לאשם לפילוסוף לדאוג ליום המות ולחול ליום הפירוד, או אם אמנם לאשם יתחם לכל משכיל אם דאג ידאג ליום ההדלות היסודות, ורק החוק להיות מהשמתים אלי גיל כי ימלאו קבר"ו ושאלס השמית אם אחרי שיעמול הכסף משא לעייפה בסיבות רובץ בבתי חומר בבניני סגופים והגיויות ולזמן בוא המערכת עדן כי יפקד כל רוח ונפש כאשר החוק עלי חלד להחפרדו הרעים המחזורים ומה יחי' אחריתם אחרי פליטות נשמתם לחיק אביהם, אם יש שגר לפעולתם אשר עמלו תחת השמש? וימנעו קולס מזכו! או אם יכלו בלפס תקוה? ואין שגר לעמלם, ולשוא עמלו כל צויו צו, וכן רבים נבוכו בשדה הבקורות והלכו שולל בסבות הראות פשוטי הכתובים המשבשים הדעות, כנאמר במענס איוב, בלס עין וילך, בן יורד שאלו לא יפל" וצמוסרי שם"מ האומר כי אין חשבון ודעת בשאלו, וכמאמר בישעי' מהים כל יחי' רפאים כל יקומו! וכן רבים, את השני יסודות האלו שפירשתי לעתה חלו פני החוקר לברא לסם אמיתתם ומופתים על יסודותם, כי בזה יחזק לבסם ויגילו כעל כל גילס אם ימלאו פשר הדברים, ואמנם כמים פיות התלמידים שראוי לכל משכיל ולכל מאמץ לחפש בעשר אלבעותיו אותות על היסודות

הדמות

יעשה אז בהפחת קברותיהם ! ה' יזנו בין השלמים שחכה ב"ב את קץ הפלאות הנחממת והנבטחות ואחי עמי במחילתי סברות נכוחים ומופתים נאותים לכל חוק על היסודות האלו הלא אנו רואים בעת כי יחי' המשכיל מלוכס בחומר וזורה אם ישיכיל איזה מין מושכל הסכל הזה תמשיכו להשכיל עוד וכן תעלו בכל עת ממושכל למושכל כי כך העניע השם בטבע החכמה להיות להב חשקתם עולת מאלוה ממדריגה למדריגה בלי לסיחה נדמית במעלה אחת , וזה ק"ו ב"ב של ק"ו באלף הדרגות היותר גבוה עת כי חפרד הפש מחברת הגויה כי אם עסק שאל גם שמה לא חשב בדד כי תעלה במעלות בית אל להדבק בחיק ההשכלות היותר עליונה מה שלא הי' בחיק אפשרותה להשיג כלום בסיוחה שוכנת אחות יד עם הגויה, ואם הלום שתלם השגחה העליונה את העונ הזה במזג טבעה, בפרט בעת כי חפרדה מסגויה יש לה היכולת ושכרה חסה ואלוהיה בכפני השארותה אשר חשיג השגות גבוהות ועליונות ולא חפול לעומק הכללי מבלי השאיר לה שם ושאריה לפליטה גדולה לקבל גמולה צבוא חליפתה ומועד חמורתה ומה הוא זה הסיג של ענש העונ המקבלת הפש הוא כאשר ביארתיו בארוכה ר"ל כי השם יתעלה מליג הפשפות לעלמים נבדלים , כחות חיות רוחניות , המעופפים בחלקים נבדלים אשר אי אפשר לתאר השארותם במושכל גופני מה הוא מין הספאראם אם כי אין להם גופות וגויות ורק לו לבד נגלה ענש השארותם ומתן למו הכח הרוחני להשיג השגות גבוהות והבדל השגתם במזב השארותם אין אחת יודע עד מה ימן כבר גליתי לפניך שוק המחזם הנשכלות בחיק כל חוקר חלקי כי כל סיבחס נעלם מאחזי מי הוא זה האב הראשון המוליד הסבחס סן לשכל וכן לשכל וכולנו מחיק אב הראשון יאלו כאשר ביארתיו בארוכה בספרי כחונס הפסים על מאות

הפש

סרמות למען שילעד על נתיב הסדע כל ימי סיוות מלוכס בגויה וילך בטח עלי חבל כל ימי זכא ישאף כעבד לל להגיע מועד חמורתו לקבל שכרו , ולא יחי' בעיניו כעבד שאין פרס לעמלו ! ואבאר בתחלה פשיטות הכחונים האלה אשר הי' לאבני נגף לסמורים בסמורי הדעת ! על מענה חיוז מה שאמר כי כלה עין וילך , כן יורד שאל לא יעל , זאת מערת השכלתו כאשר ברגע כי ידאה העין ממקום למקום לא יתכן להסתממת כי בלותו רגע ממש שיטוף יחזור כי אין דבר והפכו בנושא אחד , ר"ל האם יתאר סר ובקעה בנושא אחד ? כן לא יתאר מקרה עפפות העין ושוכו ברגע אחד , וכן היורד שאל לא יתאר כי דוקא ברגע שירד יעל , אולם אחרי זמן כי יבא חפץ השם ישיבו מעפרו לקבל גמולו , ומה שמזכר במסרי המ"ס כי אין חשבון ודעת בשאל , אין מערת השכלתו כי כל היורד שאל לא ישאלו אם לעד במסלול הטוב והישר או אם געל בנתיבות ההשכלה , לא כן מערתו , רק זאת מערתו כי אחרי שלא הכין לרי טרם נמדדו קרסוליו וכהגיע לשאל שמה לא יעלה בידו לחשוב עוד להעיב או להרע , רק מה שהביא מכבר זה ימלא נכון לפניו , אבל שאל ישאלו אם טוב עשה אם לאו וכן יגמלו , ולא תאבד הפש באבדון הגוף , גם הגוף יקץ מתרדמתו עת חפץ השם ! על מענה כי מחיס כל יחיו ורפאים כל יקמו , מערתו על החושים הפשפות , ואם כי דברי נביא הוא אבל השכל החלקי יעיד כי מערת הסבואם היתה נדרך כזה שלא יחשוב החושה אשר רק זה יחי' כפרתו שלא יקום וכל מה שהחשיב דרכיו הלום אין דורש ומבקש עליהם לא כן אולם יקומו אף החושים , ולא יקומו ר"ל לא יזכו נפיקס האמיתי לקבל שכרם אלא עונשם בלבד ואז אם יאבדו אם ישארו זאת לא נגלה אשילו למלאך ורק להסס לבד נאכנו עליות והוא יודע בעצמו את סוף הכריאה ומה

ומקרה הסבל המדחף על כל יושביו ואחרי
הבקורות ראה כי נמלא איש חס וישר וירא
ס' סללים כל ימי היומו עלי חלד, וכן רואה
דבר הפוכו אשר גם נמלא איש לדיק והוא לא
סללי, והיא שאלת לדיק וטוב לו, ולדיק
ורע לו! בו בלשון הגיון שאל גם החוקר הזה
לתלמידיו, ואמר להם אם אהבנו נענינו לי
ראש שדק דברי יחדיו אשר הנפש חקבל גמול
בעבור חפשותה מנבוע החכמה, לזאת השאל
אחכם הגמול שמקבלה הנפש על עמלה בחייה
זמן יגיע לה בגמול אם הגעת גמולו עוד
בהיותה שוכנת בחיק הגויה, או אם עדן
גמולה אחרי שובם אל חיק אביה, אם תאמרו
כי עדן גמולו עוד יגיע לה בהיותה רובנת
בבעי הגופים והגויות, הלא השאלה הדימה
ראשה ונלכס לפיכס. ר"ל הלא תביטו בעיני
הגויה את המקרים המרחפים על בני הכל
ויושבי בה ונמלא כי אהנו רואים אשר לאיש
חס שהשכיל כל יגדלו יקרה לו לפעמים
מגב המנוחה והשלום ונחיש כגילו אשר לא
השלים חוקו, וקדסוליו נמעדו מקו הישר וגם
לו שחקק העת צפים להלות ואיכנס יתאמת
המחזות האלה, הלא בע"כ מוכרחים אחס
לכודות כי אין גמול הנפש יגיע לה בזה
בהיותה רובנת תחת משאה בהגופים והגויות,
אלא אולד גמולו רק אחרי שובם אל חיק
אביה ורק שמה מוכנת לקבל שכר על פרי
כפיה!

לה"ח! ואחס אם ישכם וכלמים ונחפזים
מן המוח אשר הוא דרך ותכלול לשמרה להפדר
מן הגוף הסכל ולהתאחס במעלה האלהית,
ולסדק בנפשות החכמות העליונות, איכנס
ותחיש להחכמה מעלתה ויחשפט וחוקה
והטעמו בטבע בהמות כשאר בהמות עכ"ל,
עחס אם נענינו לי ראשית כי האמת לקולי
אשר גמול הנפש רק כבוד חליפתה ותמורתה
עח כי חפלט רוחה לחיק אביה ושמש במעון
התאחות והטובר חקבל הנפש גמולו, ואם

תלבשו חדרה, וחס' רעדים וזוחלים מיום
המות סלל לא נחסס להחכמה טרפה, יען כי
המות וסוג ההעדר הוא הסרסור הטומן לסולל
הסידים כבוסרות היא הבאה בת מלך לפני
ולפנים, וסיה הממחר למלאות חשקה הנפש
אשר היא מתלוננת בכל רגע לבדוה אל גן
הדסים מדור הנפשות הזכות, והמות יקר
הוא וריח נאמן להעלמה היא נפש האדם אשר
הנדע ההומה הבולרה המה כחות הגויה וגוברים
הנפש מכלה הגויה לסובילה שי לאבים הראשון
וכהגיע אל שלחן אביה האחו בכתף רעוים,
המה שאר הנפשות המשתעשעות שמה ביהול
המך העליון ותחבק חיק החכמה העליונה,
אם ככה מלב עשתותיכם הלא לא השנחס
לשדה החכמה ותטענו בהמיית הסכל כשאר
הבהמות אשר אין לבב משכיל להם, כי אחס
תסיו גזולי הנפש מובלי למחר עת פדות
ועת קבלות גמול בהכללם הנפש במאשר הגויה
ואחר ביאור השאלות האלה עם מופת יסודותם
אין יתאפק עזד שלא לרוך אחרי זמן קבלות
הגמול על עמלו שעמל תחת השמש? גם
מבואר היסוד הזה מבעט המליאות, ר"ל
אשר כל מין סוג הנדבך ואם תחפרד חלקי
הדביותיו וחלק מול חלקו הכללי תאינו ית או
תאיה נמרס ותחק נפלאה להסכלד החלק
הנפרד לחלק הכללי, וכנמשל הזה בעס
הנפשות אשר כל ימיו היותם עומדת בחלק
תדונס בכל חשקה, להגיע עת כי תחק
פחיל הקושר ביס ויבין הגויה, וחושקת לבדוה
להדבק בלל המך העליון, ובחדרי משכיות
הכמי הקבלה מבואר היסוד הזה בדרכים
טומת (אולס אנכי בקרתיה ומלאחיה אחות
קטנה ושדים אין לה למאך הסכל ממס לכן
שלחתי מעל פני לרעות בשדה אחר ולשטב
תחת מרגלותיו של המקבל עד הבוקר שיכירנה
גואלה יצא עליה וייבמה) ואני בחומי אלך
אבאר לפי משפט ההשכלה אשר היא העלמה
העיונה שלא לבדיו שערותיה ונקשמת בעדים

עדי החכמה והמוזמיה אשר זה הסאלו תאלס כל בחורי חמד, גזע החכמה, וזכר נפלים ביאור מאמרו הזה כהולדת המופתים על היסודות האלו! ואם ישגבם דעת המשכיל להשכיל כמותי וזאת יקשה לו להכניס! ר"ל אם יניג להם מול להם, והלהם התחתון יתפרדו מאלויו לאויר ויתלכד בהעליון והתחתון יאפס לאין, ונפתחה פתח השאלה לשאל, ומה היא הסיג העונג שמקבל להם התחתון בהתלכדותו בעלם הלהם העליון, הולם התבונה מה שסלעתי לפיך למעלה וסבין! ומי כח חכם ישמור השני יסודות להאמין בהם אמוני ומופתי, וישאר חי בזה וכלות זה הע אלוקיך מס שמשלתי משל, לבת מלך שיהיה ברה וחמה, יפה מראה, ויפה תואר, משכלת ויעלה חן הכמנה בין המדבר הנורא והיא חומה ומצוקה מסלול לחצר לביכל אביה להעלם שמה באהבים כאשר היתה מחעלסה ומשתעשעה בביכלי עונג עם אחיותיה הנעימות או לעלמה עלומה שבי' לס חוסב נאמן אשר העולם עמה באהבים, ואך כרגע כפתע פתאום נתעלם העלם, והעלמה פרשה ידיה לבקש את אחובה ומחמד נפשם, ומי יוכל לתאר עולם החשק של בת מלך מה שחושקה לחזור לבית אביה, ומי יוכל להעריך עולם להבה אהבה העלמה העורגת באולה על אפיקים למנוח אהובה, וכן מי יוכל לתאר את נעימות ידידות, חשוקות להבת הבת מלך עם העלמה עת כי הגיע ערן שיעגו חשקה; הבת מלך עם העלמה שמשלתי לפיך כמה אשר להם נמשלו הנפשות הזכות של בני הבגיות משולבים בבתי הנוקים והטויות הבגיות הגופניים כמה כחומה בלורה המעצרים בעדם מבלי תת לה חפשי לבדות אל חיק אביה, ויום הסעדר כי יפקד כל רוח ללאה מכלל הגופים והטויות להחזירם למעונם ולמקור מחצבם היא מועד החפשי להנפשות ויום שמחות לבדם מכל ימי לבאם עלי חלד והיא כאחים

הרגע הנעימה, והיא גם מעלה הנוצר אשר הכרסור הנעים הזה מנשר להנפש כי בא עת כלולותה, והיא גמולם מה שמחשעגים למעלה כפי שביארתיו חופן העונג מה היא, והוא מופת השארת הנפש, ומה השארתם התלכדותם בעלם העלמי והשגת מקור מחצבם להמשכי בבוס מעל גבוה ולא יעלו הנפשות לחוסו באבדון הגוף ועיקר גמולם בעת שובם מעפרם לשלם בגמול להנפש אחוז יד עם הגוף כמו ששניהם היו רובצים תחת המקרים וכמו שעמלו כן יקבלו, מי יחנני לזכות להגמול הנעים הזה! לת"ח. ועוד אני שואלכם שאלה אחרת הסדרו כי המות אינו אלא פרידות הנפש מהגוף? אמרו כן, אמר להם אחס שמחים כאשר מלאה ידכם מן החכמה מקחה ממנו, וכאבים על אשר לא חוכלו לקחת יותר וללמוד. אמרו כן, אמר להם אם הוא כדבריהם הלא תרלו כי הגוף הסכל אינו רואה ולא שומע ולא מבין שום דבר רק ככה הנפש כדדקת בו, והגוף הנמשך אחר הסמכל והמשחם יותר התענוג הוא המונע הנפש והמעלות הטובות והישרות של נפש והפרידה מן הגוף נפרדם מן המניעה הטובה עכ"ל, דע כי השני מעלות גבוהים במעלתם ורחבים ממי יס מקור הנפחם ובמחוגם האלקים מתוארת לכן השכיל החוקר להשכילים המופתים מקובצ הראשון עד שהכמים בלבנם חבערם גדולה להחלואו תאלס להגיע למועד החפשי ולהאמיני בכל מה שבורר להם התאמתה השארת הנפש והחשוקה הנפלאה ליום הפרד הנפש מהגוף, שלא יחלו עוד כשאר בני תמותה הזוחלים ורועידים ליום המות, וכס אמר להם חלמירי הנעימים דעו כי לא תהכלו ולא תחפזו ליום המיתה, לא תרימו קול נוחה כי לא הוא מועד נאחם, רק סיבות המיתם הוא מפצט הרכבות היסודות שמהם מרכב כל גוף וגויס אשר בהכרח יתפרדו בזמן מהומים, ויום המיתה הוא עת מועד לכל חי להתפרדו

עלה בחיק אפשרותם להאמין יותר גבוה מעל גבוה, עמו לו כן, ר"ל בודאי אנו צאנו לגדר ההשכלה אשר נשמה כאשר נשיג החכמה ונדאג כאשר נכלל מאתנו המדע, ענה להם עוד אם רק כיים דברים, הלא תשקפו באשכנח מזימתיכם כי הגויה לבד ערומה היא מבלי כסות הבינה אשר אינה רואה ולא שומעת ולא מבינה שום דבר, ורק סיבות ידיעתה ותנועתה הוא מסיבות אגודתם בחבל הפשט הרובות בבטנה אשר היא לעור עינים, ולחיצת רגלים, כי היא המעצרת הגויה על הילח במויה לילך ולהתנועת לסבין ולהשכיל, והגויה בעצמות מזה רודפת אחרי העמוגי החבל הסבל עם כל מצעדי העווג והיא הסבס החזקה המונעת להפגש להפגש מאחרי מצעדי לעלות בכולם המעלות להשכיל הסבסלות העליונות, וכיג ההעדר הוא הרעים הדואגת בעד הפשט העלוב ומונעת ממנה המנוע השוכר שהי' בשיכרה אם כן אם תהיו זוחלים ליום המות לא תתנו חומן לשני המעלות הרמות אשר על ידם תזכו להשיג מה שלא יעלה בידכם להשיג אלא באמצעת הפירוד ולא תהיו נקראים מבני החכמים השלמים. וגם היום ידקן מאמר הויכוח מהפילוסוף סיקרעט מה שנלח נגד תלמידיו כאשר הבחתי לשמו למעלה, ולזה נראה תצורת הסתמות בעת אחיפתם כי מלא מין את מינו ויעור, כאשר ירדנו לעומק מעלות הסתבונות מה זה סיג ההעדר חמרתו אבאר מאמר נפלא מה שאין לו שום הכנה בשביל הדרג או הפשט! עת כי סלכנה לבד אחרים ויאלץ בכלי ריב להכותה עם בוראה ואחרי הצעת טעמותי יאח משפעת להקטין ערכה. אשאל זאת מעדר ההשכלה מאין הולאו מלין חז"ל אשר הבינו לפינו דברי ויכוח מה שהי' בין הירח עם בוראה האם פה אדם לה? אשר תכנה בלשונה, האם פיות גופנים נמלא להשמש ולסירח? אשר ילאו לבדים לריב עם ה' השוכן שחקים למה קדמם

אחמים המחוברים לשוב כל יסוד לאחוזתו וסיא מטבע הסמויות היסודות לחזרו חלילה כמבואר בארוכה בספרי הרמב"ם אולם הנה ינפשו בגויה עד עת בוא תמורתו ופליטות נשמתו כאשר יעלה החפץ בלב הבוראם יחד, וסוג ההעדר אינו רק בהשקפה ממקום למקום ועלם המות הוא המביא המפתח לפתוח בית האסורים אשר שמה יושבים כל אסירי המלך סן המה הספסות הזכות בבטן הגוף והגויה, וסוף המשבר חומה המעצרת בעד הפשט, וסוף סכרת העולה צעתו לגדע דלתי הכלא לברוח הפשט לשדרה התפוחים, כאשר המשיל המלך שלמה צועם מלואתו את חשקת הפשט מה שמחאמלח בכל עת לברוח וז"ל, ברח לך דודי ודמה לך ללבי או לעופר החילים על הרי בשמים" היא עולם החופש, מדור הפשטות הסות השוכנים שמה המתחדשים כנבר בערותיהם, והדבר נמשל כרעיה עלומה ונעימה הנחארתה לעלם נחמד וזמן דביקתם יחד, ליום מועד כוגבל חופשם, ומרחק רב נבדל בין העלמה ורעייתה, וזמן הבינים העלמה בוערת בלסכת אהבה, לחזות אהבה ורעייתה, גם העלם כאיל יערוג לארוש ארוסתו בבעת חשקה, לעת כי הכינור החל לנגן והמזמרים לזמר, והמשוררים לשורר לאסיפות מועד שלוב העלמה עם רעייתה, מי היא העלמה אשר לא תעדה כליה ללאת במחול בחוף וחליל? לאעדות עלי שור לקדחה במבדק גפנתה? המליצה מאלים מוצרתת מי היא העלמה, ומי הוא העלם יפה העינים, ומי המה המשוררים, ומה הוא השלוב, ומה היא החופה הכלולס להעלמה הנעימה, ובסיבות הדברים שהבדרתי לפניך נקדח סלולא ליוכ המיתה אלא הפילוסופים החלקים, כן עמו לו תלמידיו שמהם מבינים אלו הדברים שהלנתי לפניך שאל אותם אם שמחים כאשר השיגו החכמה מאין היא תמלא כאשר שאנו מהבאר סוס מלא חפיים, ואם יכאב להם אם כי לא

קדמה הירח לשאול את פליאתה ? למה לא
 נשגב הפליאה אל אחותה היא השמש לשאול
 גם היא השאלה, מה הוא חוכן שאלתה, אי
 אפשר לשני מלכים שישתמשו בכח אחד
 איככה נחלמה זאת, הלא השמש השמש
 בכח אחד ביום, על פני חצי הכדור כנודע
 להכוכבים, והירח השמש בלילה בחצי הכדור
 השני ולעולם השני מלכים עומדים זה למול
 זה ולא בקו השווה ומה שאלה הירח ? מה
 שאלה משפחה להקטין ערכה גם זה לא יכנס
 בלל משכיל, הלא כחוב מפורש בראשית הכרית
 ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים את
 המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן
 לממשלת הלילה ואת הכוכבים, הלא נמצא
 כחוב בפירוש שאלה הגדול לממשל היום והקטן
 לממשל הלילה ומה שקוראים בראשית לשמיים
 מאורות גדולים לא על לך השווה שבתן. אולם
 לפי ערך גדלות שאר הכוכבים וקראו אלו
 הגדולים אבל לא נברא בראשית הכרית
 שיהיה על משקל השווה ואחר חטאת הירח
 נחמטת מערכה, כמבואר בביאור ה' א"ע
 אשר לא השמש והירח הגדולים מכל הכוכבים
 אולם לפי ערך אחיהם האחרים, ומביא דעה
 חכמי הספירות שטוב לך וכל הכוכבים חוץ
 מטוב לוגה גדולים מהלבנה, ואין כחוב
 הגדולים. התשובה אין פירוש הגדולים על מדתם
 בגופם רק אל אורם ע"ל, אבל מבואר
 בסברה מפשיטות הכוכבים אשר בראשית נברא
 השמש בערך גדול מהירח, ולפי מאמר חז"ל
 יכירה הסבבה שרק אחרי כי הוצא הכוכב
 וסחוכה ואחרי משפחה אמר לה הכוכב לך
 ומעני עומק, וזאת אין לו שחר בשערי
 החכמה כי למה ה' להם לרחוק נפש מן
 המיל לדרוש איום דרך דרש המכנים פשיטות
 הכחוב, רק כי מקדם נבראו ככה השמש
 בגבורתה והירח בערך מעט שפל ממנה,
 כמזכר בדברי חז"ל מעולם לא ראתה חמה
 פנימה של לבנה! המיעוט שאוכרחה להתמעט

אשאל האם ה' בערך כבידות וספור, או
 כמדת גופה, אם יענה המשיב כי המיעוט
 הוא ה' בערך חיו וסוכר ר"ל כי מקדם
 חטאת ה' עלם זיוה בערך רב, ואחר חטאת
 נחמטת זיוה בערך מה ולא הזרית עלם
 מזגה כבראשונה, אם כך יענה המשיב. גם
 אני אשאל אותו הלא ה' בהכרח אהנו
 מולאים בדברי הימים שקודם זמן כי חטאת
 הירח אשר ה' זריחתה נעלה מאוד מכפי מצב
 זריחתה עתה, ואין אהנו מולאים כך, ועוד
 אשאלהו הלא נודע המופת הן מדברי חז"ל
 והן ממאמרי הכוכבים הלופים בתכונתה על
 ידי כלי החוזה הנקרא משקרישקאפיע אשר
 עלם הירח כדור חומרי, גלמי עוכרי, כשחרות
 הגלמים העכורים ורק כל חכונה זיוה מה
 שמקבלת מזיו וסוכר של השמש השולחת
 לאוי בסיירתה לסכות על קדקד הירח, ומעלם
 עננה אין לה מאוס וח"כ מה היא המשפט
 ובאיזה דרך נחמטת ? ואם יענה המשיב כי
 מדרגות משפחה היא הפקודה של השמש שלא
 חשלה שבידי להכחה לנוץ על הירח אלא
 בערך מיעוט מכפי שסי' מתנוף עד עתה.
 גם זה בלתי יתכן מכפי דרכי הכוכבים כאשר אבאר
 כי בראשית ברא הסבב ויושבים. הארץ והדשאות
 נחמיה. השמים וגלגלים וכל המשרתים
 השומרים על הפקודה, וסבב הראשונה
 הגיהן בכל מין מכל חלקי המציאות הן הנמצא
 מתחת גלגל הירח ולמעט, וכל הנמצא בללא
 מרום אשר במרום שהמה למעלה מגלגל הירח
 וסדר הניעותם, ומסלכי הגלגלים וחניהם,
 וזמן כל סבב כל כדור הכל סבב הראשונה
 כמו שסבב בהם ככה יתנסלו לאדם לרגלי
 המלאכה אשר להם לא יסו ולא ימירו, לא
 יחליפו ולא יביתו מעבד מלאכתם אף של
 נקודה אחת, גם כל סדרי הספוכות העצבים
 שפעשה מימות עולם עד עתה ומה שעתיד
 להיות איום מין שימי במסלכי הגלגלים כמו
 פקידות יחשיע מר"מ שמש בנבטון דוס,
 וירח

הבן וככפרו יכופר האב? ואם כי הבין האב
שלא חשמה הירח כאשר כן מוכח, מבקשתו
כפרה, ולמה לא השווה בערכה כמו שסיחה
מקדס וגא' ה' להאב לבקשת כפרה מסבן,
ואם כי לא בדרך האיעה חמרים הירח לפי
השם לא ה' מהחוק, הנימוס אל מלך העולם
להקטין ערכה כי אין נקם בלבו כבלב אנשי
אדמה, רק ה' להגדיל ערכה, כנו השאלות
אשר שאלה השכלה! ועשה האב ראית אחי
המשכיל אשר משיין אחד יסרה כל העדרים,
המתין עלי והלוס חביט כי רשדות השכלה
אחת יעשה שלום בין כל הפליאות שהנחתים
הלוס לעיניך! השמע לאוזניך מה שתשמע
חפי כי הירח לא טעה, ולא חטאה, ולא
קבלה, משפטה להקטין, האב לא ביקש כפרה,
הבנים לא הביאו כפרה, לא נשתנה טבעה
לא בערך אורה ולא במדות גופה, כמו
הסיחה כן נשאתה על מנצה. וכן היא עומדת
כעת! אולם, מה הוא זה פרשת כל הבוער
מה שהגו חז"ל דברים רבים בזה! זאת דע
כי זה ה' כונסה, לפי דעתי אשר בעבור
הידיעה שכל הצעות המנועות הגלגלים
ומרוותם וכבוצה, חייבתם ועמידתם, לא נראה
אלא בליה יוחר מביוס כוודע המביט לשמים
בליה. ורוב בני קדם נבוכו בזה, והפעולות
האלו ה' אבני נגף ואל ההתעב וחשבו
המשתרשים לאדונים וכל אחד לקח לו כוכב
לעצמו ועבד אליו כאשר בארתי בארובה
בחוברי זה להלאה! והולידו חכמינו ז"ל את
הדברים כאלו נכתבו בפירוש העצמות של
הירח והתשובה של השם, והמשפט מה שאל
עליה, ר"ל כי זה בלחן ערוך לפני כל
הנבוכים אשר בהבועס אל המנועות הכוכבים
ומשערכ עלי ארץ, ויתעו אחריהם ויעבדו
להם, יבינו זאת, כי השם יתעלה אשר שדד
המערכות צעת הכדרא. ומה נראה בעליו
סינוים רבים בהבועס לואת ידעו כי לא להם
אילנות הפועלים בחפס ורק ים אחד המחלין
קזמיס

וירח בעמק אילון, ומשער מעלות מזרחם
השמש בנבואות ישעי' על חזקיה, וכדומה
להם הכל נטבע בהם הטבע ההשתנות מכפי
חוק התמידו בראשית בריאתם. ולאשר ידעתי
כי ירחיבו פה ויחריבו לשון אלה החוכים
על עיני החכומה ויטעקו עלי כדרכיה כי
חיפה המה כל הנסים והנפלאות והשתנות
הטבע שזכר במאמרי הנביאים שהי' בעהות
ידועים למען סיבות חיזה דבר להראות
נפלאותיו ללאום הישראלי, זאת חשיב לו שלא
ימסר לזרק עלי חלוי, כי גם לי לב כמוכי
ועבד נאמן למחוללי, וזאת מערת הגיון של
הסופר מהנפלאות ע"י השתנות הטבעים כי
לא עשה השתנו אף על נקודה אחת (ועל
הפ' וישב הים לחיתו דרשו חז"ל לנחשו
הראשון). ומה הוא הנסים הוא, מה שמזמין
הבורא המלב לרגע שהוא סגולה לפניו אשר
בהשתנות הטבע עשה ילמה כנס לאיש
הפרטי הזה או להכלל כזכר במקומות
מפוזרים בהשתנות הטבע ה' לנס לאיש
פרטי או לפעמים להכלל, ואות ומופת נאמן
על דברי גם מדברי חז"ל אביו לעין השמש,
זכור נא מה שמביאים חז"ל עת כי התלונן
התנא ר"א ב"פ על רוע מזלו, והשיב לו
מהשמים, האם ניחא לך לחרוב עלמא! ר"ל
כי אחי נבראת במזל רע בזה ולשנות המזל,
ר"ל הטבע מכפי אשר יבחרו משערכ עלי
ארץ זאת בלתי אפשר כי כך גזר השם בראשית
הבריאה שלא ישנו טבעם, גם היא לא ישנה,
האם שים בידו לשנות בכל עת שיראה ומה
הי' משפט קטנותה של הירח ואם יענה
המשיב שמדרגות משפטה בערך קטנות
מדה, גם זה בלתי יתכן בחוק האפשרות,
כמו שהלעתי לפניך, ואם כי הירח חטאה,
והאב דנה והוליד לאור משפטה, ולמה לפקד
עון אבות על בנים? כנאמר הביאו עלי כפרה,
ובאזיה משפט יסופר שנגה האב בקרבן הבן,
ומה זה סוג הקרבן והכפרה אשר אם יביא

האלמים אשר אין להם המדע לגברו השכל
על הטבע ויולד הגויה, ואם סוג המדע לו
להאדם המשכיל וזה במעלה הרמה הזאת
יהי' ניכר יתרון מלאך אחד על זולתו,
בהיות מושל על רוחו וזכש הרגשותיו הנפשיים,
ויגמל בחלוות הגוף העבוד והכלה שבסיבתו
נעמא!

לה"ה! ומבקש הנאות הנפש התמימה
בלומדו חכמות האל האדיר והנורא שברא
בחכמתו הגדולה עולמו! כל איש המשכיל
המחפש להמציא הנאה להנפש התמימה הוא
ישיג בלומדו החכמה העליונה ששוכנת בסיכל
השם הנורא על כל סביביו ומה היא אשכול
הכופר של החכמה העליונה היא בקשה
הלימודית להבין החכמה בדריאות שמים וארץ!
לה"ה ומחפש אחר דרכיו ומבין את
תעלומותיו! ר"ל גם זה בקשה החכמה לחקור
אל שילוחיו הנפלאים ולהשכיל מה שנמצא
בסדר אמתחותיו הנעלמות!

לה"ה! אז הפקחנה עיני ותשמח מאוד!
ר"ל כאשר ישמע המשכיל שכל היוצא מפורש
מפי החוקר אז יפתחו עיניו ויחזה החכמה
ובה ישמה מאוד על מציאות שלל רב:

לה"ה ותהיה הנאה לא חדמה להנאות
הגוף, מפני כי הנאות הגוף יכלו באפס תקום,
ר"ל כי אם ישיג המשכיל אל סל המודעים
הדמים יהיה זה הנאה נפלאה ונדלה מערך
הנאות הגופניות יען כי הנאות הגופניות יכלו
כרגע כאשר הוא יכלה גם המה ירדמו
בהשקט כולמי הדוממים כי אחר פרידם
הנפש מהגויה שוב אין להגויה שום הרגש
בהעמוגי הגופניים:

לה"ה ויתמו ויכלו עלומותיו ויורידו
שאלוה, ר"ל כי תלוות הגופניים בהכרח יגיע,
תמורתם שיכלו וירדו שאלוה!

לה"ה ונאות הנפש בסיבת נורא
ותביט למלאכת השמים ותחיה, ומכלכות
גלגלים ותכונות יבין הכל בחכמה יותר, אם
לא

הנמים, והמסדר הכוכבים במשמרותיהם כפי
רצונו דווקא מה שחפץ בראשית ברוא אותם
ובהם יהרכו כל עלויותם של החושים החושבים
שרק ברגוש יכלו, והוא לראש דברי טענות
הירח, כי מסיבות שמות בני חבל העובדים
לירח ולכוכבים וילבשו כתר מלכות להעבד
נמצא כי ח"ו שני מלכים משתמשים בכחד
אחד, ענה לה הנורא כפי האמת המשל לני
ומעטי עלמיו ר"ל יראו כך שינויים רבים ומזה
יודו בע"כ כי יש אחד למעלה אשר משדר
המערכות, וזה הי' בגממל מענה השם
לכניו שיביאו כפרה ר"ל שישיבו מדרכיהם
ויחזיתו כי יש אחד המיוחד המשדר המערכה,
וכוא בגממל הכפרה מה שהביאו ובכפרה
הזו תכפר האב, ודי למשכיל מה שהלעתי
לפניו! עתה ניתן ראש ונשיב לעמן הראשון!

לה"ה הנה בארתי כי לא ישיג האדם
לחכמות היקרות כי אם במעלה הנפש בהיותה
ברה ותמימה מנומאתה בהפרדה מן הטומאה
שהיא אכזרית, והיא מהאדמה נדרה ומבקשת
הנאות הגוף במאכל ומשחה ותענוגים כאשר
הבהמות אשר אין להם חכמה לכבד את
י"רם ותלוותם, במעלה הזאת יוסיף האדם
על חבירו בהיותו מושל ברוחו, וכובש יצרו
וגועל הנאות הגוף שטמה בהן! הלוט מבאר
החוקר, כי לא יעלה בחיק המשכיל לקלט
אל נקודת מטרת החכמה, להנחיל לו חבל
התבונה לשוכנה חיקו ולהבדיר גפן הבינה,
אלא בסיבות הנפש השוכנת בו אשר היא
הסיבה שבעבור אחיזתה בעקב הגויה, ובחפץ
פי יבנם עלם הנפש בבורית, ולמרהר מחלאתה
ותמדת החבל הכבל, בהליגה נפרדה מן
התלוות והטומאה, המתרגשת לרחק עליה
שאלוה... אכזרית בהגויה והגויה מוכרבת
יגודות האדמה נבראת, אשר מסיבות, הרכבות
יגודותיה החושניות תדרוך לבקש הנאות
הגופניות שהיא המאכל והמשחה ושאר
התענוגים, הנה, נפתחו כמו שטבע הבהמות

לא השיג חכמתו לרעה זה הענין והמעלות
הגדולות האלה אז יביט בעלמו ובחכמות אבריו
ומספר הממשים אורו והמושכים את גופו כי
יסע וכי יחנה, והכוונות ששם צורא בכל
אבר ואבר לעבודת הגוף שאין להוסיף עליה
ואין לגרע מהם, אז יכיר את צוראו בעין
לבו וידע! היום מבאר החוקר את כולם
המעלות אשר בהם יהיה הנפש, ואלו המה,
הראשית, יחקור על מציאות השם להחלמה
האלו כי הוא בנמצא כבקשה נעים זמירות
לבו החכם מכל אדם, דע אלהי אבין
ועבדו "ר"ל כי בלתי ידיעה העבודה
רפוי, כמבואר בארובה בה"מ, באמרו כי
אין האמונה הנאמרת בפה בלבד, אולם ראוי
לחקור ולדע, החוק השני, ללמוד את דרכי
החכמה איך ברא התבל ומולאם ובאיה חכמה
שתל בה כל הנמצא בה, "ר"ל, חכמות החכונה
שהיא שבילי הדקיע ומכללי הגלגלים, ומספר
כוכבי לכת, ומנין הכדורים והנועם כל
דבור זמן סביבו אז ישיב בחכמה יתירה את
גלות הצורא, וישקיף באורות הסעלומות
בנכתרי העצב ואם ירגיל ללמד ולהשכיל
כל אלה אז יפתחו לו שערי התבונה, וידע
מקום בינה ויביט בעיני השכל מלוא סדרי
העצב מן הקלה אל הקלה כהחוש במראה
המלעטת באספקלריא המאירה, ועל מדרגות
הסדרה הנמה הזאת ביקש דה"מ "גל עיני
ואביטה ופלאות מחדתך" ואז תגלה הנפש
על חבל נעיונות גורלה אשר זכתה למה
שזכתה, מי יתן חלקי בין המבקשים והמואלים
המציאה הנפלאה הזאת! ואם לא יעלה בחיק
האפשרות לכל אדם לבקש ולחקור ולמצא
החכמה הנמה הזאת אז יתבונן ויביט בעיניו
את עלמיו ובהשכלות אבריו הוא עבד
המדע שנתחל בכל אבר ואבר כמבואר
בארוכה, לכל מבינו מדע מנפלאות תמים
דעות אשר השריש החכמה בכל אבר פרטי
להשכיל מה שהחוק עליו להשכיל, או להמלא

איזה מין חכמה או מלאכה, ויחקור על
מספר מיתריו ועלציו ואבריו ופעולות האברים
אשר על ידי חילום והנועם יענישו הגופים
והגויות. והכוונות האברים, המושכים את
גופו לנהל לכל פינה שיאבד. וככה כי יעזר
הגוף להשקיפה מתנועתו. וכגוי הכוחות
אשר השריש בצורא בכל אבר פרטי כמו הרגל
ללכת, והיד לעסק, והעין לראות, וכן כולם,
וכל אלו התנועות והכוחות שהשריש אותם
הצורא בהנופים המה כולם צעבור עזרת
לעבודות הגוף כי בלעדי המידות פעולהם
לא יעלה בחיק הגוי לעמוד על מכונו,
ומכל אלו הפעולות הנמצאים בהנופים אין
להוסיף עליהם כי אינם לריכים להוספת
הפעולות והתנועות והכוחות, ואין לגרע מהם
אף תנועה אחת כי כהעדר מהגויה פעולה
אחת יפול הגויה על ערש הדממה, וכאשר
בא המשכיל לכל אלו ההשכלות שהנחתי
לפניה אז בהם יכיר את צוראו מי שברא כל
אלה ובעין לבו ידע כל הלה! מה מחקרו
מליצות החוקר ברפידות השכלותיו, מל"ד
למלך אחד שסוליד בן יחיד, בן נחמד, ולחוקר
חיבתו שתל למענו גן הדסים עם ערובות
הצבוע, גם נענו לו גן עם כל מיני מעדנים
וכך פקד עליו, הט לבדך לפקח על הגן
הנחמד הראשון אשר הוא היקר בעיני אשר
שתלתי על פלגי מים למענותך, ואם אך
כרגע תלחם להביט אל הגן הזה חסן עיניך
על הגן השני! הגן היקר היא חכמות השם בעלמו
הנמשל לגן העליון. הגן השני הוא ערובות
המזיונות של שבע החכמות החיוניות באשכול
הגן העליון, אם חכמת השקיף כל ימי לבך
עלי חלד רק אל פנימית הגן בעליון, ואם
תגביה עוף בת השמים ולא תוכל להשיג את
פרי הגן העליון אז תרסן בידך אשר עכ"ס
השקיף אל הגן השני שהוא השכלות הש"ס
אחרות העלמות העליונות, ועל פרי הגן הזה
חשק כמ"ס באמרו כי פריו מחוק לחכי ואל
סעלמה

הפלתם הפליונה חשק המ'ם כאשר נבואו
 בלכז אליה שר בכלי השירים, שובי שובי
 השולמית ונחזה נך, נך דייקא, וכל השכלות
 האלו כלל אותם הפוקר במלות קצרות באמרו
 כי הנאות הנפש ר"ל רק בכוונה בוראה,
 ולא פנה אל רבבים? וכן נמלא השאלה
 השניה מה שפניע החוקר לפני תלמידיו
 דבריו הנביא באמרו ומבשרי אחזה אלקי
 כמבואר דבריו: לה"ח וחכמות האיש בנזיה
 ומכונת הנפש המפסוקת ומחלוק לרעה
 אליו בחכמות וללומדן, היא החמימה ושישרה
 וזאת הנפש לא תדאג ולא תעלב בהפרדה מן
 הנוף שיימנע מהשלים פאוותם ובקשחה!
 היום מבאר החוקר כי החכמה של אדם
 המשכיל אשר יבזה ויכניע הנפש אשר היא
 בעלמות מוצה משתוקקת וחושקת להשיג אל
 קרבה החכמות הפליונות, וסוף לבד הנקראת
 באמת נפש חמה וגקיה יקרה וברך, וכנפש
 סוזה שאמרו היא אשר לא תלבוש עדי
 האימה וספחד כסניע מועד תמורחה לשוב
 אל חיק אביה שבשמים, כי למה תפחד שלא
 הפרד מן המונע החזק אשר ה' מבצר עוז
 בעד מבלי תח לה מאמר החפשיה לברות
 אל שדה הספיות מדור הנפשות הפליונות
 ב. יקר בעיני המשכילים האלקים המוחה
 בעם בואה, והנפש במלכ חשקתה נמשלת
 כרעיה נעימה אשר בכל עת תתקשט בעדיה
 ללחם למחול המשחקים לחבק רעיתה בלבה
 ונפשה!

לה"ח וכלא תראו הכחם הפילוסוף
 בבר ובנקי שהמית נפשו בלי תאוותיו בעולם
 כזה במאכל ובמשחה ומלבוש, ויחר דבריו
 הענוגים ואולרות כסף וזכב, ויבז לו כל
 הנאות המביאות אותו לאבד גופו ונפשו כי
 המרבה במאכל ומשחה והנמשך אחר הסנאה
 הקטנה אשר יביח בעת אכילתו. יחלה גופו
 בחול ומרוס. כי ברוב המאכל והמשחה
 ירבה הליחות אשר ילדו בנוף שבהם שורש

ידי פעולות סממנים סמרחים את הנויות
 בסדר רוחה כאשר ביארתו למעלה, וסיוול
 הכל סביב עובד נחמי הנויות לכל נח
 ולכל אבר ולכל עורק ענב זולת סבב רש ,
 ומלכס הנויה היא נילכס נממשל כפי העמדת
 המכויות הלי אדיר המרחפת על פני המים ,
 ונמלאו חמורי הנחלת אשר כמו ילחי האר
 להגדיל המדורים ומכח הסלככת האש הנורא
 שחולים עליו סירים גדולים במדתם ונמו
 נמלאו מים רבים וסמים ירחיחו מכח האש
 הנויה חסחיסה, ומרחיחות הסירים יעלו
 האידים העשנים והאידים ילכו בליטורות
 רבים ומכויות האידים סרלים בכליטורות
 יובילו הליאדיר לרחק על פני מים רבים ,
 ככס נחלכס הנופים והנויות כי יש כמו
 תאורים אשר בוער כמו אש החמירי ומתבערת
 האש ירחיחו סמים מכל האבירים ומכל
 המיתרים מקטן עד גדול, ומדור הבישול
 המבשל כל הכל לחללי סגופים והנויות ואחר
 הבישול יש מלך אחד, הוא אחד מנחמי
 הנויה אשר בוררת המאכלים ושלחת לכל
 אבר ולכל מיתרי הנויה לכל אחת חלקה
 הראוי לה לקבל, וכן יתנהל הסלכות סגופים
 והנויות, ובסיות כי ארס המשכיל אשר שומר
 גיטו ולא ירכס לה מוכר ומסן ממאכלים
 ומסקס הפוכים בטבעס או אז יעמדו
 המשרחים על משמרתם ויפעלו ספולתם
 בהסקס ובמנוחה כפי טבע החמירי ובעבודת
 יעמדו סגופים והנויות רעקן בהיכלס שקס
 על שמרס בלי כל מקרס ולא יאונה לסס כל
 פגע כי אשיות הנויה חזקים בטבע מסס
 ולא יחליפו ולא ימירו דסס, אולם אס יסכל
 הארס וירכס לסלית להעניק יסודותיו
 במאכלים ומסקס מממים סונים, אז יססמו
 סכוות סיסידות לטבע מחסככת, וכן יסלחו
 היסידות ליריס נאמנים להמיר נס טבע
 הליחות מסנעס החמירי, ואז יסלחו הליחות
 את שליחסם אל סדמים סרלים בליטורי
 סענבים

הליחות סמס שרשי בנין הנוף וסיוכות עמידות
 הנויה כל רגלים כרגל יסרס .
 לה"ח האחת סדס שממנו מקור סחיים ,
 וסשנים הליחס סשחורס סהיא קרס ויכס ,
 וססלישית הליחס סלכנס סהיא קרס ורסוכס ,
 וכל אחת מאלו, מחמטת ומסחנס מסככס
 ברוב מאכלים וסיונים ! עסס סככו מוכס
 סחוקר סרופס כנאמן את מספר הליחות ,
 סרסשונס סיא סדס סנקרסח מרס ארומס ,
 (וסשנים לה) וסיא חמס ולחס, סשגיש י לה
 סיא סל"ס סהיא קרס ויכס בטכס ,
 וסרביעית סיא סנקרסח ליחס סלכנס סטכס
 קרס ורטיכס, וכלוס נפלאחי על סחוקר על
 מס סססר ליחס אחת וסיא ליחס ירוקס ,
 טככס רזנס חס ויכס, וכל אלו הליחות
 מחסככת מסדר טככס ברוב מאכלים סונים ,
 סככס את המסכיל אס עין מדס נך, כי כל
 סנמלאים והנויות סחיות מסחס גלגל סירס
 ולמסס סן סחיות סאלמים וסן סחיות
 סמככויות כנויות בני ארס נרכבים מארבעס
 יסודות ארמ"ס ומיסידותם של אלו סאלמים
 נלמחו בנוף בני ארס ארבעס ליחות וכל ליחס
 מקיר מחלכס מליזס יסוד סמחיתם טככס
 סיסוד סזס לסוליר עין הליחס סהיא כסכורס
 אלו במקוס אחר וטככס אלו סיסודות מחנגדים
 מסככס אחד על טככס זולחו לכן סולידו
 כלכיונס סארבעס ליחות נפרדים כמוג טככס
 אשר כל אחת ביטעת כרגל טככס מוכס למכס
 מוג זולחס, ארס סכורס סככל עסס קסר
 מסארבעס אחיות וסלכס יסר באגידה אחת
 בגופים וגויות בני סכל, ובסח' יולר גיפני
 לא יעלס כו סישלכ סלוב מלישי סכסנגדות
 לסולר ליחס מין נולד יען כי ילמחו אלו כאלו
 ויכעכו אלו לאלו, אולם יולר סכל עלס כסח
 אפסרותו לעסות סכנין סחוק סזס בנין עדי
 עד, מבלי שילחו סכיכס מאחת לזולחס ,
 כעודע לחכמי סאלכיומייס אשר כחו סיסוד
 סזס כספירס הנויות לחלקים נפרדים על

מערכה כשני', שמור נא גם סלל מה שסגנתי לפניך למעלה למזור סגויס חקח אוחס לרפא כנפש, וחחקור אחר עורס ורופא נאמן שלא יטען משביל כדק ולא ח'ך שולל!

לח"ה! וכן הנמשך אחר תאוות הילר מכלס גופו ועלציו ומכחיש את גופו ומכלס עלמו וחכם שאמרנו שכוף בן הסנאות האלס ומואסן וישלים עלמו לחפש אחר חכמות בוריו, המוליא מאין ליש כוף הסומח למות שכוף פרידת השמש מכגוף כי מה יחרון לו בחיים אחר שחמית כל הסנאות הסבויות וכןקלות חבל יש לו לשאח את נפשו סקרר לבורלו! כלום מנאר החוקר את כפסר הנפש עם כגויס יחד אם יחיר רסן חשקת כגויס וילפת לררר אחרת תאוות כגויס ופתוי הגומרי, יטן זאת נחברר כי כל אלו כתאוות הסומרות אשר חמשך אחריס כגויס לא בחדס סמס וילדו ככגויס דמיס רכיס אשר יכלו כגויס'א'ישרשו כס מחלס ובמכרס ימערנו קרכולס, אולס אם סמלא חכס אשר יקר בעיניו כנפש עם כגויס וביעס בילרי מעללי סתאוות סחולפת כרוח טשכס בלפס חקור, וכורס שחח לסמיית כחצל סככל כקכית כחאוור ומוסס שכס ללעד עלי שור כסכונס לסגליא נפלאות של חמים דמות מכריאות כחכל מאפס סמוחלס לישות גמור, כוף לכד כפילוסוף סנקי וכבר לכב אשר לא נשא לבוא נפשו, ולא מש מלחחור חחירס לסשיג את ספרס וילרו ונקודת כדק כוף לכדו כסומח אלי גיל כי ימלא קבר, אשר לא יחירד ליוס סספרדווס כיסודות, יטן מה סלס ככיווח כחיים חיווחו ג"כ לא סכל אלכמו כקלס סמסס לסוך ילר גויחו כשמן כחאוור ונפרווחיס, ולפס ידלס? כי מה חסר, ולמס יחרד ועל מה יסאוק? אדרכס יש לו לשמוח ולגיל כעל כל גילס על אשר נערר ממנו כצונס כחוק כוף כוחות כגויס אשר עלרו

סעצניס וכמיתחיס אשר גם סמס ימירו דחס ואס כי גם סמס לא עמדו על מסמחיס יסחנו ספצולות סנפצולות על ידי כסוחות של כגופיס וכגויות כמו סמיך סעולס מכפס והספולת סעולס מכאף וכן כולס יכגדו כגד לסנות ספולתס וכססחנותס אז יחלשו סחזריס ונפשו עליו סחלל, וירדו כגויס מחזקתס וללס יסככו כגויס על ערס דוי, וכרופא סמסכיל יעלס בידו לכבין מכות סחוללח ככבימו אל כפעולות סספוכות סאלו ואלו כסיבות כגורמות מקרס כמחלס ככגופיס וכגויות, ואס חחוס על מלכ גוסך שמור נא סכלליס ואל חחיר רסן כחאווס לסרבות כמאלכיס שויס, אלא כמדס וכמשקל חשקל כפלס כן ישר שלל חרבה על סמדס וכזס חשמור מלכך מכל מחלס ופנע, כמנורר כדכרי כרמכ"ס אם יסמור כלדס כלשס סכרס כעס כרוח ככענכ אגודות סולד וגס אחרי כי חמלס וסשמור גם סולד אז מנעיוח שלל ימות אלא כעמו, וכך סרתי ביו לכקס סמסורריס שמור נא דגליך, כל אחד על דגלו יחן, ארבעס סמס אחיות מכטן, שנואיס סמס מלידס, אסוכיס כשכסס שלוס יחד, אל חס מנות ללחח יוסר מרעווח, לא חעדי עדי מעדניס ללשכ ללחח יוסר מרעווח גרס ביסכ, אס ככ חשמור, יסכו כנחח, אס חרבה ללחח, וללחח סחפטי, תלית אס סמריכס והפריע סלחוכ ביו סלחיווס ויפרכס סמלחמס ויריע גם לך כללחס לקרב, ואס עכרת גכול ממש סגליתי לפניך וסקיס לך מחלס כלתי עסוכס, אז יביס כרופא כנאמן לססקיע רחיווח כפנע של יסוד כנחגבר וללס לאס יסוכו כסער לדמחס! וכמלכ סזס עם ערוגוס יסודותיו, חליו וסולמיו, נמלא כמלכ כנפש ג"כ כוחיס כדלליס ככעסס אשר כל ימי עמידח כנפש ככגויס ולחמו סמערכות אלו עם אלו, וכן יקרס לפסמיס כי מערכס אחת חחגבר על

מחפוקיו הכלים וכנפסדים באפס חקוק ,
 לכן עת כי יחשכו הארצות לעלות בסער
 השמים לא ימלא מי שיסגור כסער לפניו ולא
 ימלא אחד שימנעו או אחד שידפו כלום ,
 אבל אם כי געל בנתיבות עולם לשמו
 הסבוכה ולא הבחין מעולם להעלות שביבי
 ילדו אל שרם הסכמה ולא נכנס מעולם אל
 גן המודעים הוא לבדו שלא יעלה בחיק
 אפשרותו לעלות אל היכלי המלך העליון כי
 ימלא מונע ודוחק יען השומרים לא יכירו
 ולא ידעו כי נכנס פזם בסיוחו סוס ,
 גם לא יתהיק לו החלב וסדב שרוא למעלה
 יען כי מעולם לא טעם מה הוא טעמו !
 מל למלך אשר שחל גן נחמד ונעץ בו כל
 עלי בשמים , וכל פרי מגדים , והלוג עבדים
 לשמור כגן ועבדים לעבדו כגן ולשאר ולסקלו
 ולחרוץ ולזרוע בו כל שושנות עמקים , ולטייל
 בו כל עת מועד להסקיק אם פרח' השמור ?
 המליה מבונה לכל יורעי בינה , כגן סוס
 הוא העולם ככלו , הסבוכה היא הפקודות
 והאזכרות הנגזר מהמלך העליון , השבדים
 סן המס בני חבל אשר להם נמסר סן ולסס
 יתחן הפקודה לשמור ולעבוד את כגן סוס ,
 ובסיות כי האדם המטביל לעבוד בנתיבות
 הסבכלה כל ימי סיותו מלוכס בגולם וגוים
 הוא לבד כאשר יבא תמורתו ופליעת נשמתו
 יעלה ויניע לנן העליון בלי חת יען גם סלים
 ה' מעבדים כהאמנים בשליחתם אשר שמרו
 דרך עץ החיים , גם כסגיו לכונס לפני
 ולפנים השומרים העימדים על הפקודים
 שישלמו הנמול יכירו כי הוא מאוכסי העלך
 אשר עיילו בסגן כזה כסיותם עוד כלום ,
 ויכנס בסגן בלי פחד , ולא אחד שיעזר בעדו
 הסביל , ולא אחד יעמוד לשמן נגדו לנגדור
 בעדו בדרך , ואם יניע מועד חליפות כל
 פילוסוף אשר סביל הסבילות שכלנתי לפיך
 הוא אשר לא ילגש פדי האימכ ולא יפחד
 כשאר בני תמותה סלובשים עררכ בעת
 תמורתם

בעד אשנב הנפש מבלי חת לה מקום לברות
 אל חיק אביה , ועתה כסגיו יום מועד , עת
 חליפתה וסמורתה אשר תשיג חשקתה , האם
 הסמרמר הנפש הסבכלה כזאת ? אשר כל
 ימיכ ה' מבכח מר גורלס , וחפסה כחפס
 לכסיו זאת ועתה לא תשמח ? אם יחקור
 האדם למלא במחתרת חיוס אורז וכאשר
 ימלאו חיק יגדל משום לבבו ? וזה בחלפי
 מדרגות גבוכות אם הנפש מתחמלת כל ימי
 סיותה מלוכס כנגדי אלמנחה להסיו יום
 הספסית לברות אל שרם הספוסים הוא
 מדור הנפשות העליונות , ובסגיו לה חשקתה
 האבל ? סלס נעדר סבוכה , ומלאה האוכב ,
 מי כל חכס לא ישמור חלס ? ומי סבר לבב
 לא יחקור על חלס ? מי יזכני להסוקרים
 אחר חלס , להיות אחריטיו כמוסס !

לה' ! והסנס מזיו סודו כי לא חירא
 מנשח , ולא חמלא מונע ומשיב , כאשר
 ימלאו הנפשות אשר רדפו אחרי סבכל ולא
 ססכיו ולא סקילו דרכס , סס כס אשר לא
 יוכלו לקרז ולסגיו רק ימלאו דוחק ומונע !
 סלס מבאר לסס הסוקר סכלל הסאמן אשר
 כל מטביל אשר סכיל שער סעדע ונכנס בו
 לפני ולפנים , ומליך משדי ססבוכה פי שנים
 ברוחו , ועל ססולס הסכמס להסחיל שריגי
 הסבוכה לסוככח חיקו הוא אשר ישאוב רוח
 חיים מהמטיין העליון סיולא מהסורס העליון ,
 עת צוא חסורתו ופליעת נשמתו להיק אביה ,
 ומבאר שני סברות אמיתים כי אחרי מי
 שמת סלס משה לפיפס לשכון בסיל
 סכמס כל ימי סיותו מלוכס בגולם וגוים
 ולא סכס עסחוסיו אל רסבים רסב סככל
 סככל , הוא אשר לא יירא ולא יתח עת כי
 יעזדו פעמי מרכבותיו לכנוס בסיל סמלך
 העליון ימן כסיותו עוד סלס אחוז בעקב
 סחאוס ה' רוכו ככולו רעיונותיו סחוליס
 כחליות ססס , ולא רכץ עדרי רעיוניתו עלי
 ערס סככל סככל ולא עסס חף בקס סמס

תחיותם, ולזה הו' עיר הרועה כנאמן את
 המדים הנאמרים בחלום נמול השמים
 והאין, ר"ל כי הדבר מורע שכל מעשי בני
 סבל מוסיפים כח וכן לכיפוך, רק בחוק
 הסתעפות ולא בחיק סיבות העליון כדורע
 למבינים, וכל אלו הסתכלות של התאמתם
 שהארת הנפש כלל החוקר סוס במלות קצרות
 לפי רוח הגיון שהי' לו!
 לח"ח ואתם אם ישכם חכמים ונבונים
 כאשר תאמרו ומאמתם כל הנאות הגוף כאשר
 עליכם לעשות מחיק הסתכסוך למח תכעלו
 ותחפזו את החזקתם השורש אסנו הפרי,
 סלום הדבר לכח החוקר הנאמן את סיון
 סמוך מן השמרים, וביאר לחלמידיו את כל
 מנחת פנימית לבב החוקר האלקי של הסקירה
 האלקית הרמס והנעלאת הזאת ואת אחרית
 מפעלות של הפילוסוף סדר והקני אשר ישיביל
 היסוד הזה אשר עליו נכנס כל פיוג
 היסודות הדמות האלקית וגילה לפניהם את
 אומן לבבו הנאמן לאלקי' ואיך בוער בקרבו
 את להבת שלהבת גחלת הסתקירות לשים את
 הסתמס על מנת להחזיר להשיב רוחו אל חיק
 אביה באהבה עזת וברגשת קודש ובתבערם
 גדולה, ובחשק נזרע אשר לא מוכל לסעלות
 עלי הכתב ולא כל מסביל יעלה בחיק כשרון
 לבבו לסביל זאת אלא אם גם הוא נאלץ שיג
 הסתכלם האלקית הזאת להכיר בוראם ולאסוב
 יולרו ונגמול בחברת הגוים סכלם והנפסדם
 באשם הקדש ואז יבין גם לבב החוקר האלקי
 סוס אם כי ראשיתו לא הי' מבני ברייתו
 אלא סדרק אתם וכן לו בחקיקם שהוא בפרט
 הסתברות עשתנותיו בעת אסיפות כחותיו
 אשר לא עזרו בעדו כל מחמדי סתכל סתכל,
 אשר גם נעים וזמירות חל פני אביו שבשמים
 על סרגע שהוא באמרו, על זאת יתפלל איך
 כל חסיד לעת מלוא ר"ל כי אז יעמיד עלי
 שור האמונה והסקירה לסביל שהארת הנפש
 מה ישארתם ואמתת ישארתם כי יש לה

השאר, ולעולם אומן לבבו הסעלם בחשוקות
 משביל ומורה נאמן להשריש גם בלבנם את
 היסוד הזה, ובו נלכדן הסוב קבלם יחד ועם
 למו שמשו אלי אתם חלמידי הסתכלים אשר
 אם כבר נכנסתם אל מוסכל סראשון סזכלי
 נא גם את זאת כמחזר בסבדל סמלנלס אלל
 סעדרת ססנל סאלקי סרשב"י אשר גם אליו
 קבלו חלמידיו לשמיע לקח מפיו מרס סעדרו,
 וגם הוא עזס אמרים להם כל אלו ססלמידים
 שהיו לפני ולפנים באידרא סרשאונל וכו',
 הנא חתיו בני מולדתי אל ססנללל פלי רוגו
 כי נאמן לבי כמובס וססכלתי מעט יותר כי
 זה לי למנן מאמר חז"ל כי סארת סרסוב
 במקום שאלא קן יסי' מי שסי', וכן סי'
 סופו כי בא בבית סלללס היסרלי כמחזר
 בספרי סיונים, וסרת זה לסוגו סוסב, אם
 אמתס נעלה מעדיתם מלרדך בנחיתות ססלללס
 וסערותים, ופלסס רעיונותיכם את מויתות
 סססכיות מסבלי סגוים לבלי סס מקוס להבלי
 סגוים וליפס נוף ססכולותים, כאשר קך יאות
 לכל מסביל אם כי קך ססביל, עזס סגידו לי
 למס סססמרמו ולמס סססלפו, למס ססביל
 ולמס סססו וסססו כאשר סיוסס ססלל
 סססססס למלוא כל ימי סיוסס מלנכסס
 בנופים וגויות, סלל כל ימיסס ססס' בסס
 מחפס לססגי את סססג' סיקר סוס למללל
 סססס סססס, ולגרס סססס סגוים ולא בחיק
 אפסדותם כל עת אגודתם בססרת סגוים ואס
 עסס ססלל סרב סוס סססססס כל ימיסס
 ועסס כאשר ססססס את מס סססססס ומס
 סססלו ולמס סססססו, סלל זאת אשר ססססס
 סססססס אחר סלל רב, ססוק על כל מסביל
 באלף סדרגות נבוסות אשר סססגי את ססליסס
 סססללס אשר כל ימי לבלו עלי ססססס
 סללו ביקס אחר חילר סססולות למלוא פסס
 סיכלס ולא מלל, ועסס כאשר זכס ומלל יס
 לו לסססס ולננן בסיר באלף חודות למי אשר
 פסס לפיו את ססביל ססילה בית אל, ימן
 זאת

זאת נודע לכל השביל אשר נא בסיד אל חי
 כי כנף העליון הוא הכורה החבל נמשל לעץ
 הצדק וזר נלחם עליו פרי מגדים מחקים
 לחיך בטובם, עני עץ העליון בחולים כשורשים
 כפניונים כמה הנפשות הזכות במאמרים
 ממלמרי רוח פיו ולקח בשם ושלה לחמו על
 פני המים לפני ההבל כמה הפירות מהעץ
 כהמש הנפשות מעץ העליון, וכחוקר יבחין
 זאת כי איפא בזמן אשר יתענגו הכץ עם
 הפירות רק בזכות הפירות בחולים עלי ענביו
 אולם בהפרס זה מזו לא יתענגו כל כך,
 ובהגיע כמה היקר אשר הכורש יושם שרבו
 לקבל בפרי לכלמיהם בצורה כאשר היה
 נבדלה בקרנו ערם כי נפרדם מי יוכל
 ובערך עולם נעניות הפרי מה שמענגות
 בעת היות הכור, הדבר מובן כי הנפשות
 כמה כפירות של עלי העליונים של מאמר רוח
 פי הכורה נעלמו ואם יגיע עת כי יושם
 הכורה את מאמרו לקבלו ביום להשכיבו
 בחיקו כלם יש להנפש להנענע? כלל יש
 לה לשמח ולקדח כאל על אפיקים לעת היות
 בזכ ולמה יתחו הנבדלים כמשכילים עת
 חמורה? וזה בזכות החוקר לחלמידיו לם
 אמנם בלחם נכוד בשם עלי כליותם ולמה
 שכלו כאשר לחזותם כשורש אכזר את
 בפרי וכוא נמשל לעלם נחמד אשר יש לו
 ארובה יפה עיניים ונבדלה בשני ואיונה כי
 כלכס גולה, עת כי נא בעלם לככר את
 בעלמם הכדוק לו מי היא בעלמם אשר לא
 חלבוש רקמה ללחם לחמול במבחקים לקרחת
 במדרך גפנה, וזה כי בגיונות של בני עלי
 אשר כמה קרבו והפכו בעב האלקים כי עתה
 נקיים תסובב נדר וכמשכיל יבין שלא יבכר
 בסיבה על המסבב כי לו משפט הכורה בלא
 יקדים פונתו אלא אחרי כי יושם חיקו לקבל
 אכזבו וכנולתו, וכמה לא עלרו כח ושלחו
 בת מלך חפשי, ומעט אגלם לפניך המאכז
 וללמדך דעת קדושים כי כמה לא שנו מי

יתוני שוגם כמוסם, והי' כל העם נביאים,
 כי השם נעלמו אמר עשו לי משכן ושכנתי
 בתוכו, ודע את המשכיל כי עלם האלקים הי'
 בורה בנית קס"ק, ובהעמדת המשכן בוכר
 השם להאיל מזיו אורו להודיד לערפל להשכיב
 שכינת עוזו צדיק השפלים, וכונן בהאלה
 הוא כיג הכעסה, אם כי לא נוכל להבין
 חלק הנפרד, ולא להשכיל כיג הכעסה,
 אולם בפנימית הכדורה יבין המשכיל איך
 יהאמת הכשלה כזאת, וכיג הכעסה הוא
 כיג הכעסדות החלק מהכיל, ואלל בני אדם
 יקרא הכיגים האלה בסיג מיהם ולאשר כי
 לפני מי נגלה כולם המה' אם לא לשני בני
 עלי נז"א והשכיל כי מוכרחים גם המה לשלם
 מדה כנגד מדה, נגד הודת האור האלקי
 ממעל, הוכרחו גם מלמטה לבעלת החלק
 האלקי אל עלם העלמי, וזה שאמר עליהם
 מרע"ס, כי בקרובי הקדש" ונא לחם בעלי
 ריבוי אל תחפזו ואל תמהרו להשכיל זאת כי
 רחוק הוא ממכם ואל תחריקו שן עלי כי
 דברתי בלשני גנוה ממכם ואחי עמי באמתחותי
 יש רב לפרש בהסבר הפרטים על מה שדברתי
 הלום אולם ידעתי שגם זה יבלבל רעיונותיכם
 ורק דעו נא אך זאת כי מה שזכו המס לא
 זכו עוד כמוסם וכאשר גליתי מהם מכוס
 השניאות כמזכר בארובה דברים רבים על
 אודות החטא של נז"א, ואנוכי לא בן עמי,
 ארבה שהמה יברכוני בצרבות בהנים משרתי
 עליון הן בזה וכן בנא תקבלוני תחת כנפם
 ואם בגייתי אחי חלון כדרשות חז"ל בארבה
 חשבה, וזה הי' מעלת ר' עקיבא עת כי
 ברכו בשור והוא הי' מתכוון בסוד של ק"ש
 ותמהו עליו תלמידיו וענה להם כל ימי הייתי
 מלטרר על זה ועכשיו כאשר נא לידי לא
 אקיימנו וכן נחרשנו מלאכי מעלה ושאלו זו
 חורם וזו שברה, בן המעט, זו חורם, וזו
 שברה, כי הלום הנח שלא נע הוא מפרט
 כשזכר וזכין זאת כי זה שבר חורם ור"פ
 שמת

שמה כשללא שהגיע לו ולא שאל ולא הפליא
 ודבק בזה וילאש נשמתו בזה וסי' לאחד
 אם כי ידעתי שיש מאמר מבבל מדרש אחד
 שלא סי' כי כפי המבואר אולם מי בא בסידם
 לבדן, ואני חסי חלקיזאמרה נשפי וכהשלכל
 החוקר בסגיון פיו כן עלה לר"ע בפועל כלכל
 מול לכב ויתלכד אחד בזולתו ואחד יאפס,
 והאחר יאשר יאחרותה, וכל מה שסוליו כל
 חכמי לב מכל הדורות בתאמרים רבים נפזרים
 במקומות רבים הוליו החוקר הזה במלות
 קלרות כפי רוח חכמות הגיון שסי' לו חבל
 חכמתו, ומעט מוציר אבא, ואחן מופתים
 נאמרים אשר גדלה הסכמם כלל החיקר
 הזה להשיג מות ישרים אשר כמעט לא נותרה
 בו נשמה גם ערם כלתו הדברים וזאשר כן
 סי' אחריתו ופליטות רוחו אל חיק אביו גם
 כמות ישר של החוקר הזה סקרה להחוקר
 סיקרעט כצבואר בחבורו פעדאן אשר הוליד
 מופתים על השארת הנפש וגלה תלמידיו ברוב
 מוסריו הנאמרים ובהשלכל מופתיו! זאת
 מולג לאת לכל בצל דעם באי אפשר לו
 לאדם להשכיל ליד מה ולהוליד ליד מה אם
 לא כי בא נפשו אל נקידת פנימית לחשוק
 לליד מה אז בעולם חשקתו יוכל להוליד מה
 ובזולת הכלל הזה אי אפשר לו להוליד ולהוליו
 מוימם לחוך! עתה מי לא ילבוש עדיו האימים
 הוא הפנה אשר מלא האימים במדובר, ומי
 לא יאביר מלא חפנים חרדס עת כי יחבוננו
 מויממותיו הפנימיות אשר בחדר השכילים
 שוכנים ויסערו ברוח רגשה קודש סמדר
 וסחבונם עת כי יגעל סנפא את הכשר וחלוגי
 סתאום יסחמו ויליב מול עיינו את כל מזב
 סמילאות להשכיל מי יאיר ומי ברא כל אלה
 חבל ויושבים בה הוא האחד הסיוחד אשר
 הוא לבד נובל לתארתו בשם אחד בליזי
 סרכנות מה כהרכבת כל האחרים בגדר
 שלילות הסרכב במספר לבד ולא בגדר האחרים
 בלי סרכנות, אם בא המשכיל להשכלם

הרמס הזלם עפי' המופתים הנאמרים
 הרבנים בסגיו סמילאות בכלל הנאמרים לכל
 חוקרי השכילים האלקיים, או יתבונן כי אין
 בעבור שום חפץ סנאח כל שהוא, ברא מה
 שברא, כי חינו מופעל משום דבר כן למוב
 וכן ספכו, כנאשר, אם תלוק מה תפעל לו
 "לי כל חיה שרה", בהמות בהירי אלק" וכן
 מאמרים רבים, וכן דעות מופתיות שאין לו
 שום סרגש במפעלי בני חבל אשר בסביבת
 פעולה הנלמחת למעט פקד כל הפקודות
 האלה, כנאמר מפי ארון הדינים בסוכיתו
 לבני "ג"כ ערם השדרו, לא לו, בניו מומם,
 כלומר מומם רווקא א"כ נחבר שכל מה
 שפעל לולתו פעל ולא לו! שני מדלים נשים
 שכלול עליון וסחפון, סברואים סמלובשים
 גולם וגויס סכנים במדור סת', ופקד עליהם
 אז סורותיו אם ילכו בנתיב יושר אז אחרי
 עמלם יצאו לקבל שכרם להביטו אל אור פני
 מלך חיים, ואם יטו מני דרך אשורם יקבלו
 סעינש. עתה ראו נא כל מניי מדע זה
 נעימות פי החוקר הזה על נוצם מוסרו
 סוכית לסלמידיו ערם עלם בסער סשמים
 וסחבונם סנקים מלאה קן כלל החוקר הזה
 עד ששגלות קלרות כלל כל אלו סכללים
 שסלגנו לסמוך באשרו למס סחפזו אם אסחבסם
 סשורם אסכו ספרי כלי". והחוקר הזה לא
 לבש שני, ולא ביקש גמול בסיוחו בחברת
 מקסיבים לקולו, כי לא פנה אל רסבים אל
 מפרת סכלל, אך רוב יציו סי' סחבודר ביערים
 ומדבריו לחקור בחקירות האלקיות ולבסוף סי'
 בע"כ רב ומורה להאריך אלכסנדר מוקדן כחבר
 בסופורי דברי הימים לחכמי סיונים! ואחד
 מבני עמיתו הוא הס"ס אשר עוד דברי מליא
 לחאר את חשקת סנפא אשר סתאמית בכל
 עת מעד לברות מכלא סנופים וסנויות,
 ומעט אציג כי אם סרלה להביט כל וסוכות
 סבים אל סביאור סעסיתי על משלי סיורים
 אשר לו; לריח סמיוך כי מובים סמן חורק
 סמן

התלמיד המשכיל הרבני מורשי פשתותיו עלי
פי באר רבו ושחם משדי הסבוכה כדי מלחו
ונכנסו מוסריו בלבו וסבכיל כי הזקק עם
החוקר שאין ראוי למשכיל אחרי כי השכיל,
שלא לירא מיום המות ולא יחול כשאר בני
תמותה, ורק אדרבה החוק על כל מחפשי
שכילות המסוללות לוחל ליום מיעד לכל חי,
אז עתה התלמיד הזה עד עתה הייתי רועד
מיום המות כי עודנו לא הייתי משיג את
הטוב המועיל הנלמח מסיג העדר הנפש, כן
עתה אחרי הבקורות ואחרי אשר הסכתי מלכ
ההעדר בכור ההסכס וזרפתי כמלרף כסף
החי לכן עתה אדאג לרוב הימים, כי למס
אחמסמה; כי נתהפכתי לאוהב ליום המות
ואשמח אלי גיל כי אהלא קבר, והתלמיד
הזה השכיל בהשכלתו גבוה מהראשון והוליא
מאמרו ברגשת אהבה הבערה אז נעיונות
העת החפשי כי תחת אשר ה' זוחל ליום
המות אולם כל זה ה' ערס שהתאמת בלבו
את גסות העת בהיותו מלוכס בהגוים ואת
יקר מועד החפשי ואחרי ההקפס באשכני
מזימתו כי יתרון רב בין מועד החפשי לזמן
החיים המשאיים כיתרון האור מן החושך לכן
הנהו זוחל להמשכת זמן המשאיים, לא נאסוב את
החיים רק שנוא הוא בעיניו כי מי יקר עזן
הזיו והזוהר השלחחות והעוהר? לעדן הליה
והללמות של החיים ההפסדים האלו?

לה"ח! ויעגנו קריטין ויאמר למס
תפחד לחיים ולאוורק ימים אם ישך לאסב
המות ומבקש אחוז תמלחו ולא תמנע ממך!
ר"ל כאשר שמע קריטין את דברי מילון רעו
כי הנהו מסלסל בדעיונותיו לאמר כי דואב
הוא לאריכות ימים, אז בא עליו במקל שוקד
ובשכיל מוסריו ההגיונית הלא כל חופש
המשכילים להיות יקר המותה בעיניהם ולא יהי'
זוחלים ליום המות גם שלא לרוב במרוצת
רגלים אחרי אהבה החיים להיות הנפש כולא
בכלל הגויה אבל בהיות שאחרי כי השגת
ובתחת

שמך, פ"כ עלמות אהבך, ר"ל כל מין בושם
אם כי מקום עמידת עלמותו נעלם, אבל
מריחו נודע כי הוא במליחות, כן ממליחות כל
הנמצאים נדע בככרה כי הוא בנמצא, וזה
אהבתיו אליך בעבור ההתעלמות שך, וחוחם
פ"כ משכני אחריך נדוה, ר"ל כי בעבור
זאת מחלואים להדבק בך, הביאני אל בית
סיין ודגלו עלי אהבם ומונה כל עדי הכוחות
הנפשיות איך יבערו בו, וחוחם כי חולת אהבה
אני, ר"ל כי כל כוחותיו הנפשיות בוערים
לשוב אל חיק אביהם, על משכני כלילות
בקשתי את האהבה הנפשי, ומונה ומספר כי
כה"ג עזרו בעד כה"ג מבלי לשלח חפשי את
בת ירושלים, וחוחם כי גברו כה"ג על כה"ג
וכשיג מעט, אפריון עשה לו המ"ס, ומונה
אישי העדיים אשר ההקשעה נפשו ללאה
לקראת אהובתה המלך העליון, אם תחלואים
תחלואי ראה בחבורי ושם תמלא מרגוע, וייתר
מה שכתבתי היום לבאר את הגיון החוקר
הנעלם הזה לצד באסמי אולרות השכלות ובלתי
אפשרות ה' לי להוליאם כולם עלי לוח הכתב
כי ידעתי בני ארלי שיחזיקו עלי שן אם כי
לא יבינו מה שאדבר. ויהי' נא אחרי זה לרזון
לפני שוקן במים אשר לו נגלה כל תעלמות
לבי!

עתה שמאם הכסס אדונינו בזה חבבת
לנו המות אחר שהיינו ירחים ממנו! אחר
רוב העתה השכלות של החוקר שהליע לפניהם
אודות המות הלא יש נפילוסוף לדאג עליו
בעת בואו, הזריק גלוי אש בלב כל התלמידים
ועמדו כולמו להוליא אחרי פיהם כפי השכלתם,
והראשון הי' התלמיד הזה שמאם ואמר
לחוקר כי השכלותיו עשו פעילה ברגשת
פנימית לבבו אשר כמו שהי' מקדם חודר
ליום המיתה ועתה נתחבב אליו כאוהב נאמן!
לה"ח ויען אחריו אחד מן התלמידים
ועמו מילון ואמר עד כה הייתי זוחל למות
ועתה אדאג לאורך ימים ואפחד! כאשר

וכאלה להרגשם סיכור הזה ממוסרי רבנו
 החוקר הזה וסך דורש יום המועד ולמה עוד
 תפחד להמשיכות זמן החיים, כלא זו לבדנה
 הסבסגם שלא יחם מיום המות אבל לא מהחוק
 לדאג על אורך הימים כי בסיים שתניש יום
 המות ולא תזחול כשאר בני תמותה ולא תמלא
 מוות; ענהו מילון לקריטין, וכשיבו אין זה
 השונות איש חכם כמך כי המות אפי' שאינו
 מפחד ממנו אינו מבקש אחריו טרם בגיעו כי
 תועלת האדם בחיים שיעלה במעלה עליונה
 וילמד ויחמכם ויבין דרך הפילוספיה; ר"ל מילון
 ילא לסיכור לקריטין וזה אומר כי יותר יאם
 לישאר בחיים כדאי להשיג עוד השכלות גבוהות
 כי בזוא ריעו לבקרו ימלא הגמול יותר כפי
 אשר השביל הטוב, כי כאשר ירד שאלו אין
 דעת וחשבון עוד רק מה שצד כד זה ימלא,
 אמנם השגתי שאין לחול מיום המות אבל לא
 לבקשו כי בעת שמועד המשכיל מלובש בגוים
 יעלה בחיקו ללמד ולבטיג מחכמות בוראו
 ולחקור אחר שביטות הפילוספיה האלקים
 ואם יבקש המות טרם זמנו בלא יחסר ממנו
 שס' עולה באפשרותו להשיג כי היא המליאה
 שדים בשפתם דווקא! וזה כי בקשת אדון
 הגביאים שאירכיו לו עוד החיים כדאי להשכיל
 עוד, כאשר מבואר מזמירות המלך דוד כי
 טוב יום בחירות השם וכו'!

לה"ח מילון, ואמנם ידע קוני ובוראי
 אם יש לכל פועל נפעל ולכל נע מניע!
 בסיים כי עולם המשכיל בהשכלתו ממדרגות
 החכמה למעלה מן המדרגות אז ישיג גם
 החכמה העליונה וישכיל בורא הכל, ויבין
 שיש לכל פועל פועל, ולכל מנוע מניע:
 לה"ח. עד שיגיע לשועל ראשון
 מוליא מאין ליש, ר"ל אם אחרי שסיג כל
 המדרגות של החכמה וכיא הראשית להכיר
 חכמות החכונות שאין כל מליאה בלי מוליא
 חולס לו וכן יעלה במדרגות השכלות ממליאות
 הנשפים עד הגלגלים והסגלגלים עד הפועל

ויש מהם עכורים כגלמי החומר, וסבדל מרחיב, וסבדל לביכוס יש בו דעות רבות לפי הגיון הפילוסופיה, יש מהם יאמרו כי סביבה הוא מחומר אחד ועלם על זולתו, ר"ל כי אחד שחכמתו צדיר הוא בשחקים וכשי אין לו הבכירות כ"כ, וכה ששי אומרים שסביבה סבדל זסירתם הוא מהסבדל מקום עמידתן, וכה כשלישי המכריע אומרים שסביבה סבדל אחד על זולתו הוא מסיבות גדול וקטן אשר שם הוא, ובדראשית בריאתם ועמידתם בהרקייעים ברגע הראשונה ניתן לכל אחד מהמזלות ככה, בטבעו להריק עלי סבדל לחלק האקלים שהוא היושב בראש איזה מין ענב אשר לו ניתן הכח הזה, וכן יושב בראש כל עפרת סבדל המזלות ומריקים כה כשפעחם על כל יושבי סבדל בכל חלקי האקלימין, וכל כדור סובב מכה ככדור שרובן עליו הוא המניע לכדור שסובן החמיו, וכל מזל מאיזה מין כדור פועל פעולתו בטבעו ומתנבא בהוא טבע להדאות ליושבי חלק האקלים שהוא בראשית סביבו בגלגל מה שיריק כל עת סביבו עם כל המקראות שיקרה ליושבי חלק האקלים המתרגשות לבא מחטעת המזל הזה, כאשר מלאנו בספרי הסוכנים הקדמונים אשר נח היה אבי הסוכנים הקדמונים ולרוב השגתו בחכמות המזלות הכיר בתנויעותיהם מראשית השנה מה יקרה לבני דורו היושבים בהאקלים הזה עד שבי דורו קראוהו למתנבא כי לא ידעו מההכמות האלה, וכל מקרה השינויים המתחיים בדרך הלזו רק כפי השתנות כוחות השמים וכסלילים אשר יפעלו פעולותיהם מידי זמן בזמנו כל מזל ומזל כפי טבעו ועל פי סדר תהלכותיהם ככה יקרה השינויים על כל עפרת סבדל מתואה ועל בני אדם שמה, והמה בחניעתם הסוקיעים בקול שופר חזק מלאוד ועל המדינות יאומרו וישלחו משערים עלי ארץ כלזו אלו לחיים ואלו לאחדון, אלו לשובע ואלו לריון,

ולא על בני אדם לבד כמה מתנבאים כי אס על כל המליאות בפרט, כן המדברים וכן האלמים, הכלמים וכחומרים ועל כל שינוי הארבעה יסודות יתנבאו מה יעשו כס בעתות מן העתות, והכחם שפשיג כל החכמה על מחכמתה יעלה בחיק אפשרותו להכיר מראש כל הגלגל על כל ברואי סבדל ומלואה, גם על רוחות מרום במרום ותנועותיהם והכלמים והיסודות אחת מהם לא יבאר מליפול סחת גדר ההשגחה של חכמה אס כי השכיל כל אלה, כאשר נמלא ספורים רבים בספרי החכמים סק' אשר מראש הכירו איזה רוח יעלה וכמה ישבה ומדינה זו יכרם, וממקום אחד יעלו כמים מתחומות רבה, ואיזה מין חלק יתספך ואיזה מין יתספך מחומר אדמה לשאר מין מחכה, וכן רבו נפלאות של חמים דעות מה שניתן הכח בהמלות שיפעלו בתנועת' ורחבה החכמה מני יס וארובה מארץ מדה מי בא להשכיל כל נסחרי טבע, וע"ז הכניחו ללאום הישראלי שהמה לא יחתו מאותות כשמים כי השם יודע באיזה דרך ישמור עדרו, כי כל אילוחם בכה מנהיגם היושב בראש ופוקד עליהם מה שיעשו, והוא המסדר הכוכבים במשמרותיהם ומשנה תהלכותיהם כפי חפזו ורלזו דווקא, ולא סוף כדעת הנבוכים אשר נכוחם יעשו מה שיעשו ;

לה"ה והחזק במחזה הכוכבים ומניע בממשלתם בעולם נותן הכח והממשלה לכוכבים ועושה מהם אלוה ויעבדו וישתחוו להם ויחשבו כי כל אשר יעשו יעשו מאליהם בגבורתם וכוחם ימשלו ! ר"ל כי החוקר הזה מליע מה שהקרה לאלו ההוים כאשר ימדו כוכביה ומשערים אל ארץ יחשבו שכל הכח סכול והמשרה על שכם המזלות ותועים להריסם ועושים מהם אלהות ולסם יעבדו וישתחוו כ דמו שכוחם וגבורתם יפעלו כל הסעולות המתרגשות עלי חלד :

שיעשו, חלל לא כן הארק כי כל כוכבים
 והגלגלים והמשרתים בלזב אשר במרום
 מקטנים עד גדולם הם נמשלו לענדים אשר
 נמשכו להם הכתפעות להפעיל בחנומם לדבר
 אחד לבד אשר חין להם הכתפעות לשנות
 ולהחליף מכפי חנאם הראשון, וכן חין חנומם
 ומכלכם וסנוכס בזמן פצטם ולא בחילותם
 יעשו מכ שיעשו, אך בגלגל העליון כיושב
 שוטר עליהם הוא המניעם במלך העיגולים
 וחוזר ונותן סכח החנומס בגלגל הראשון
 מסכה שניתן בו מאח הכורא הראשון אשר
 ברא גויות כולם, ולמעלה בגלגל הראשון יש
 אחד שכתר מלכות בראש ענבו אשר הוא
 חינו מחנומע ולא מנענע זולתו אולם הוא
 כרודס והפוקד על הגלגל הראשון שהוא
 יענע יתר הגלגלים וזה משרת החוקר כלום
 וכאשר ביאיתי בארובס בסדר הגלגלים
 בחבורי כחונת הפסים, וכאשר הייתי בבית
 עקד הקדמוניות למלך מצרים במצרים כחדש
 ובניתי ראיתי שמה בין פאר דברי השתיקים
 אח רוב חמונות ולמי מלרים אשר זה היס
 לאבני נגף לפני חכמים אשר פגדו לען
 ולאכן ולכל משרתי השמים ולכל החיים
 והמחים, יאבדו כל החוסים בפסל ומסכה,
 מכ נאח לאדם כעושה אלוה בידו, או לכל
 הנחשים אחרים, ולא חלינו אהבנו עמו
 ולא מרעיתו אשר אדון הנביאים הסויר בחור
 ב' לא חפשו להם כל פסל וחמונס אשר
 בשמים ממעל ואשר בארץ מסכה, גם הנביא
 לעק הוי, עמי בעלו ישאל ומקלו יגיד לו
 כל זה ביאח החוקר הנאמן והראח לדעת כי
 חין כח בגלגל ובכל מזל לעשות דבר בלתי
 רצון המלך העליון כיושב בראש ופוקד על כל
 יצירי העולם בכל מה ודנע מה יעשה בו!
 דע אח המשיכלי מה שנתאמס לי, כי חין
 סיכולת ביד המלזום לעשות מאוס בלתי
 פקודות השם אשר יפקיד פקודתו לגמרו
 פאולסם יי כוחם חנומס מראשית התמלות
 סנוכס

לה"ח, ובפרין זה נתנו כחמים
 הקדמונים שפשו ללמים רבים דמיון לכוכבים
 שכן עובדים האשרות והבעלים ושכחו
 העיקר והסודש וכל אחד לוקח לעלמו כוכב
 שירלס כמו השמש וכירח וזולתם ולא הביטו
 כוכבים הכוברים והסכימו כי מעשה הכוכבי'
 ומכלכם תמיד יהיה על דרך לא יטו אח
 חפידים ולא ימירו אח מלזותם וילכו אלו על
 סכח הכיחן להם לא לעשות רצונו וחפלו
 במכלכם ומובאם בשבתם ובמקיסם, פעם
 ממזרח למערב ופעם ממערב למזרח, ויחסי
 ברצונו ואין מונע אכל הכוכבים יחד הם
 כעבד המלזום לדבר אחד לבד ואין רשות
 בס להחליף ולהמיר, ואין חנומס ומכלכם
 בעלמם ולא בזותם כי בגלגל העליון הוא
 המניעם בעיגולים ונותן זה סכח בגלגל הראשון
 מאח בוראו אשר ילרס, כלום הליע החיקר
 כי רוב מחכמי קדם כיושבי מצרים עשו כלום
 עלי ארץ מעשה ידיו אדם הארים גלמים מחומרי
 הסיודות תזומת וללמים כדמיון הכוכבים
 הרובלים בשחקים והסתחוו להם כל אחד
 לאלכיו ובלבד דמו אשר בעבודתם יכריחו
 אח הכוחות העליונות להריקו עליכם
 מנענעם מה שכווא וכן עשו אחריהם הסכדים
 ללמים רבים עשחרות ובעלים לזרות דומיות
 למשרתי עליונים ובסם האמינו ויעשו כל
 אחד פסל ומסכה ויחצו אחריהם ויחשבו
 לכווערים מזה הוא סיכולות במנעו להריק
 ושכחו יולרס שהוא הסודש והעיקר שגדל כל
 אלוש לשרתו, וחשבו בשביל הסכל כי חנומס
 הכוכבים ומסלך הגלגלים יהיה בכל עת על
 קו הסוס מלא ימירו דחס כלל יען אם כי
 דק הסנע הסועלת ומי ישנה אח פצטם,
 ויסכבו מכלכם כל אחד מפני חנומס הסנע
 סמנעם בס, ולא מכלכם לקיימו פקודת
 המלזום מאין ליש, פעם ממזרח למערב
 יחטלו סנוכס, ופעם לכיפך, וינפכו כחפסם
 במקום שירצו ואין אחד שימנע מסם כל מה

כל סיואלים, ולאשר כי באשמות בעב חרס
 האף בהם וחפץ השם להמיתם, ונא באשמתם
 לדחות בוכחות מרע"ה ואמר נו הניחם לי
 ואכלה אותם כרגע כלומר אם רק אוחז לבד
 אחי' הלא יבעל בוכחית המכחישים כי יראו
 שאת חי וקיים הלא גם אתם היואלים מלרים
 ויעלה בידו לבלותם עבור אשמתם, אולם
 מי הוא הרועה הנאמן אשר מסר נפשו על
 עדרתו כמוהו והשכיל לנחם גם בזה את אביו
 שבשמים, ובה בליע בוכחית לפיו דע נא
 אבי השמים כי בזה אשר אותי לבד תחיים
 לא יסכרו פי דוברי שקר כי ככה יחשבו,
 לאשר כי אמונתם אשר כל העובד לאיזה מול
 לא ירע לו המל הכוא במזג טבעו ולרוב
 הנסים והנפלאות שעשיתי במלרים חשבוני
 המלרים שבכה הכשוף עשיתי כל אלה בעבור
 אמונתי כמוכם ולכן לא הרע לי המול הכוא
 כי עבדתי ח"ו לו, אולם סמך לא עבדו לכן
 נסרנו ולא היה הכח בידך להכילם ולשנות
 המול, ולכיבות הנכונים כאלו נחם פני בוראו
 והתקרב כ"י דעתו ונהפך דם הכריגה לדם
 הבדית אשר נפקד עליכם שמה, מי יזכנו
 לחזות שנית פני רועה נאמן כמוהו כ"ז אשר
 מסר נפשו בעד עדרתו ולא אבה שיאשרו
 אחרי', מה נאה לרועה כי הילל פלמו,
 ולאן מרעיתו ירדו שחם, ויקר שנחו שנתחם
 בפי' עת העדרו כנאמר ויהי אחרי מות
 משה ע"ה השם, ר"ל כי כל מס"ל של העבד
 הנאמן היואל לקרבו ואח מנחם מה יפעול לו,
 ורק כל סיג נלמונו שיחזור סיג המעלה להמלך
 העליון, ובו נראה הסיג היקר הזה כי כל
 הפלוחות שהפליר פני קוט לא למצנו רק
 לכבודו שלא יעילו מוס באשפרותו, ולכן
 נעתר לו השם כי מצאו עבד נאמן, ולזה
 הוכיח את עמיו ערם כי נאסף אל עמיו
 וקרא להשגים ולהארץ, ובה אמר לעמיו
 שכל הסענות שהלגתי לפני השם למען היל
 אחכם רק שלא יאמרו המלרים כי סיבות
 סלח

סבוכם הנללים בראשית כשנה עד אחרית
 כשנה מזל המופת הנגלה לכל חוקר, ר"ל
 כאשר יביטו החושים במחזק המזלות בראשית
 תנועתם מראשית כשנה אז יכירו וידעו
 מראש כל המקרה המעומדת לנח על כל
 חלקי האקלימים, וכן ימחינו על העת אשר
 ינבאו לבני דורם למשל, על אקלים זה יריק
 שפע המול להמית הסבוכה, ולאקלים זה
 בסיפך, ולאקלים זה יהיה נשיבות הרוחות
 בערך זה ולאקלים השני בסיפך, וכן יעלה
 פזל וישרוף איזה מין אקלים מכח טבע
 האש שבו, וכן על כל מקרה הסביל בכלל,
 וכאשר יניע העם משליטת כח המול הזה
 והפעולה לא תחפצל אלא בסיפך אז יענו
 כעוטים במעיל הבורה וכליתם כי לא היה
 מה שנבאו וזה היכנס מופתיות אשר ראיו
 פעמים רבות ולו יהיה הכח בהמול לגמור
 פעולתו כפי מה שנטבע בטבעו בראשית
 סבונו בראשית השנה לא היה באפשרות
 לבעל השפעת הרקת טבעו, וכאשר אהנו
 רוחים כי ישונה מזה נחבדנו לנו שאין היכולת
 בחיק אפשרותו לגמור מאוס אלא בחפץ השם
 אם כי יגזור שיגמור הרקת טבעו מכפי
 הסתכלו, כאשר ראיתי בדברי החכם קאנט
 שהיה פילוסוף נעלה בדורינו זה והוליד ארבעה
 מופתים על ארבעה יסודות, ואחריהם הוליד
 ארבעה מופתים על כריסות מופתי הראשונים
 וחתם מאמרו כי מזה ידעו כי הסבוכה אין
 לה יסוד חזק, אם חתם תניד כל העתידות
 אצל אם כך יעלה בחפץ השם, ואבאר עוד
 השכל אחד מה שייתם אל אלו המאמרים,
 כי מעטם הזה השכיל אדון הנביאים לנחם
 השם יתעלה להראות להמכחישים שיש היכולת
 בחיק השם לשנות כח המול מכפי הראות
 שפעו כרגע הלז, וזה אמרו למי יאמרו
 ברעה הוליאם ר"ל שאין בחיק אפשרותו
 לתאם מן המות בעבור כי כרגע שהוליאם
 היה שליטת המול המראה לדם, ולכן מתו

ולכו להקריב לו בנו יחידו וימש כן כי לבו
 היה שלם לאלהיו, לדעת מעלותיו, ולהכין
 כי השמש וסירח והכוכבים יש להם מניע לו
 ראשון ולא נסח אחרי סרח אביו כבעבד כללם
 הנקרא עזאי כקדן וכוא ללם סירח שסיר
 מקריבין אליו ועובדים אותו, ומעבירין ביהם
 ובטחיהם באש ולנעבור החרמק אברהם
 אביו מהם וממנהגם נקרא פילוסוף, כלום
 מספר סת' הסתלשלה מלכ כדורות שסיה
 מאדם עד נח, ומנח עד אברהם, כי גם
 נח לא כשכיל עד היסוד, אלא אחרי כי נולד
 אברהם הוא שניפרד מבני דורו והחרמק
 משבילתם וכתל לדרוש את אלהיו ומקד ודרש
 וכשכיל בהשגת החכמה הפליונה כי בהוכרת
 נמלא כינה שסיה ססיה כראשונה הסמליה
 כל הסיונות כמבואר בספר יצירה גודל
 מדרגות חכמתו, וכסיר כי כל בני דורו
 חופים מהם מככל שאין בו ממש, עד שרלח
 כשם את אומן לבנו ודעמו הרחנה כחכו
 ססם ופקד עליו להקריב לו בנו יחידו וכן
 שמש מאמר כשם כי לבו היה שלם עם אלהיו
 בני מהשבת פינוג כלל וכשכיל אברהם כי
 הסמש וסירח וכל לבאי מרום אשר במרום אינס
 כאלוים בני מלך מושל עליהם אלא כשכיל
 אשר לכולם יש מניע ראשון וכראשון מהמניעים
 כגלגלים יש לו מלך וסוא ססיה כראשונה
 אשר ברא כל אלה, ולא ססס דעמו אחרי
 שכל אביו אשר גם הוא היה מהנבונים
 כעובדים לללם ולכל מין חמונה, וללם אביו
 סיה דמות סירח נעסס בידי בן אדם וסיו
 קוראין אותו עזאי כקדן ויוסר מוס סיו
 מחפצים דרכם כי את אשר לא ליוס כשם
 וסס מעלו מעל ושסכו חמחם על עוליהם
 כי כקריבו אותם להנצל וסעבירום באש
 לעבדות כללם ססוא בעבור להמשיך הסשפסס
 מכה סירח ולנעבור כי ססרחק אברהם
 מדרכי סעולוים וססן למקור אחרי סאל
 נקרא פילוסוף אלהי!

לס"ת

כללם נמני מחמת כי כלמחתי כעכס כסמס
 וכסיליהם ולכן קרא להסדות אשר כמס יסנו
 פדחן סלח סלמין ח"ו לסס ורק כשס כחן
 לבנו וסלחו סלמן ולכן סמס לקולו להלילם
 נסמח :

לה"ת ויבוננס הסמנונה כלסר כספרי
 כפילוספיס אשר חקדקנה כסס כסמס
 ויבוננו כסס יסודס וכל בני אדם סופין
 כוס כסרין, ר"ל כי ליוס סת' כסלמיד כוס
 כמסריו אשר יסל להכין ולהסבין כספרי
 כפילוספיס ויחקור כסס כסשקסס פיוס
 ויבין מהס דרכי סיסוד כוס כלומר סאין
 לחלום כיכולת כלואר סמולת ויס רב בני
 אדם ססמו כשכיל ספיוסס וסמו מני
 שכל סלדק :

לה"ת, עד שכל נח אביו הסמסילים
 וכשכיל וססס להבין סיואר וכוא ידע כי לכל
 כוא ראש וסחלס ולו כסמסס וסמסלכ וסיתרס
 סססד וכנבור, כלום מליע סת' את מלכ
 כסס ססיה מאדם כקדמון עד שנכרס נח,
 כי כל בני סדור כסוא סכחו יולרס ומקור
 מחלסס, וסמו אחרי ססססס מעסס ידי חומר
 ועכדו לנעלים לכוכבים ולכל מירי סמוסס
 פסוים מירי חומר כעל גויה כמוכס כסססס
 כי סיכולת כסמולת להריק פליהם מספס
 מנס וסלקו ככדור להסעדים יוסר מלכסדון
 ככל כמבואר כספרי דכרי סימס לחכמי
 סיונים את נכוכס סדור כסוא עד ככרס
 נח וסל סיא כראשון לחקור על כל אלה
 מי כיואר כסכל ומי כרא כל אלה כסמס
 וכסיליהם כסכל ויוסכיס, ומרוב חקירתו
 כמעגלי דק סכיר וססס וידע כי רק אחד
 יש אשר לו לבד סיכולת וסוא כלססד
 כספסרסס כפי חפלו ורליו דווקא ולא כנכורסס
 יססל לסלחו מסססס עלי ארץ :

לה"ת, וסלח ססססס אברהם כוקן
 אשר כסססס סכסס ולמד וככין כי כל בני
 דורו סיו סופין גם כסכילים וסו נסכו כאל

כי הלא ברצות ה' דרכי איש יכין הוא לנח
מקום בזה לסחיות גוייתו על צד ההכרה,
וראו נא את המדה מה ששחמם החוקר כזה
בקצה המטה מחפשוקי החבל, ופעם אחד
עבר עליו המלך אלכסנדר מוקדן בעברו
לבקש סומן נסתרות החבל ופגע במקום שהי'
החוקר הזה יושב ומתבודד וקרב אללו והתחיל
לדבר עמו מן החכמות וראה את חוקק השכלותו
ושאל לו הגיד לי מה חפץ עד חצי המלכות
וחנן לך, ענה לו זה משכורתי שחפרד ממני
ולא חבטלי מסתבודדתי כי סומן יקר לי מכל
הון, עתה הציטו איך הי' חסלוות החוקרים
הקדמונים אשר יראו לנפשם להגיע אף באלבע
קטנס מחשבות הסבל הסבל, אך נחרו
בעונג השכלות הנפש והתבודדו מחוץ למחנה
העם, לא כאשר אלו הרועים הנוברים זכר
אופיר מכל בני חבל, וברוב כסף וזהב
יחפארו ובסגולות מליכס מרכבות סוסים ועריי
החבל הסבל בס ישיבילו, ובהם יעברו בוראם?
הנשמע כאלה? הנראה כזאת? הלא מלאמי
אלל הרועים הנאמן שמואל שלל מלא בעממי
מעלם וזהו זאת אשר בוכיחו עדרתו, אמר
חמור מי לקחתי? נראה בעליל כי זה המעלה
הרמס מכל השכול המעלות, וזאת אשיב אל
לכי מענה איוב, מי ישים ידו על שניו?
הלא אלקים יחקיר זאת ועל כל נעלם יביא
במשפט, מי יחן שיחכרו הרועים! כלו
הוכחות מילון מה שנלח דברי קריטין!
לה"ה ענה אריסטוטלוס ואמר לקריטין
נעמה לי תשובות מילון וייתנו בעיני דבריו
וחכמת אמת ענה לי והנני מודה אחריו
ומשבת חכמתו וסבוחו! כאשר שמע החוקר
את מליצות סלמידו מילון מלאו חן בפיניו
והסכים לחכתתו כי חכמות אמת למד והשכיל
בזה לנאחו וכן ענה לקריטין כי בשביל המדע
נשד מילון והלך עמו ילון ומפאר חכמותו
ומזימתו כי אמת הנס חכו ואין קסם בפיתיו
ויסגר רעיונותיו עלי לוח האמת ובלדק וכן
יאות

לה"ה והתגיע למעלה זו ויבין בחכמה
הפילוסופים כאשר הכינס אברהם ראוי לבקש
המות כאשר אמרתי; ר"ל כי הסלמיד חותם
מלאמי הנלחמות נגד רשו מילון וכה אומר
לו כל מי שהגיע להשכיל סחכמה כאשר
השכיל אברהם הוא ליד היאות לו לבקש
המות כאשר אמר;
לה"ה אבל אני עד הנה לא היעתי
למעלה הכבוכה ויחיתורס הזאת ולא אבקש עד
בואה, אולי בכויתו אחכס ואגיע למעלה
הקדושה הזאת; וזה חסימות דברי השכלותיו
במצב נלחמו כי אמר שהוא עודנו לא מרגיש
בנפשו שהגיע לסמחקר הנעלה הזאת כאברהם
לכן אינו מבקש היות עד בואה, וכויתו
יחכס עוד אולי יגיע להמעלה הרמס הזאת,
בהיות כי מדובר הלום מעמס מוסרי
הפילוסופים אליגה את מצב הסלכותס איך
הי' מתהללים לאתס לפרדו מחברתס האישיס,
אס כי ישן יהי' הספור בעין היודע, חדש
יהי' למי שלא ידע, כי רוב ימיכס חדלו לסס
להיות אורח כאיש החבל העוסקים בחיי
עולם, בונים מגדלים, נועפים כרמים, לובשים
שמים, רוקדים כאילים, מוצרים על ימים
לאסוף בר להכיים אולרות כסף וזהב, אולם
הפילוסופים הקדמונים מוצא בספרי סיונים
אשר אריסטוטלוס חככס הזה פרס מדרכי
החבל מכל אלו עניינס והלך גולס ליערות
ולמדבריות ולא לקח עמו כל צרי החבל כי
הי' בוסט בלומן אשר הסכרה לו לחיות אנושי
יומין לו כמסבב כל הסיבות, ופעם אחד
הי' לוקח עמו סחמי קטנים עם נייס והי'
שוכב סחת האילניות במדבר ושמה חקר
השכלות הרמות ונפל פעם אחד עוף אחד
מאילן ושבר סכלי מים וכן נשפטו הניס
ונגדרו סכלי עד שהגיע למקום מדרון לתוך
בקעה קטנס ונשאר סמס המים וראה הסכס
הזה המעמס הזאת מנס לנפשו נס זה ככל
ר"ל כי אין מהסכרה להכין אף כלי על מים

כס"ג למעלה ויודענו מחומר הגדוהם
 ויפלו ארבע כס"ג ויכיס פי שנים ברוחו
 ויכב מים סכורים הסובבים מאזני שים
 מסור על כל נפשות עיפיים לשמוע ולקבל
 וילפתו נתיבותם לרבוץ עלרי עשמוס עלי
 בחר החכמה אשר בלסי בחיק אפשרות אף
 לכל משכיל למסיר אגלי טל המדע בזיוחו
 משולב עם הגוים ! ענה אריסטוטלס החכם
 ואמר הרואה לבדן הפילוסופיה ולסחחכס
 יקרא וילמוד השמונה כתבים הראשונים
 שחברתי עד הגיעו לספר הכפש, וממנו ידע
 ויבין נפשו איך עומדת בנוף, מבוכה,
 וטעונו, ועכס, ואם היא זו אסורה
 ועלורה, ואם היא קדימה, או נכדחה מן
 הנוף, ואם היא שוכנת בו, ולמה נעלמה
 מעין כל חי, ואם תקום ותחיה אחר פירדה
 מן הנוף, או חכלה עמו ! הלוס הליע החכם
 אחד עשר שאלות כפי שביאר אותם בסמנוה
 כתבים, ולאשר כי אינם נמצאים ביד כל
 אדם לכן למען לא ישאל השואל בדוג על
 הח' כזה כי יאמר, השאלות הפיר אותם,
 ותשובותיהם אין אחת יודע עד מה לכן
 קמתי אני לפתוח לבאר אותם כפי רוח
 הסכלה אשר חלבישי אמרים. שיעה א'
 1. נפש איכה עומדת בנוף, דע את המשכיל
 המעיין במאמרי זה, כי מראש בגדתי ועדים
 נאמנים לי לקחתו החכם א"ע ובחוקר האלכי
 כמו"ס חיים ב' עפר הוא אור החיים אשר במה
 לא בוש ובה אמרו כי במקום הוראה לאיזה
 דין וסלכס אין לנטות לשום דך מכפי שגזרו
 המעתיקים יען כי ביניהם נחממה החלמוד
 ואין עוד לבא לכוסיה או לגרוע אולם בסדר
 הדרשס ניתן הספשויות לכל דורשי המורה
 לחקיר ולדרוש למדוש ולזרוע כפי רוח החכמה
 אשר חסכים לסדרש הזה, ובפרט בעיני
 חקירות אלכיות אשר העוז ובמשרה לכל חוקר
 נאמן להביד כשרון החקירה אשר תקובל על
 לב כל משכיל ומאמין לכן ילאחי הפעם מלושע
 בכלי

ואתם לכל משכיל להשכיל את זאת.
 ויען אחד מן החלמידים אריסטוטלס
 אדונינו הגדול נא חסדך אחנו, וסורנו איך
 הפילוסופים יש להם המעלה הגדולה הזאת
 שפולח אתה ממחשך הסכלות ממאפל
 הספיות, לנוגה החכמה, וזיו החכמה ואור
 סדעה וסכל, כאשר ראו כן חמכו וסכילו
 במלכ מלמדס כי קרוב יום מועד להספרד מהס
 וכוחותיו חתלו להחגול בחבלי סמות סלך וחסר,
 הליה בלבסם אש להבה נחלת בקסם בחר
 המדע ולשמוע לקח מעס פיו טרס כי ילך
 ואיננו, וילא אחד מהחלמידים ואל פניו בקידס
 ובספתחויס וכו בלשון שאל, אלה מוריו,
 מאור עיניו, בחר נא אלינו יתרון והבדל
 חכמות הפילוסופים מיתר העס הסולכים
 חושך ולא אור, ובמה גדול אילוחס להשכילס
 את יתרון החכמה המפוארס גם תגביסו על
 כנפי סמיזמה להשכילו מחקרי האלכיות
 ותבדילו מפסיות הגוים הסוממית הסורר
 ברגשס זעמו פל לוואר בני חכל כולו, גם
 הסוקר האמיחי הזה לעולס אהבת חלמידיו
 ולחפץ מזימותיו הנקיים אשר בערס בו נקודת
 הכוסף האמס להורות לכל למא שגיל המדע
 לא מעט בר ולא סחס בארו בחר ספחוכס
 אף ברגס האחרון סלסס במחזי כליותיו שקרוב
 יום שסוא יום ולא לילס, עת פרידות
 סנפס מחברת הגוים, כאשר כן יאס לכל
 פילוסוף המורה לרק ללאן מרעיתו שלא ימנע
 האור מהמבקשים אשנב האור וסמיזמה,
 וילבס אזור הסכוכה, ויחלסף בחגורות סביבה,
 ויסער ברגשס קודש ויוליא ילדי מזימותיו
 לסחלס כל המודעים וחכל המועלות וספסכלות
 כאשר ככס ראוי וכה ראיו ושמענו מכל
 חכמי סדורות כנאמנים אשר פרס אסיפות
 כוחותיהם קראו לכל חלמידים ובוכיחוס
 ולמדוס וסורו לסס כנתיבות ספליאות
 ובסריתו בלכוסס שרשי האמס וסדס, כי
 ברגס האחרון יתגברו כס"ג על כס"ג ויעלו

בלי חנוכה חיות לו, כמוצר במאמר אליכו
וכך אתם תסתלק מתייבשו השתחרון כלסון
כנפין בלי נשמתין, ר"ל כהניו חפץ המאכל
לסיר מאחרו בערך פקידותו להיות הנופים
חיות או כרגע יפלו שחם כשאר גלמי
הפשיטים, גם אם אחר יאמר שיסיר
השעלם גם כה הכוס יאפס לאפס ולחין
המוחלם כאלו לא היה, כל עז שחפלו להיות
הגויים בעל חנוכה חיות מדברית ועמוד
הגויים בעלם השארותו כפקידת המאכל
יחיס ויעמוד חי מחנופה עד רגע האחרון,
וזאת תארת עמידת המאמר החי בכל הנפשות
ולא תהיה עצמים נפרדים, וחלקים נפרדים
ומאמרים השוכים ועליות מדושים לחיה עין
מאמר על מאמר זולתו, אולם לזה יבא לא
על עמידתך להכיר גולם דומם ולזה למח,
ולזה חי, ולחד חי מדבר בעל דעה וחנופה
והיא ביאור השאלה מאב עמידת הנפש בכל
הנופים, כמבואר בדברי הרב בעל החניא
על מאמר כי תהיה מחיה את כולם, ר"ל
מחיה את כולם, על מדריגות המציאות
הדוממת יפול לשון הווה, ועל העמדות בעלי
חיים סמדרים יפול לשון המחיה, השאלה
הב' 2. מבינה, ביאר השאלה, דע כי כן
אדם בעל חומר לא יעלה בחיק אפשרותו
לסגור אלא מציאות כל נפש הנפח תחת גדר
המשולש בעל שלש זלעות, ואם יראה האדם
לאחר חיזה מין סוג אשר אינו יפול תחת
גדר המשולש אין בלי המבטא יכולין לדבר
ואין העין רואת ואין מזימות כל חי יכול
להבינו, ובמה איפה יתבדר לנו עפי מופת
השאלה הנפש בכל הגוים והגויות, אולם
בזאת יתאמת לנו, כי גדר אחד לפנינו
להסביל מציאות הנאלל העליון ובמה מרפס
להסביל כי הוא בנמצא, רק ממציאות
הנמצאים דע בהוכחה כי הוא בנמצא, גם
מגדר חיות וחנופות בני אדם החיים יודע
אנינו כי הנפש במציאות בכלל הנופים
והגויות

בכלי קרב המצאם נגד כל הפקודות אשר
הנו סדרתם במצב כזה לא אפחד ולא אירא,
כי גלוי לפני חזני הנשמות את חזרתי תארה
על דה הסכל את לא, ומאנו השאל את
שגיית למדי, וזה הוא השאלה על מצב
עמידת הנפש בכלל הגוים, והנפש נא כי
השם יתעלה אינו בעל הרכבות, ואין חלקים
בעצמותו, אינו כנעני ואינו רוכל, ואין
בנמצא בהתחחותיו אישים נבדלים מסגולות
הרכובים, אינו כן אדם בעל עומות שאנוה!
ובמה ברא הסכל, אחר על כלל הבריאה
ויחיה, המציאות נפרדים לחיבים נבדלים,
ד"ל הנופים והגויות הדוממים ילאו מאפס
ליש, להיותם גלמים פשוטים, נחיס ונרדמים
החיות המדברים והכלתי מדברים ילא
עליהם הפקודת להיותם נעים מתנועעים
מחנופה לחנופה, סבדל מהדומם כנה, אל
החי הנע, הוא חפץ המאמר בלבד לזה יבא
בלשון זה, ולזה בלשון זה, נפש האדם היא
רוח נאלל מאמר ממאמרי השם מעלמות הבורא
והנפש הזאת שהיא המאמר מהאמרים כינו
אותה בפי החכמים בשם נשמה על שם
הפעולה מעלם הפועל אל הנפעל, כמוצא
בספורי החורב ויפה באפיו נשמת חיה,
כלומר בשם נפעל בשם הוא האדם יחיה כינו
פקידתו בשם אמירה, כן אלל השם יהיה
הכינוי של פקודתו להיות כן בשם נפחה,
המאכל והנאלל עצם אחד מסיג אחד, בשם
שלא אחנו המדע לבין העמדות העלם הכללי
בחלקי המציאות, כן אין בחוק אפשרותינו
להסביל איך החלק הכינוי בשם חלק וסוף
המאמר באמת עומדת בכלל הנופים והגויות
וכשם שתאמת אלינו מציאות העלם הכללי
ממציאות כל הנמצאים, כן תאמת אלינו
מציאות המאמר הכינוי בשם נפש תמופה
חנופה הנופים והגויות, ולמלא מאחרו
חליהם להיותם חיים מתנועעים, היו
שוכבים נרדמים כגלמי החומר הפשוט השוכב

13

וְאֵלֶּיךָ

ובאשר מוזכר בדבריהם מה שאמרו אשר
למעלה יס' אולר וגוף שמו וכו' שוכנים הנפשות
הרמות והנפלאות, ועדן ירירות המאמר
שהוא הנפש לחדר הגויה לבטן האשה היא
ברגע שיתארגנו כוונות מפעולות האב והאם
חדר גם הנפש שהוא המאמר וישרה על היסודו'
הנאספות להיותם גויה חיות בלאתה מחדר
הורחה, כמאמר שיש מכריו אשר מכריו הלילה
הרם גבר וסמכריו וסמכרם המם המאיל
וכמאמר שאומר שהפעולה של איזה אדם שחית'
אחוז ידו האשה יהיה לגוף חי, וזה ביאור
השאלה השישית, השאלה הזוין 7 היא שאלת אי
נבראת מן הגוף, ביאור השאלה, דע המכיל
כי עלם חבונות הנפש וסבונות הגויה נפרדים
זה מזה ויתרון הנפש על הגוף כיסרון
האור מן החושך, יען כי הנפש היא מאמר
המאיל ואם האשה קרואה נפש ולא יאות
בחיק הסכלה שנאמר כי הנפש והגויה עלם
אחד, כי אם נאמר שעלם אחד להם השאל
למה נשתנה השמות לאחד חומר ולאחר נפש,
שניה היה נראה פעולות התנועה והדבור
בשאר החומרים וגם כח הדיבור בשאר ב"ח,
ולא אנו רואים, בלא נחממה כי הנפש לא
נבראת מחומר הגויה אלא היא בת שמים
מאמר אל חי, היא ביאור השאלה הזוין,
השאלה החית 8 ואם היא שוכנת בו, ביאור
השאלה, כי אנו רואים אשר גם במלאות
הדוממים לולא לא היה להם המאמר שיהיה
לא היה, ולולא המאמר אל החיות האלמים
לא היו חיים, ולולא המאמר שכיניו נפש
לא היה שוכנת בהגופים והגויות לא היה
הגויה חי ומדבר ומתנועעת, רק היה נשאר
שוכנת נרדמת כשאר הנלמים הפשוטים גם
לדומם פשוט יש לו חיות והוא טבע הנידול
כמדוע נוסחתי הפעם, ומזה מוכח כי הנפש
שוכנת בכל הגופים והגויות בהכרח, זה
ביאור השאלה החית! השאלה הס' 9 ולמה
נעלמה מעין כל חי! ביאור השאלה, בלא
אז

בו כולם ומלאים גם במהות המאמר שהוא
הנפש כמו שנמנה בדברי המעתיקים אם סדר
רבי'ת הנפש בכלל הגופים והגויות, וזה
הוא ביאור השאלה על טבע הנפש מה הוא!
השאלה הס' 5 ואם היא בו חסורה ועלורה,
ביאור השאלה, דע כי כל מין סוג הנחממה
סבונותו בטבע דבר והפוכו, בנושא אחד,
ברגע אחד, אין כל ברירה יכולה להשכיל אם
החופש לה, או הגדר בעדה, ובשאלה שהוא
נחממה לנו הדבר והפוכו ברגע אחד בנושא
אחד, ר"ל בלא רפדנו הטעה מה היא שהיא
מאמר מהמאיל עליון לבד, וכן נוכל בחיפה
להשכיל כי חסורה היא בכלל הגויה מבלי
יש לה החפשי ללאת בעת שחרצה, גם נוכל
להאמין כי החפשי באפשרותה ללאת בכל עת
שחלבה, וכשם שלא נוכל להחליט רק פן
אחד בן לא נוכל להחליט פן השני, ורק גדר
האמת אשר שני הסכלות אמתים בחיק
אפשרותה ועל קו אחד נשקלו הדבר והפוכו
בנושא אחד וברגע אחד, ואם לא יבינו,
לא חלילה דוברתי, זה ביאור השאלה הס' .
השאלה השישית 6 היא אם היא קדומה,
ביאור השאלה, בלא בררתי לך כי הנפש היא
רק מאמר ממאמר המאיל העליון ולא נוכל
במציאותנו להחליט כי היא עם החיה יחד
נבראו בלא גם בדברי המעתיקים נקראו
למי נפשות נמלא שאמרו שהמאיל העליון
המחיק עמסס סוד על מליאת הכריאה אם
לכברא גם קודם הכריאה, לכן בהכרח
נחממה לנו כי היא הגדולה אשר לה משפט
הבכורה בקדמות מליאתה, האם כי דברי
המעתיקים אין להם שחר בחדר ההשכלה
על מה שהנו בלשונם כי המאיל המחיק
סוד, ועם מי המחיק סוד עם הנפשות,
אולם בפנימות ההשכנה יש שגיל להשכיל,
ועמם כוח להם יהיה בדבריהם, ומכל זאת
נחבר כי הנפש קדומה מהגויה ונבראת
בעד יצירת הגויה כי היא מאמר מהכלל

זאת ביארחי לפני כל משכיל בארוכה כי מה שכינו החכמים לעלם החיות שבכל הגויות מהם רק מאמרים מה שאמר המאיל העליון להגויות האלו שיתיו ויקוצו ויהנועטו וישכילו בדעה, וכשם שלא חוכל לשאל איפה הכורה, כן לא חוכל לשאל איפה החיות, ולמה היא נעלמה יען אין דבר המורגש ומה תראה, כי כבר הצנחי לך אשר בן אדם בעל חומר לא יעלה בחיק אפשרותו להשיג אלא כל מין סוג כנופל תחת גדר המכולס וזולת זאת אין באפשרותו להשיג כלא נמצא אישים שפלים במדריגה מעלם החיות ולא חוכל להשיג, ומה חפצת לדעת הכפש שהוא מאמר השם בלבד ולא דבר הסתפס ולא דבר הכרגש, אם אמנם היא נעלמה ולעין כל חוזה יוצא וסוף התנועות החיות כנראה בעליל בהגופים והגויות וכיא האמנות ואות נאמן כי היא במציאות בכל חלקי הגויה, אם התבוננת חדע מה ששכלתי וחז"ל דברו גם אודות במלכ עמידתה כי היא רוחת בכל ואין הכל רואה אותה, ואני הוספתי אחת ואחת האמנתי, האמנתי כי רוחת בכל, הוספתי כי בכל רואים שהיא במציאות ותאמר פניח אין אחד רואה כי אין מה להחגלות ולהתראות, זה ביאור השאלה כפי' למה היא נעלמה! השאלה טעמית 10 ואם תקום ותחיה אחר פרידתה מן הגוף! ביאור השאלה ארוכה מארץ מדי, ורחבה מני ים, וכל חכמי לאום הישראלי השתדלו להוליד מופתים על יסוד הגעגס הגלם, גם לי הכיחו מקום להסתפש, דע אם המשכיל והמאמין יחדיו שמשו אלי ואחלפכם בינה כי דבר זה נאמנת ננו מכמה מופתים נאמנים, אחד שזכ לא נוכל להשוד אף למלך אדמה לבד ביות כי שגר פועלים לעבוד את כרמו, ואחרי כי יבא לבקר אחר מעשיכם יפנה לכם כהף סודרת זאת בלתי יתכן לכל משכיל להאמין, ואיכבכ ימלא פי שלא להאמין על מלך העולם כולו אשר ברא

כמון בריות לאין חכלית עלי חבל כלזו ורחק עליכם כמון, המיה פקדום ואזכרות גם המקרה הרבה המתרגש על בני החבל, ואחרי עבודתם כי ילאו חפשי יתנכר מהם כאלו לא הוא פקד עליכם, בודאי באלף מדריגות לא יאות ליתן דופי במלך כזה, וכיעוד הזה הצביחו לנו חבל נביאים המפורז והמפורד ברבות מאמריכם כי יבא עת ויסיב הסמים ויקולו כל הכרמים השוכנים במעבד האדמה, כנאמר לדניאל ועתה לך לקץ סימין וכוא הצטחות סיעוד כנפלא הזה שיקום בתחיה לעת החיים, ואם ישיב השואל לשאל כלל הגמול אחד פרידות הכפש, ולמה עוד יקוה המקוה לאיזה מין גמול זאת אשיב אל לבו, כי גם שמה אין הגמול האציתי בהשלוס החוק המגיב, יען מי מהם שעתלו הלוס משא לעייפם כלל בגויה יחד עם הכפש, וכן הגמול מוכרח להיות על קו המשפט ר"ל להגויה ולהכפש יחדיו, אם נאמר כי כלים יקבלו הגמול גם זה לא יתכן יען עינינו רואים בכל יום כי רבים ממסיבי לעד יבגוד בהם בזמן בגד רב, ולרבים החוטאים בהפסותם יתענגו כל ימיהם ברוב כל טוב, לכן לא נוכל להאמין כי הלוס הוא הגמול, א"כ מבואר כי לא בזה ולא בזה הגמול השלוס אלא בהוכרח מוכרח כל המשכיל להאמין כי יהיה זמן בלתי זמנים האלו אשר יבא המלך העליון לאסוף עדרתו ולשלם גמולם ברחשם, ועתה נחקור איזה הוא הזמן, דע כי הוא הזמן סיקר שיסיב החיים ויתנערו מעפר כל אלו הנחבאים שמה ויקומו ויכירו וידעו כל יושבי חבל כי לו הצלובת ויקבלו את כל גמולם לכל אחד כפי עבודתו הלוס, ועל הפלאות עמידתם לא תחפלא, אם כי קרם נולדו מאפה המוחלט עלם ביד צוראם ליוזרים יחד, ואיך ימנע בחיקו להקימם שנית, ואם אולי תחשוב שאין הדבר במציאות הלא הלינלס אונינו

בנפלאות

בנפלאות עבדיו הנביאים כהמחים שהחיה
 יחזקאל ודומיהם, וביד עבדיו יעלה הדבר,
 וביד הבורא לא יעלה, וגם הבטיח לנו כי
 יבא מבשר לזק להרים נס להגיד יום כי יבא
 שיקבץ ששה פזורה להשיב נמים לנבולם,
 בהפחתי קברותיהם ועלו מושיעים לאיון יחזו
 עינינו וישתחו לבנינו בנחמות איון וירושלימה
 ב"ב כי ילינו מעיר כעשב הארץ ויכירו איש
 את אחיו וכו' ויחדש הארץ את פרי ילדיה
 אשר הרה וגדלה טעמושים, אך כרגע במעבד
 בסנה העלימה סגולתה, חחור ותפלות
 כבלעם כפלעם! השאלה י"א 11 אי חבלה
 עמו, ביאור השאלה מופת האחרון בחתימות
 האותות על התאמתה השאלה הנפש, הלא
 נדרתי לפניך כי בהכרח יקום עם מועד לזמן
 החתיה שאז יקבלו האנשים גמולם כהכפחות
 הניבא שלא ידה ממנו דת, כי אין בחיק
 הבורא עולם לברא המון בריות לאין חכלית
 ואחרי כי יעמלו היום וירצו תחת מקרה
 הסיבות המתרגשות לבא על הכלל כוונ,
 ואחרי העדרם ישאלו שוכני עפר כשאר
 הכהמות, א"כ ישאל השואל מה הוא הבדל
 בין הכהמות לאיש המשכיל אשר השכיל
 ואשר עמל ואשר הוליד חכמות רבות ולשוא
 יהיה כל עמלו, ולמה ישכון עוית המשפט
 בחיק השם, לבחוק עם ברואיו הרבים
 כאשר יתהל איש בין מלילות משחקים, וזה
 מענה הניכוח אל חיוב בהוכיחי על מזונותיו
 בהרשיע השם על עוית משפטו אשר עשה
 עמו! מי נבר כאיוב ישחכ לעג כמים" אין
 מושך ואין ללמות להסחר שם פועלי און,
 ר"ל מעוררו בזה כי אם אחרי שירד בן אדם
 לללמות לא יעלה על לבו כי שמח יסחור
 במסחרים ולא יביאחו אל המשפט וזה יהיה
 משפטו לבד כי ישאר בבאר שחת כהמה?
 מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמו",
 ר"ל כי זה מופת שהוליא גם מהבהמות
 ומבעל כנף, הלא אנו יודעים מדורשי

קדמוניות החוקרים נסחרי הסבב המניעים
 על ידי כלי הסבב הנדול ורואים כי כמלא
 המון בריות קטני הערך לאלפים ולרבות על
 כל עלה נידף גם האויר מלא מהם עד אין
 מספר והבט את המשכיל כי יש מהבריות
 שקטנים בעלמותם אשר לא יראו רק
 בהמיקרעשקאפיע ועוד קטנים מהם אשר
 גם ע"י כלי הסבב לא יראו מעלה קטנותם
 ולמה לא חשאל על מזון הבריות האלה אשר
 לא יעלה בחיקם לפרשו נס העושפת לבקש
 ערפם, ובזה יחיו, הלא מוכרח את להאמין
 במופת שהבורא חבל ובריותיהם הוא המכין
 להם ערפם בכל עת ומחיה אותם בחמידות
 ואם להם ינפול אשר המה לא נבראו אלא לזרי
 הסבב כמדע לפניו ולא לכבודו יפעלו, וזה
 ק"ו ב"ב של ק"ו אשר האדם נברא לשמש
 לפני ולפנים ולכבודו יעמול האדם ואחרי
 העדרו יכלה באפס תקום? זאת לא יאמין
 לא משכיל ולא מאמין ולא כל פילוסוף שהוא
 מלאוס זולתינו, אלא האותות והמופחים
 יעידון ויעידון כי יש שכן רב לפעולות בני
 חבל, וכוא ביאור השאלה הי"א וזה השכלות
 האותות והמופחים על אלו השאלות וכאשר
 זכיתי והעליתי לרי לכל אלו השאלות אשר
 המה עמרת דת כן יזכירי השם להשיב לכל
 אלו ההבטות הרמות והנפלאות ב"ב אני
 וזרעי עדי עד :

לה"ה, ובכבין מאורות הנפש, אז
 חבין את בוראה ויעה לדרך ישר, אשר אין
 דרך נטות ימין ושמאל וזאת היא המעלה
 הנדולה אשר אין למעלה ממנו, וזאת איוס
 החוקר על כל חוקר אחימי אחרי שיבין
 השכלת הנפש, גם ישכיל ממנה השכלות
 הבורא כי סוג אחד להנפש עם הבורא,
 ובאשכול השכל כזה יסע שביך עלי שור
 הדרך וסישר, אשר אין בזה שום פיקס לנעות
 ממנה לא לימין ולא לשמאל אלא על נקודת
 האמת בלבד, וכיא אשכול השכל הנעים
 שאין

שאין סוג יקר ונעלה ממנו!

לה"ח ואנושי כנס ביארתי לכם דרך באמת ולא נסיונותי אחר מהכינכם מסלולו כי שמורים והתלמידים יושב ואמת לא יבקרו ולא יכזבו בדבריהם! הלוט מהחלל החוקר הנעלה הזה ומציע רפידות כשרון מעליו מה שמוליד החכמה לתלמידיו אשר לא מנע באר המדע אף ברגע האחרון ערס נפלים רוחו אל חיק אביו, עכ"ל לא עלר בעד רוחו לכבוש מעיינו מעיין הכבוש ולמד אוחס הסבילות המסוללות אשר ידעו אנה באר המדע רועה ועל שקחות הכבוש ירבזו עדרי עשמוותיהם כל ימי היותם מלובשים בגולם וגוים, והוא המאמר הזה להסיר מעליו עדרי המעלה ואמר להם כי לא הוא בלבד האורח אמת והמייקיר תלמידיו המקשיבים לקילו, אולם כך יתכלו כל מלגדי לרק לשוב אח בעקים לתישור ולא יכזבו בהגיונם, אולם לא כן החושים מלעדי כרועים הכווים, שיחקרו אך להנחיל לתלמידים אורח החכמה וכיראם, אלא מפרת חשוקי החבל בלבם, אנה ס' הילנו:

לה"ח, וידע כי כל המואם בהנאות הגוף וילמד נפשו חכמות הפילוספיה וידע מעלת הכסף אחר פרידתו מן הגוף כאשר יקראו המות ופחד ויבכל לה אין זה חכמה שלמה לא הגיע לקיו חכמות הפילוספיה כל שומעיו ילעינו לו והמנסה דרך החכמים ומענה נפשו וכובש ילרו וסאותו ובוסח ביולרו ומואם ברע ובזחר בצוב ולא יחד למות ראוי לקרא חכם, כלום חזר ומוס, ומזכיר חכם לתלמידיו, ואומר אם ישכיל האיש המשכיל ויבעט במעדי החבל ופחיו ויטע שכתו לסבול משא החכמה וירכין רעיונותיו לשחות משד הכבוש כנקרא פלוספיה אלסים, כאשר ביארתי המלה על מק היא רומזת, וע"ז מואס הסכרס סלזו יבין מהות הנפש ומעלתה כרמה גם אחרי

פרידתה מחברת כנוס ומס שחשיג שמה באור הסגולות ואם יקראו המות ויחדר כשאר בני תמותה הלוכשים חימה ופללות יאחזוהו לאיש כזה לא ראוי לקראו חכם כי לא הגיע אף לקצה הארון של חבל המעלות החכמה, וכל מבני מדע ישחקו וילעינו עליו על פחיתת הערך של האיש כלום ימן כי זה הוא נאמן ומופת לרק אם כי כשכיל באמת! אולם הבוחן שניל החכמים ועולר האוות ילרו ברסן חכמתו, וכובש חקתו מעדן החבל הסבל, ושם יוכו על קונו, וגיעל ברע, וחוקר לפוב, ולא יוחל ליום המות כהקרב לפניו סעת המועד לכל מי, הוא לבד ראוי לקראו חכם, כי הוא ששכיל מלעדי החכמה ומעייני הפילוספיה!

לה"ח, וזה אשר למד וסבין דרכי החכמה ועיני הפילוספיה ויחד בעיניו בהסדר הנפש מן הגוף כי מה יתרון החכמה בלא פרי! והשכיל שסלענו למעלה הוא אשר ירד נעומק החכמה וסווא אשר ישע לקראם המות כהשמים אלי גיל כי ימלאו קנר ימן מה יתרון ידיעות המושכלות בלתי בוא אל גן המלך סעליין לקץ בניסיונות כגן ולתכל אח פריז וואח בלתי אפסדות להשיג אלה ביום מועד לשלב סעקא מק שסורס ימן החכמה בלי פרי כגוף בלי נפש, אשר על ספרי הזה חשק סמ"ס ואמר כי פריז מחוק לחי!

לה"ח, ועל זה הולך הכורא איש נביא וחכם לסודיע לנותרים ולכבינס אשר לא הביע ולא חכמו ונא ידעו בוראם ולא חשיג דעתם זולתי אשר ילמדו מקטמתם כן טוב כן רע! הלוט מבאר החוקר כי בסימנים הסכרה ללמוד ליושבי חבל את החכמה הולך כסם להקים בכל דור נביא ומשכיל להורות כדרך ילכו בו וכמעט אשר יעשו, להשכילם מס בלא ששכילו ולסודיעם מס שלא ידעו כאשר

כאשר כן היה נציאים וחנל משכילים בין
לאום כישראל אשר למדו דעה נכל העם
הנמלאים, יען כי אלו כל ידיעהם רק אם
למדו מה מילודתם כן הטוב והן כפכו!
לה"ה, וכמלמד מסס דרך כטובם
ואחוזם והתקע כמו יחד נפסו ולא יעם ממנה
ולא ימירם, וכן כלומד מעגל לא מסוקל
ודרך לא כלולה, וזינו וזין הנוטה דרך לא
נכונה הפרש גדול! ר"ל כי החכם שלומד
שביל המסלול בעולם חשקתו עד שמרוב שקידתו
יתקע החכמה יחד נאמן נפשו לכל תמיט ולא
ימיר החכמה בעד הסכלות לעולם, וכן מי
שכולך בשביל לא המסלול, ונתיב לא כלדק
וזינו וזין האועד אך בשבילות האודקה יש
הפרש וסנדל גדול!
לה"ה, והראשונים אשר זכרנו הם הם
על דרך טובה דומים לנכמות ואין הפרש
צינים לבין הנכמות שימשכם האדם במתנ
ומולכיו בדרך טובה וטובה! הלום מאיע
החוקר טעם לפנים על אלו האנשים שמהם הם
חכונתם הראשונה אשר לא יעלם בחיק הסכלותם
לכשיג החכמה מבלי עזר מלמדם עוד בימי
עלומם, ועל אלה כמוהם אומר שהמה דומים
בטבעם לטבע שאר הנכמות אשר מבלי מתנ
ורכן יתעו מני דרך הישר ולריכים למתן ולרכן
בעבור שיהיה על אורח מיסור, וזאת דרך
הסכילים אשר לא יאבו להשיג מאליהם את
החכמה אנה היא רובת אלא בע"כ ע"י
מלמדם המכריחם להשכיל מה!
לה"ה ויש מין אחר בבני אדם שדעתם
ובינתם מוכנת וחזקה לכל! אבל נמלא כח
השניק אשר רוח בינתם וחפץ טבעם שוכן
בקרבם ממקור טבעם ועומדים מווינים ומזכרים
להשיג מאליהם לכל מין הסכלם שיאבו בלי
מורה ומנהל כלל!
לה"ה, ופתחם כאשר יחלם כנוף ויראו
הפנינים נעין לנס! כאשר יעם עם שיחלו
סחום הנוים יגבורו סחום הנפש אז יעלו
נבדל

סחום הנפש כפוש לסולם המעלות להשיג המעלות
העליונות אשר אי אפשר בחיק האדם להשיג
זאת בטור הרעים החומרים עומדים בחוקרם
וגבורתם כטוע אמיתות ההכרה הרמה לכל
משכיל שקרה לו זאת! הלום הציג החכם
השכלות של מדריגות ההשגה הרוממה בחלק
קטן מהשגות האלקים, כי כל ימי שבת אדם
יחדיו כה"ל עם כה"ג במלך אחד ילחמו
אלו עם אלו, יגבירו אלו על אלו פעם אלו
יגלחו, ופעם אלו יגלחו, עת כי יגבירו כה"ג
על כה"ל ירדומו כה"ל וירבצו סחת משאם
בנוף הסכלא ברשת הזורה, עת כי ילחמו
כה"ל ויגלחו כמה אז יפילו כה"ג לנחת והמה
יעשו כמעיל בושם יסכבו כנבר באין חיל, וכל
מזימותיהם יתעלמו כקש לפני אדם והשכלת
כה"ל ילכשו כפנים וידלו למעלה למרום הרים
על במתי הסכלות הנפלאות אשר פעל אל
המים דעות ושמה בסער הסכלות יפתחו
לסם דלתי היכלות החכמה ויציט וישכילו,
יאכלו וישכעו וישללו שלל ויאצרו בכניסיהם את
השלל והמלקוח ממה ששללו שמה ברום המעלות
ויעשו פרי למטה ויך שרביהם למעלה להסחלח
פני כחם החזיונות, וככה יקרה לכל המשכילים
עת כי יעגל הנפש את הבשר הוא רעו החומר
העובדו המעציר בעדו הנתיבות הפליאות יתן
מאמר הגירושין לכוחותיו הנפנים ויזרק בסם
מרה להרחיקם כדור מאהלו לזמן מה, ואז
חשים הנפש אשר גרשה גרות ביתה ונשארם
לבדה, אז תתקשט בגדיי עלומים ותאלא למחול
המשחקים לרכוב על כרוב הסכלה לעופף
לרום המראות העליונות והמראות הנראות
ברבות דמיונות, ובסבדל לבינות, כל משכיל
ישיג למעלה מהמראה אשר נצט באיזה מין
ששר, אשרי למי שנא לכיור ההכרה הרמה
הזאת, ועל איש כזה נאמר מדברי חז"ל
שחכם עדיף מנביא ר"ל כי השגת סביל
רק מתה שמשפיעים חלק גורלו מהשם,
אולם לא בכל עם תלבישו סרוח, אבל כזה
נבדל

ונבדל כל משכיל אשר השכלתו חפשויות בידיו
 כל עת יעלה ויגיע למקום שיעלה בחיק
 חפשויות להגיע נס לחבל השכלתו אין לה
 נבול וחבלים, מי יתנינו לזכות להשכיל
 ולראות, להבין ולשמוע מנבוע ההכמה ממעיין
 חתובים!

לה"ח, והחכמים האלה נחלקו לשני
 חלקים, החלק האחד יאמר כי כל העולם אין לו
 חחלה, ולא יכ' לו סוף, ואין כל חדש חחלה
 השמש, רק דור הולך ודור בא והארץ לעולם
 עומדת, ואין לו סוכל ואנכי, ואילו הם
 הכופרים בעיקר, והמין האחד הם בעלי
 היסוד האומרים כי הנפש במחשבה וחזקה
 ונותנים ראי' לדבריהם מן הנהר הקטן כי
 בהיותו נער ורך לא יחכם ולא יבין, כי גופו
 רך וטוב, ולא יגיע לחזקו ותוקפו כי אש חחי'
 הנפש נגזרת מגזירות אחת צלתי בגוף ולמה
 ימנענה בגוף מהשיג חכמה וכי חמלא עת
 יחלה בגוף יחלה הנפש וישחטה האדם ויכבד
 בשגשגו ויחסי דעתו וכן יתבונן להם מעשה
 הכורא וחכמתו הגדולה מאברי האדם וגידיו
 ועלמיו, והנס הכימתי וביארתו להם העניינים
 האלה בספרים אשר חברתי ובהם חמלא
 בעול שני חלקים שזכרתי וביטלתים על דרך
 החכמה והחבונס! הלום מביא סח' שני
 ספרות של שני כחות ואומר כי חיבר ספרים
 על ביטול השני דעות, ולאשר כי השני ספרות
 עוד היום מרחפים על פני חבל והספרות
 של החוקר נשלמו לכן קבלתי עלי אשר אני
 אבאר אותם ואני אבעלם פפי רוח
 הפילוספיא אשר למדתי! דע אה המשכיל
 התנן לעמוד על אמתות היסודות כי הלום
 מוכרח אני להניע רפידות הפילוספיא
 בארוכה, לכן הטו חינוך ושחצ אצרי בינה
 המכחישים שבחמינו זה בדלו להם בשחצ
 נפש אשר בארץ חיה אחרת כי נפתחו דלתי
 שערים ומלא שמה באורותיהם לוחות קדמוניות
 הכתשם שמה חשבון המולדות, ומסלכי המזלות,

וסבוב הכדורים, ולפי הנצח הסדר של חשבון
 סלוחות מהמולדות ועלם כפי חשבונם החחלות
 זין סבריאס בערך רב יותר מכפי החשבון
 האמיתי שחמלא בידיו קבלם איש מפי איש
 בדברי הימים של לאוס הישראלי היינו ערך
 חזה 5634 ומזה בדלו למו נחיצות נלחים
 להכחיש החשבון הארץ, כאשר לקחו אנוי שמן
 מדברי חפשויעם לבשתי לבוש נקם לקנאות
 קנאות הקדמות ולהראות לכל מכחיש כי חשו
 על שגיל הפחיות, ואבאר את מקור סלוחתם
 כנודע לכל החוכמים האמיתים, ועתה דע כי
 כל סדר חשבון המולדות והתקופות אשר מהם
 נוצר חשבון שנות כל דור עד הסתחלה
 שנחלו המאורות ברקיע השמים הוא על פי
 מופת השארות האורות אשר ילינו השמש
 והירח כל עת בואם ממחלם הסביבית
 והנקודות האלו ילבים כמו כד לעיני כל
 החוכמים היודעים אמתית הסוככה הזאת
 וחבית את המשכיל כי כל חשבון המולדות
 מכל שנות הליירה ר"ל מספר זמן סביבות
 המשרתים את פני כל הכדור בכל חודש וחודש
 יעלה במשקל השום לא חמלא לא עורף ולא
 חסרון אף על רגע אחת, אולם בלוחות
 החימים שברלו מלבם מלב נפתל יתראם
 החשבון אשר בכל חודש ובכל שנה יעדיף
 החשבון ויחסי החשבון, וכן כל סדר חשבויות
 לוחותיהם בסעודה ובחסרון, ומזאת מוכח
 לאית כי שקר המה בדלו, ורק חשבון הארץ
 אצנו ועצמו ישבין, ולפי משפט חנועית יאיר
 חומר הקחו משל על מעשי השם אשר לא
 ישחנו האשרתים את פעולתם מזמן לזמן!
 והיא מלכת מורה ששעה, כי שליב הרכבותיו
 ילבים אצלנו כהיגולים והנופים באמיתותו
 ילבים ושלשלת קשורה על סביבות גוף
 הכדור ויש גלגל החור המושך השלשלת
 סביב הכדור ובנקודות הגוף ילכ עמוד
 הסוך הנקרא כלשום (Zelender) וראש
 הליענדר עולם עד רום לוח הקאמפים ועל
 ראשו

ראשו מחולים שני מזלגות כשי שיניים, והעמוד הזה מחגלגל בתוך הגופים ויוענו גם ראשו ומחוננו יענוו השיניים ויסובו בלכתם פני כל הקאמפים ועל הקאמפים ורשם בשער, השעות והרגעים והסיקאנדים, וכמה נחלקים ל"ב שעות, וכל שעה לששים דגשים וכל דגע לששים סיקאנדים וככה כמה משוננים על משמרותיהם! צמדינות הפירקייא בלאת השמש על פני חבל צמחלת ימי הקיץ יתחיל חנועות השיניים מחמוגה הראשון כזה 1: וסובב כל סכדור ועל ידי סובבו ימנם כל שעות היום עדי חאסוף נגסה וימנו ראשי השיניים על חמוגה ה"ב כזה 12 וכן הליכתם בלילה כסדר הזה ילכו ולא ישחנו, ועתה השכיל אם הנסיון הזה ביצירות בעל גויה ק"ו צמעשי השם אשר המשמחים יסובבו בלכתם ולא ימירו ולא ישחנו ואיככה יתחמח את חשבון המולדות של החיים? ומזה יבין כל משכיל אשר שקר גדלו להם, כי מלב המזלגות ג"כ על סדר הזה אשר יליין אוח עת בואם ממכלכם למקומם, ומספור החנועות שהיא הנקודות של ההתחקות במקום שהוא, הלא יסופר בחשבון דק כמה סבבו מיום שנחלו המאורות בדקיע השמים, ובזה חוכל להכות על כל קדקד המתהלך באשמת הנתיבות של החיים כי לפי סדר לחותיהם לא יעלה בידם לדעת פשר הדבר את זמן הצריאה על דריו, גם מחשבון שנות דור ודור נמצא חלל לאום הישראלי ספרי סיחום וחשבון הדורות מאדם עד עתה, וכן ראיתי באגרת של רב שריא גאון אשר אומר שכן הוא שנמצא סדר הדורות חלל אומתיו, וראיתי להישר מקאנדיע בספרו האילום שחלל במים אדירים בים הפילוספיאם לברר הזמן ולא ראיתי מה שהעלה בחנו! גם אבאר מכפי משפט החכמה לפי השקפות מלב סכדורים, כי זאת מודע לכל מספרים סכדורים על ידי בלי ההקפה ימנו וימדדו כולם מראשון עד

אחרון, וככניעם לגלגל העשירי כמה יכלו עשתותיהו לא יביט ולא יבין ולא יכול להשיג עוד מה למעלה ממנו, ומזה מוכרח ביהאמם לכל משכיל ולא למאמין בלבד כי נמצא אחד היושב בראש הגלגלים והוא המוח הכה כהגלגל העליון להגיע יחד הגלגלים בלי עיופות כלל ומי הוא היושב בראש הוא המלך העליון לבדו סבורא אחת בראשית המליאות וסובל ומנסיג כל תהלוכות המליאות ובלעדו לא ירימו ראש להסנעט אף נעוץ אחת, וכל אלו האותות הולאתי מתקור החכמה למען ביטול דעה של הכת הראשונה המכחישים שיש בורא שמים וא"י! על דעה ככת השני' האומרים שמתאמנים במהות הנפש חולם חושבים שחכמות הנפש וחכמות הגויה מגזירה אחת נגזרים וממקור אחת ילאו ילזכים, גם ביטול דעתם אבאר וממקום הבאות ראיותיהם משם חוליא הריכות מלביהם, וזאת סברתם כי אם יחלש הגויה יחלש גם הנפש עם הגויה ביחד, וזאת ההפך הנגלה לכל משכיל בידוע חכמות טבע הגויה, וכבר נתאמת ההתחקות הזאת בהשתמשות עשיות סמופה ונגלה האות על ברי', כי אם תהי' מכות הנפש מעלם הגויה נגזרת הי' נראה בעליל ברגע אחד כאשר יקדם תנועה קלה להגוף ר"ל איזה מכאוב ישחטב האדם הזה ואנו רואים שכמה חולאים עוזרים על הגויה והנפש עומדת בחוקה עוד במעלה יחירה כמו שהי' מקדם, וכן זכרה הפילוסוף במאמר הג' מספר הנפש שבהחלש החומריות יתחזקו השכליות, עת הזקנה מוכחת כי יתחזקו השכליות ויסתמו מיזמות הגופניות, עת המיתה מבארת כי ערם העדרת הנפש מהגויה תעלה הנפש בהשכלתה לרום ההשכלות מה שלא הי' עולם בחיק אפשרותם בהיות הגויה חזקה על מעמדם ומזה מבואר כי אין הנפש מגזרת הגויה נגזרת אלא סיבות ההפירה היא הגויה המשכנה לחשקה החומריות והנפש תמאן, אם הי' הנפש

יפאלו השגת הנפש אלא בדברי חומרים אשר פעמים יכריחו כה"ג לכה"ג לגרור אחרי מלעדיהם הוא רק מפני שכה"ג המס כלים המשרתים כה"ג ולא מסיבות מקור אחד להם ומכל אלו המופתים שהולדתי והלגתי כלו טענות המכחישים וגמחקו כדבריהם מהחל עד כה, אך בחתימות דבריהם נמצא דבר טוב מה שמסיימים כי מעצמות הגויה וממיתתיה נראים אמיתות האחדות, אמנם כן כאשר ביאירתי גם בדברי חז"ל נמצא זאת בכלל במאמר קצר וז"ל "כי מבשרי אחזק אלקיי" והמ"י!

לח"ה אמרו אלו התלמידים היושבים לפניו, אלוניו ומוריו, איך החכמה היתירה שיש לו לאדם להבין ולסודות ויעלה לו במעלה החכמה וכיושר!

ויען אריסטוטלס ויאמר אין בכל החכמה בחכמת הפילוסופיה המאירה והמנעיגה בחוס ויושר בעולם הזה שהיא תחלת מליאתם והוא תחנם לאחיו בעוב הבא ומולאים מלא חיים בשני עולמות, כי בשמונה הספרים הראשונים כל דרכי החכמות אשר יש לאדם להשיג ולעמוד על יסודם ולדעת הטעמים המביאים בהם איך מהם עומד על מכורו ואיך מהם מוטע דרך אחרת איך ישר ונכון ואין להבין משנו דרך אחת והאלה הם הטעמים הרדובים לאחת ואינם אחת ואינם מועילים זלתי כשם ברואותם להראות גבורתו בדברו בחכמה להחליט החכם דברי חברו ולהתגבר עליו מכה החכמה בטעמים נכונים ונפלאים ולא יכיר לשנים כח החכמה למנות ולהשיב דבריו אחריו, והחכמה הזאת הוא לעזר גם לעולם כאשר יועיל בשר האפעה כדפואות הצרי עד ירחק ויגדל הכאב יש בה חועלת ומרפא ואם הוא סם המות! כאשר הבינו אלו התלמידים כי קרוב קיוו של מלמדם החוקר ביקר והנעלה חלו פניו עוד הפעם ושאל מאתו לבאר להם באחרית ימי נבון השביל

השביל

הנפש מגזרת סגוים נגזרת היתה סגוים ג"כ מתחלפת בסיבותיה העלמיות, וזה שקר כי סגוים היא היא, ואם לפעמים אלו רואים כי ישחטם הנפש בחלשות הגויה לא היא הסיבה שמגזרת אחת נגזרת אלא מסיבות כי סגוים פג טעמה וריחה נמר וכ' שתל הטבע אשר הנפש נגזרת בחר גופו, וכל פעולה שהטענות לא על חולי הנפש אלא מסיבות תנועת הגויה שלא שקר על שמריו, ולכן יקרה לפעמים שיגיע שביב הגויה לחכמות הנפש אבל לא בסיבות תכונה אחת להם, וגם זאת יקרה לחכמים רחוקים, ושמע נא הכללים האלו כי כה"ג עם כה"ג עומדים במאור אחד כלואים בלי תח להם החפשי ומס שיאכבו אלי, ימאסו אלו, ולנח המהירות יריבו, כאשר ינאחו כה"ג לכה"ג ירדמו כה"ג וכאשר ינאחו כה"ג לכה"ג ירדמו כה"ג, ובכנחם כה"ג לכה"ג יעלו כה"ג למעלה לרכוב על כרוב החכמה ותדאש על רוח הבינה, ועל הסערה המוראש הזאת הדר המ"ס ואמר, ומלך אסור ברהמים" ר"ל בהסערה הזאת, ואם כי החכם לא לקח מופת מאלו על עולמו אל עולמו, אבל לי בודאי יאות ויותר הרעוע לאמור יראו בה המכחישים איך החוקר הנעלה הלזם הולך אחרות טהורות וחקירות נפלאות ממקור בינחו אף גם בעה כי החלשו כה"ג במלכו ונעה שמשו לערוב ערובם, ואם כי תהי' הנפש נגזרת הגויה לא היא בחיק האפשרות להוליד החכמה ברגע האחרונה עת כי ינאחו כה"ג, גם אצל קבדיו הניבאים נמצא כחוב מפורש כי הנפש תעלה בית אל ותשכיל שמה מה שתשיג וכה"ג נדרמים שוכבים על ערש הדממה, ומה שנותנים ראי' לדבריהם בסיות הגויה עוד בימי עולמים לא חוכל להשכיל כי רק אחד גדלה שחלבין שערות סגוים גם זאת לא מסיבות הגויה אלא מסיבות הסדרג אשר לריכס החכמה לשקידה ברוב סימים, וכה"ג לא

זיין

פילסוף למדס ולהבין דרכס בכרי אס שיניע
לידו איזה דבר מכללי החכמות, ידע מס
שיניע ולא יכלס ולא ילכד כסס ובהספרים
שחיבר לא פרט החכמת שרשי פרמתיסן אלא
בדרך כלל, גס אמר להס שביאר ספר וקרא
שמו כס"ט הנמאל, ובו ביאר תכונות הרקיעים
אשר הםה אינם מטבע הנמאלים אשר תחת
גלגל הירח, אלא הםה מטבע אחר כמבואר
אלני ג"כ אחרות על הדבר שאמר, אמנס אין
עתה סעת חספי ביד הסגתס להבין כס!

לה"ח והנפס החכמה סרה אל הגוף
משס איננה, וסיה מורכבת מטבע אחר
אבל פשוטס סיה ונקיס וברה, ר"ל כי נפס
החכמה ססב גס סגויס ׀ משס וסיה איננס
מגזרת החומרים רק סיה פשוטס רוחניס
נקיס ותמכ וברה! אשרי הנפס שלא נגאלס
במעשים כרעים והסכילס בוראס סיה ססבס
למענוס בתענוג וסגהס גדולה ולא סהנאס
בזיויס, ואוי לנפשו החוטאת אשר אין כס כס
לשוב למעוסי, ולעלות במכוני כי מעשים
סנגאלים כהלאת כנאות סנוף מונעים ארסס
מלעליס! כאשר סביט באשגבי מוימותיס
סחוקר כזס כי מנו כוחסיו וסאפסו וסבני
סלובס יתק כי בא סעת אשר ססורס
סעליון סלס ידיו לקבל ספרי, אז ססרגס
נפשו סמכלת כרגסת קודס ופלס כל עיקר
מנוכס החכמה וסלדק וליזס בתחימות מוסריו
כלסבת אס הביער כחנור חס אימן לבס
באות השארת הנפס ססיה נקרא כפי חז"ל
שכר ועוסי, כי יס שכר לנפס המסכיל אס
הסכיל אחרות יוסר כחיס חיותו, וגס כפי
לנפס ססכלית סלס אבה לשמוע לקח סחכמס
ובעניס כרגל אל נתיבות החכמה וסננס
מיומותיס כספוקי סככל סככל, סיה
סעלס אל סוכל סעליון כי מעשים יגדרו כז
בעדס, ונפס המסכיל סעלס למדוס סריו
באין מונע כלל, ונפס סנקיס סיה ססבס
למענוס וסאסד עלי שור לחזות פני אבי
כסכמים

סלדק ומעגל סיסר שיאות לכס מכיל לחקור
ולחפס אחרותיו בכדי שינכילו על קו סיסר
ונתיב סמסלול, נסחר לבקשתס מתוס לבבו,
ומסכמות לבס תלמידיו אשר באמת חפסס
לססקות עדיו עסכמותס עלי כזר ספילוספיהס
ססוא קבולות סחכמס ככללס!

ענה להס סחוקר, סכביל סלדק ונתיב
סמסלול סוא למודת חכמס ספילוספיהס כי
סיה אולר סחכמס זולת חכמס אלקית,
ואמר להס כי חיבר מאמרים כסמונס ספרים
מסלעס סחכמות סאלו, אולס מבאר להס סלס
אלו לבדס נקודות חכמות האמת, יען אלו
קרובים לאמת ואינס עלס האמת, וזאת מפליאות
עלמות סל חמיס דעוסי, סלס ממעיט כחכמות
כל איס וגולל סחכמס וסרשיס על בעל סחכמס
ססוא ססס יסעלס ואומר כי לו המסרכ
כספלו כל להנחיל סחכמס ביחרון מאחד על
זולתו ונותרן כו כסכ לסכיל ולהביר כמוסלות
מאחד על רעכו, ולרעכו אין כו כסכ כזס
וכל זאת רק מחפץ ססס אשר חפץ כך,
וסחכמות שחיבר כסמונס ספרים גס ססס
לא יועילו לקלעות כחכמותס אל נקודות חכמס
סאמת, אלא מלכ פסולתס כאשר יועילו
כסר האפסס או שאר ססמים המרים
סמועיליס לאיזס מין מחלס, ככס סחכמות
סאלו יועילו לבני חכל לשוס סיקוס למיבור
לבד אס כי סס סמים מרים!

לה"ח וחוק על ספילוסוף לדעת כל
אלס כעעמים לכל יפול כדבריו וילכד כמאמריו
ולהבין סמקומות שיטעס כסן וכספרי אלה
כלל כל סחכמות אבל לא פרטן, וסוד סכרתי
כספר אחר קרחתיו כלחי הטבע הנמאל,
וביארתי כו רקיע ססמים ומלאת סכוכים
אינס מכטבעיס הנמאלים תחת אופן
סירח כי סס טבע אחר ואין די כחוכנו
לדעמו ולהביו! כאשר ססכר להס למעלס
ואמר להס ססחכמות סאלו אינס עיקר נקודת
סאמת, אמר להס פסס סנית כי סחוק על

ממשכמתיו ברחת, על סר המור עליה!
 הם! בני חבל לא ידעו לפאר יקרתך.
 ולסלל "תאר חכמתך ויפצחך!
 הם! מוריו! הבאר במהרס מאחזן
 נשלל, המדע ברחם עמה בקבר שחולל!
 מי יגלה עפר מעיניך מלמדיו הדרך,
 תלמידיו יתומים היו, וסנינס תשאל איכס,
 חרמה זולל! למה העלמת, סגולת פלכים
 בבטן שכנה.
 שכן שלום מלמדיו החוקר הנאמן,
 ברח לך לקן הימים!
 אחריהך שלום כי מבני בריחתו היית!
 השם יתן חלקיו בין כל המשכילים כמוסו
 וזכר מסרם לססיר מעלינו את ערפלי חושך
 המאפיל בעד חלונני הדרך, ונסי' מהמשיגים
 השלמים, וזכר לחיות ב"ב בשבז ס' שבות
 ליון וכי ייחס ירושלים ויחקייס בנו ולא
 יכניף עוד מורד! ולאשר כי בחיבורו חס
 דיברס חודות סופש עם סבורא סופש,
 חרברס נא מעט! הנמצא מתחמת סמואל
 המושכל מחמת המשכיל! הנמצא במלאות
 הדרום, בממלאו אינו בממצא בסיג הדרום!
 האין סוליד סיס, ואין אין סוליד סיס, ואין
 סיס סוליד האין, דע כי סוא האין וסוא
 סיס גם האין, אם סביט סיס חאמין האין,
 אם סדרסו לראסו, לא סביטסו; אם
 חקירסו תשיגסו, מה תשיג לא עזמסו חלא
 מלאסו, אם אין מה יש, לא תשאל כי אין
 ויש, יש ואין, ויותר מזה בני החחקור חמצא
 ולמס תשאל למס תשומס, כי השם אש חלס
 האס חוכל לכנס בלסב האש לחקור שמש
 מה, בן לא חוכל לחקור אחר השם, וס חלקך
 ישראל, נשלס חבורי זס שוס במספר עם
 שומס סיסרס"ב במספר האחדים וסעשירית, לכן
 חבקס גל עיני ואביט: נפלאות מחורחך ולא
 חמוס חסורס וסאמנס מפי ומפי זרעי עד
 עולם!

ממשכמתיו בפרדי מעלותיו ובמרוס
 חלס ובחשק: נפלא חלס אל כשמים, כאילס
 סערוג על אפיקי מים, בן נפס ספילוסוף
 סערוג להגיע לחיק אביס ולחקור
 מחלס, יטן כי גם חלס לא פנס אל רסביס
 רסב החאווס ונערותיס, וכל ימים היסס
 מקוסרס בשערות מזימוסיס בששר סהיכל
 סעליון ושמש גרס בחמידית לכן בנזא חליפסס
 וחמורסס חלסס בחשק נפלא גם שמש לא
 ימנעו חורס השומרים פני סמך סעליון,
 חולס נפס ססכלית לא חלסס גם סס לא
 יכירוסו השומרים וידחס לחוך וסלבוס מעיל
 בוסס וחלום משאר רעיוסיס הגעיימים אשר
 סמס נכנסו למחול סמסחקיס סוא מדור
 סנפסוס סוכוס' סמסחעסעוס עם סמלך סעליון!
 לח"ח ויסי כאשר גיע סחכס לחכלית
 סדגריס סאלס רפו ידיו ונפל סספוח מידו
 וסחרו פניו וימות, ויפלו עליו תלמידיו ויסקו
 לו, ויסאו קולס יחד ויכוו ככי גדול ויחמרו
 סאוסף נשמות ספילוספיס סוא יסאוסף רוחך
 ויסימך בגנזא כאשר יחזו לאיס סס וישר
 כמוך! הביטו חסס מסיכילי עם איך מחמס
 לבב סל חוקר סוס סנגלס לססס יתעלס
 סרחיב לו סעס עד אשר יכלס לססקוס
 סחכמס לעדריו וכאשר כלס לדרב מה ססי'
 לו לדרב נעס הזחס אז סושיט סמלך חס
 שרביט סזכב וסגינע נפס סחוקר סוס בראש
 סשרביט ונלמס סנפס בראש סמלך ופלס
 נשמתו כפלימות נשמות כל ספילוספיס הנלמנים
 כמוכו, מי יתן אחרית כל מסיכיל כמוכו,
 וסלמידיו נשאו עליו רסי ויקונו עליו בלסון
 איכס!
 סס! לחומי חכל, מסיכילי חיד,
 חלרו "באנודס שאו קינס על רועס נאמן!
 לא סכס סורס עדייס נשלכס? סכס
 חלוח סיסרילי כמר מחלכלת!
 חריססועולס חחוקר איסא נעלמת,

אלומות יוסף מה שלקטם אהרי קצירות
צדקו שדה התפוחים!

אחש בעלי צינה בואו פייילו בגני אשר
שחלתי בו שריגו שושנים, עם הדשאות מחזה
פעילויות הכזונות מחזה הנביאות, ואופני
קבלות ההשפעה מאל רם וגש! עלי מדעות
הפילוסופים ומאמרי חכונתם! דעות עם
הישראלי כפי קבלתם! ודעתי המכרעת בין
הדעות הנבדלות! הארי העונג הנפלא שמקבל
הנביא עם כלבישו הרוח העליון לנבואה
הנביאות! הבדל ההשפעה המחזה מנביא אחד
לזולתו! הצעת המצב הישראלי בעמדם על כד
סיני נקבל הכורה והנזרה! השאלות המרחפים
על אלו הכללים, מי המקבל העונג אם הנפש
או הגויה! או הכיכס ביחד! ואיך יתאר
זאת כי הנפש מקבל העונג! ביאור כל העונג
המפורש לכל הולכי חס! ביאור מערת השם
על מה יתאר הכשר או העונג! ומופת שכלי
שאתר הכת' יבי' הגמול האמיתי לנפש ולגויה
יחדיו! ולא כדעת אלו הסוברים להפשיט
מעיל הגופניות ויקלקלו נתיבות המשפט אם
כי גם הרמב"ם נטה לדעה הזאת! ואלו
העשרה פליאות מה שהולדתי אותם לעין
הבטח לפני כל משכיל, ועשה חבא לבאר
אתהן כפי אשר יערס עלי מזיו הפילוסופיה!
ראשית הצעת רפידותי מהעלמה הנכורה
אשר לה משפט הכורה היא כיגוי החיות
אשר נמצא בכל בני החבל, סיגוי החיות
נבדלו כפי חכמתו וקראו לנו נפשות רבות,
חיות נבדלים, וזה פרשת דעותינו כיומי
השמות לאלו החיות הקוראים בשמותם נפשות
כי כרם יצירות הנבואה ומציאות המציאות
מסדר הכללי אל סגנו כמו שהוא עשה
לפניו מלאה בעמדה בבטן המלאה בהרשאות
בני חבל ויושבי בה, אין אחת יודע עד מה
להשכיל מה שהי' קודם, האמונה לבד בלעף

ההעלמה הוא אשר העמיסה עליו להאמן
באומן שהיתה מלאה כפלה הרמון בנאם סיו
והזכר אור העליון האלחאות ובעבור, והיא
סיג המחפך על קוטב המחפכת ר"ל
המחקית השלילה והמחויב בגדר אחד, ר"ל
כי המחייבות השלילה מכל מה שהפה יוכל
לדבר ובהשכלה להשכיל, ובמחייבות המחויב
שהי' הוא לבדו הי' וקיים במציאותו הנעלם
מכל רעיון, וכאשר לא נשכיל עתה מה היא
כן לא נשכיל מה שהי' קודם שברא כל נברא
כמאמר המשכיל אלו ידעתיו הייתי, ודק
נהיר רסן מזימיתו מה הוא סוג הרוחני,
ומה היא סוג הנפש, וזאת מוהקד מקדם
כי גדר הנפש בעל שלש מרחקים האחד בחבל
שש הקצוות, והוא הנחשם ציד כל גשם,
והוא הנראה בעין כל גשם, גדר הרוחני לא
לו השלש מרחקים ולא השש קצוות, ולא יתפס
לא ביד גשמי ולא בעין גשמי, ובמה יתאמת
כי חתום הוא במציאות אולם זאת נחמת
לכל נעלם מסיבה החולה לו הגורמת התאמת
מציאותו, וזאת היא הסיבה החולה לו הגורם
המיתם מציאותו, ובהשקפה שכלית, באשכנב
המזימה וכל למצוא אות על סיג מציאותו כי
הוא בנמצא! כי אם נזכרו יאמה לנו שאלם
חזקה וביא שאלם הניצבת לפנינו בלבינו
הי וקיימת כל ימי עולם, ר"ל אחרי שנדע
בראות עין כי טבע הנפש דומם רובן ישן
הוא על מקומו בלי כל תנועה מהירות ולא
טבע הדבריות, ואשאל בלמה כח יקומו אלו
האנשים הניצבים לפנינו יעמדו על רגליהם
ילכו ויתנועעו וידברו וישכילו, אם נאמר כי
מטבע חומריותם זאת להם למנה נשאל ולמה
רק להם חפץ טבע הנפש ככה הלא כפי
בהכרח נראה זם הכח בטבע הנפש הכללי
ג"כ שילך וינענע וידבר וישכיל ואין אם
רואים ככה הלא בהכרח יתאמת לנו שאין
לכונות זה הכח מטבע חומריותם וכמה נבדלו
מכל שאר סוגי הדומם להם כהם בלבד יתנועעו
וכנשם

ואז לפני כל חוקר חלקי הנאמן לאלקיו לענות
 סדרם בחיך השם אשר כבדוהם הארץ היתה
 הוא אשר דחקם בעמידתם את עולמות סבורה
 אל סבורה בלכד הוכרח למלאם מעולמותו
 בעבור מקום העמדת הכריאה, אך שמע נא
 ואחלפה בינך כי בעלות הרעיון העליון לברא
 המליאות אמר יי' חבל ויושבי בה, שמים
 וכווכבים, הארץ וסדשאים מליאותיה, וכן
 יאלה הכריאה כשמש בלכדים מאפס העולם
 אל הגלוי ככלל המקושטת בעדים כן יאלה
 הכריאה מקושטת פס כל מה שנמלא בה
 עתה והחכמים הקודמים ללך הורדת ההשכלות
 ממדריגה למדריגה למיאות בני חבל בללו
 בע"כ אף סדר הכריאה בזמן ובסדרל הפעולות
 ובששנות עתות הפקידים ובמאמרים רבים
 ובימים נמדדים ר"ל יום ח' זה נברא וכן
 כולמו, חיות העמים סוג לבד, חיה זה
 בסוג נבדל, עד שהולידו נפשות רבות
 ופעולות רבים וזמנים רבים למצב הכריאה
 וכן קראו נר"י ח"י עולמות גבוהים זה וזה
 והמשילו מלך כל העולם למלך אדמה בעל
 עולמות רבות ואשר השיא אותם לבני ממלחתו
 לכל אחד עולם נבדלם וכאלו נטע נן ושתל
 בו עצי לבנון, וגדרו בגדרים ועשה בו ליונים
 לכל זמן כי בנה חומה אחת להגן, אם כי
 נמלא גם כהדברים האלו מפורשים בדברי
 חזון הכריאה בפדעים מועטים ובדברי חז"ל
 במאמרים רבים, אולם ידעתי שהשכלתי לא
 נטע מקו האמת כאשר בלכד הכריאים בזמן
 ההשכל בזם לכן לא ירחיף מלשון עליגים של
 העורים ובעבור פעלפים כאלו סוכרו חז"ל
 להלכישם בהשכלות במשלים גופניים כאשר
 האתי למעלה אבל לא לנו כבאים במחקר
 לגלות שיק המחזה השליונה כהדקת אמרים
 בלי לבואים וכלי לציפי הסעלמות סרבות,
 ודע את המשכיל כי אמנם סוג הגשם דבר
 סתמך ולו נאם להפחד לחלקים, סוג הכריאה
 אין מורכב לו לכן אין פוג סתמך לו לחלקים

אם

וסגשם ימן על מקומו אם כי חנועה טבעית
 לו גם בכיות החלק עם הכלל, אבל אין לו
 בה החנועה ממקום למקום כעודע למחקרי
 הטבע, ומזאת נחברר לנו כי בסכרה נמלא
 חיות מין כח רוחני חי הנוהן הכח והחיות
 והחנועה לכל גויות בני הסבול להעמידם על
 רגלם לנעוה לדבר להשכיל ולילך על רגליהם
 וסבה כזה משולב בכלל כל הגופים והגויות
 והוא סוג החיות הכוחני המחי' כל החיים
 והחלמה כי בסוכרה נמלא סוג רוחני הנומח
 בכל הגופים והגויות וגדר הכוחני שאין נתפס
 ביד כל גשם, ולא נראה בעין כל גשם,
 כאשר אנו יודעים שאין אחרו יודע עד מה
 להשיג הכוחני מה הוא ולסוג אשר אלה לו
 כינו אחרו בשם רוחני ר"ל שאין נתפס ואין
 נראה! עתה מרחם שמש השאלה לשאל עוד
 שאלה חזקה אם כי נתחמה לנו שאין הכוחני
 סופס מקום ואין מוכרח לו מקום נהשארתי
 ורביאל משכו אף בין כל גדרי הגשם, ואין
 סוג הגשם דומך ככתפו להעמדת הכוחני נשאל
 וכי סבורה סי' פועל בעל עד זמן הכריאה?
 הלא מעטע כגרימים שלא מעלרים העמדות
 הכוחיים אבל על רצון אין לשאל, וקודם לו
 אין סוכר בהשכלם לשאל וסבין זאת!
 נחזור לבאר מה זה שהכריאה לחכמיו להוליד
 נפשות רבות וחלקו אותם לבני חבל לכל גוים
 וגוים נשמה אחת, זאת נחברר לנו שעתם
 סבורה אין דבר הסתפס כאשר החלק לא
 נתפס בפדע הכלל כמעט שנוכל לחיות
 דעתנו בהשכלם היתה אשר לא יעלה אף
 גם בחיך השם מסיבות המקבל להשכילו מה
 הוא עולמותו, וזה ק"י ב"ב של ק"י באלפי
 מדריגות גבוהות שאין בחיך אפשרות להכריאים
 להשכילו מה הוא, ורק שלים הסבל נקראסו
 אחד המיוחד אבי החלך הכס, כאשר בא
 רצונו הספוט לסווא הכריאה מהספער אל
 הגלוי לא ליתלס מאורו ח"י לא יעלם על דעת
 כל משכיל כאשר הנו (המקובלים) גם מלסכיר

נפשו בפתחי התאוה ונערוהים הוא אשר בא למעלה הרמס ואשר לאיש כאלה לו המה הרן ולו יקראו נביא כי הדבוק השגותיו עם שכל הפועל שהוא מושל הגלגלים לפי דעת הפילוסופים ושגם ישיג מה ששיג וכן ינבא לבני דורו המקרים העתידים לבוא ויותר מזה לא השכילו מה הוא זה סוג הנבואה! היום באמנם לא מוכל לנבא אשר היא המעלה העליונה אשר גם חז"ל מנו אותה בראשי המעלות שמוכרחים המה להיותם שוכני האדם קודם שיזכה למעלות מנובע השפעות הנביאות וערם כי יליזם הרוח לעטפשו בהמחזה העליונה כנאמר "אין הנבואה שורש אלא על חג"ע" אבל לאוס הישראלי השגם זולת להם כפי מה שהנחילו לנו נתיבות הנביאות זקני דור ודור, אם כי אמנם המה המעלות שפשו למו חוק הפילוסופים, גם אלו המעלות ענדו למו עטרות לראש כל נביא ותחיה לפי הסכמות חז"ל שמוכרחים המה להיותם שוכנת בחיקו עדי אם ימלא חן בעיני אביו שבשמים והלבישו הרוח להיותו מתנבא וסולך, והשגת הנבואה לפי דעת חז"ל לא יעלה ביד כל משכין אם שלש אלה לו לרחוק מהמילר לקבל השפעת הנבואה מאת בלתי אששרות בחיק כל משכיל אולם זאת הוא ממחנות השם לעמו בלבד ולאיש פרטי בלבד אשר ימלא חן לפי כשרון חטונו לקבל משרה הנביאות וזאת נפלאות בלבד הפילוסופים, זה גדר קבלות הנביאות כי הנביא בעת בוא אליה השפעת האלקי להלבישו מחזה שדי עמודי גיוו יתפללון וכוחותיו הגופניים ירדמו במעבה התרדומה כנבד אין איל ויתבטלו בו כל חנויות הטבע עד קצת האחרון, עד שיאשר גוף הסם שוכב אז עומד בלי הרגשות הגופניות, וכאשר יכלו השתערוות מוזמות הגופניים אז ירד מחזה שדי ורוח מלפניו יעטסו ומהל על כל סביביו יכתרו ורעיון העליון ילפסו ויתכו כל הרכבות יסודותיו לכונים

אם שביב הגחלת כך הגחלת עצמה לא כש"כ אם רק סוג הרוחני הפרטי זאת לו, ק"ו כ"כ של ק"ו להבורא עצמו שאין חלקים בו לחלק חיות נשמות ונדרות, לבני התכל נשמות רבות, אולם מה הוא החיות שנשרש בכל חי מדבר הוא רק מאמרי אל חי אשר אמר לכל נולס אחרי לבורות הרכבותיו מפעולות האב והאם בבטן האשה כי יחי הגולם הזה ויעמוד על רגלו ילך ויחנענע וישכיל וידבר, וגאלו המאמרים קראו ובראו להם שמות נרדפים בשם נשמות רבות, כאלו המה חלקים ממש נפרדו מעצמות השם, וכן תמלא בחזרת ארון הנביאים מה שכתוב מפורש, "ויפה באפיו נשמת חיים" ר"ל בשם שנקרא בעלם בן אדם פקודתו להנחן בשם אמירה בן נקרא פקודות השם בשם ופיהם, גם חז"ל אמרו כי בעשרה מ"מרות נברא העולם כלומר כל פעולותיו כינויים באמת לא בגדר פעולה ממש אלא בשם מאמר בלבד כי במאמרו יפעול כל דבר וזה באמת שמות החיות ר"ל מאמרים בלבד יסהדל בעולם שנמלא בפי חז"ל הוא רק בהורדת שבילי המדע לאחד יותר על זולתו ולא שאחד יש לו חלק יותר מעלם הבורא כאשר חשבו הפתאים! כאשר בררתי פשר הסגלות מה היא סוג הרוחני, ומה המה הנפשות הכימיות קרואים שושנת בני התכל, אלא לבאר מה היא סוג הנביאות מה שהשכילו חכמי הפילוסופים הקודמים וזה מלב השכלתם וגוה יקראו נביא איש הרוח, אחרי כי יעמוד החכם בחכמתו ולעלות בעולם חנונו למעלה מכל מדריגות הטבע מערות החכמה ומה היא המעלה הרוכלת בראש סולם החכמה היא חכמות האלקים המולכת על כל רעיוותיה ובקיכל החכמה כרמס ההיא אם השיג מכון שגתם ומלא שמה החכמה האלקית ואשר אותה לשוכנת חיקו ובאבהתה יאבה סמיד עד מרוב להנה שלכנת האובתם חדל לו להיות לו אורח כאנשי התכל זילסו, וגעלס

מקלסו חרף ושמץ מנכו אבאר, כי כל השנות הנביאים הי' בדרך משל כאלו המכ עומדים רחוקים מבית המלך העליון ו.א. רבץ עלי באר המחוס ובהגיע חור כל נביא הי' מוכרח הנביא הסוא ללך וללכך ולהסחך אגודות הרכבותיו ולסכין סכלי ולטוף אל מנבוע העליון ומרחוק עמד ואחד ממשרתי פני המ' הע' סבב ליטור אחד להסקותי ולמלאות לו את סכלי שסביא עמו, אולם מרע"ס הי' רובך במקום סמחוס העליונס כל ימי לבוא עלי חלד, והי' רואה שמה סכל מה שראה אשרי עין ראה כל אלה, כמבואר בהרמב"ם על מאמר השם באמרו, ואחא שובו לאהליכם, ואחא פה עמוד עמדי" ר"ל כי אחר קבלתם הסורה חזרו ללרבי גופס ומרע"ס נשאר עומד במעלתו למעלה קשור כענף בשורשו וכבין זאת, ולא יעלה על דעתך כי סבדל מדריגות הנביאים באו מה שראה נביא או חוזה חלק יותר מעלם השם מנביא זולתו זאת לא יעלה על לכך כי אין בחוק האפשרות לא לראותו ולא לסעיגו כנאמר כי לא יראני האדם וחי ר"ל כי זס רק מליצה לבני אדם החיים אבל הדיק שגם אחרי הסעדר אין באפשרות לא לראותו ולא לסעיגו, ואחא תשאל מה סוא סבדל של מדריגות סנבואה בסעגוס, דע ואאלפך בינה, כי סוא עסלך עלי סערת יס סבדול של ספילוספיאס סבוער בזעם להסקיע כל ליאדיר הסולכת עליה אשר אין מלח מלחכותי סמנל לה! סבדל יסרר לשלש אישים נפרדים! סאחד, סוא רוב הסודכות ועולם סבובס ותוקף סבסירות אשר סמחוס יודךך ויחלחל ויחסיר למול עין סנביא לאחד יותר על זולתו קודם גלחלח... פיה לסגידה לו מה שנפקדס מעל! מדריגה סשניס, סוא פקידות ומאמרי סנביאות בידיעות גבוסות ועליונות לבביא אחד יותר מעל זולתו! סמדריגה סשלישית, סוא לסבת שלסבת פעמי מרכבותיה של סמחוס כאשר חגישה אל עבר פני

לסוגים זכיס וברורים נקודיס וברודיס וכפי מדריגות הנביא כן יקבל השפע העליון! ים מדריגה כי סקול ילא מלפני השם עד שיגיע לאזני סנביא וסקול סזס יחסך באויר סדברים סנאמרים מפי השם דברי סנביאות כסויות על זרים ממס ואלו סדברים יסמעו אזני סנביא וכאשר יחדלו סקולות יחזורו סרכבותיו לאיתנס לסרגשם גופיותם ואז ילך לסגיד דברי נביאותו למקוס שנפקד עליו! וים מדריגה אשר סמחוס העליונה לא חליע דברי נבואתה בזברים על זרים ממס, אולם סמחוס חליע לפני סנביא סלעס חידות ומשלים דבים סמחיותסם לפתרון מערת שלחות השם בדברי הנבואה סכוא וססעמסס רובלת על חיק ססכלות סנביא בשובו אל אסלו אסל סנופני מוכרח סוא להסכיל ולסחור סחידה או סמשל שנמשלו לפניו וסוא יגידנס במבטא ספחיו דברי הנבואה כפי ידיעתו נשפת סקודס שפס סענרים, וים עוד מדריגה שסיה העליונה בין סמדריגות אשר ססשפעס סנביאות לא תגיד לסנביא לא דברים ולא חידות ומשלים ולא סשמייע סוד קולס רק בעליות לרוס סססגות סגלס סמחוס העליונה אחא שוקס ותאדרה עיני סנביא עין סרוחני אשר יס' לו ברנע ססוא וסליגנס סמרלות סעליונות כאלו סמס יליבים כמרסס סמלטעס מול עיניו ומסודרים עלי שרס סמחוס כל דברי סנבואה סרמס ססוא אשר בעבורה נחעלה לראותס ובסובו ממרוס סריס יגידנס למקוס שנפקד עליו, ובסמדריגה סיהא נמלא כמס מדריגות נבדלים כססגותיהס, סמון נססרות שינויס כססגנס, והיה סבדל סנביאות מה שנמלא כתוב ככתב יוסר יואל מפורס מפי משרתי עליון כיסעי' וכיחזקאל וזלחס כל אחד ססיג כפי סכוותו וכן סגידה סלס חקוק עלי גוש סכתב והסכתב סמור לדורות, ומלכ סשנות סנבואה סהי' לארון סנביאים נעלס מכל דעיון ומעט מזעיר אפס

פני הנביא סגדיל תבשרת אהבהם לסלישיו
סמראם בחשוקה נמרס בגילס ולסלס ותגידה
לו דברים כמסוס העתידים לבא באחרית ימי
הכל ופעם מה שפעם מקדם קדמאם לנביא
אחד יותר מעל זולתו! כמו שמלאנו אלל
אברהם סוקן שחאר המחזה באהבה ורעדה
ובחשק ופלא, והעונג הנפלא הנעים הזה
הבדלו לא נוכל לחאר וסוא נגלה רק לכל נביא
כפי שזכר לקבל סהן מאת אביו שבשמים,
מי יתנו להטעים מעונג הזה! עתה אבאר
הארת העונג שמקבלת הנפש, דע כי כל ימי
שכונות הנפש בכלל הגוים מלוכשת בצעיפי
אלמניתה ובוכשת כל ימיה לבדות אל חיק
אביה, ובכניע ערן קבלתה הגמול על עמלה
אז יתבטלו כוחותיה הנופיות וילכו מחברת
הנפש ואז חדבק הנפש בחיק אביה וסוא
העונג של הנפש! אבאר מי סוא המקבל
הגמול אם הנפש בלבד או אחוז יד עם
הגויה, שחז נא כי עינג הגויה רק מטעימות
תפוקי התכל ההכל, כי אין עתה הרגש
רוחני להגויה אשר חרגיש בעונג רוחני ולמה
לס הבכורה, עונג הנפש, סוא רק עונג
רוחני מהשכלות ידיעות עליונות, כי אין
להנפש הרגש גשמי ולמה לס עונג ההכל,
העמל הרב מה שעומלים עלי ארץ תחת מקרה
השמים כנודע לחכמי החכמה אשר כל אקלים
יוון מכפי המזל כשולט על חלק האקלים
הסוא. סלא הנפש עם הגויה עמלו יחד עמל
רב, סלא מחויב לפי יומום הכרך לכלס הגמול
גס לשני העלמות, עתה אסאל האם הגמול
הזה בזה סוא, או בזה, או לאחר כחחי'
שלאו מקיים, אם נחליט שזה סוא אין
תקבל הנפש חלקה, ואם בזה אין תקבל הגויה
חלקה, סלא מזה נחאמת לנו כי בסוכרה
יקום מועד לתלומין הנפש עם הגויה וסוא
זמן שיחי' תחסי"מ ואז יעביר גלולים מן הסרך
וכל חלאת הגויה תסיהר ויקבלי הנפש עם
הגויה את גמולס ביחד! ביאור העמדת מלכ

בני ישראל במעמד הסכנר, כאשר ביררת
למעלה כי מדריגות גדול הנביאים לא סיי
בכחשטלות כוחותיו יטן כי גס סמס סיו
מסוכרים מחללא הגוים, אולס שאר הנביאים
בקבלתם הספצ כל עלמותיו נרדמו כגבר אין
איל, וכאיש אשר אשפו דמחס, ובמועד
קבלתם סח' וסמ' תחת סהר הנחמד סודכט
כל כוחותיהם עד שנסשו מרעבה לשוכן בשמי
עריבות עד סלא נשאר הברל מה בין הנפש
להגויה וראו פני מלכס, ר"ל קבלו אמרותיו
סעשרה כאשר כן אלו מקיים שיחי' מלביע
בעת הסחיס ב"ב, ולזה נאמר ויחזו את
הלקים ויאלכו וישחו, ר"ל כי הגיעו למדריגה
אשר גס עבודתם הגופנים באכילה וסחי'
וולתם סיי ג"כ בערך מלכ הרוחני כולו להסס
כמבואר בדברי סרמס"ס זי"א באמרו הבחינות
של מדריגות הסגסים האלקיים על מאמרי
המ"ס, אמי יסנה ולבי ער" ר"ל אם כי נראה
שאני עוסק בחכל עניני הגויה אבל לבי שס
כלומר כי לבי ונפשי שוים בעשיות הספולות
ביאור אין יתאר קבלת הגמול להנפש, סלא
הבנתי לך כי הנפש איינה חלק נפרד מהכלל
רק סיא מאמר ממאמרי הסס ספוקד על
חיזה מין גויה להיות בזה רוח חיים סולך
מדבר ומשכיל ובהפדרה השוג הרוח לאלקים,
ר"ל כי יפקד שיכלה החיות של הגויה אז
תשכבה הגויה ארצה כשאר החיות סגלמית
הספוטים. ועתה סט אנויך וסאאר לפיך
חידה מתכונות הסנעים ומה תחבוקן ע
סאלחי, כמו שסחבר לנו מטבס המתכות אב
הסס סביעי בטבס סמאנגעט אשר שו,
בטבסו כל כרזל סיינב לעומתו בקו הסוס
ולמשל אם נליב סמאנגעט בפינה אחת
והברזל בפינה סנייה לעומת סמאנגעט בבין
בנקל כי סמאנגעט מחלוס וסוסך בחשק נפל
לסאוב הברזל, גס נבין כי הברזל סובב
להתלכד לסמאנגעט וכל חשק סמאנגעט
וסשקת הברזל כסיותס נבדלים ויילכיס
אחד

בוראם יחד ולא יס' עוד מכוס המחיאות
 המבדלה בינם בין קוים כנאמר הסבחה
 מפי הכזיב, ולא יכנף עוד מוריד, ויהגלה
 לבני אדם המחזה העליונית ושכילות ההורה
 הסתומות, ולא יס' נעלם מכולם כל רז
 וסוד כל לחש וכל חידס וכל משל מה שנשאר
 לנו רבות הפליאות הן לדיו והן למשפט והן
 לנסתרי הסודות אחרי קדמוניו ז"ל, ונעם
 העונג המקוס אליו לא נוכל נכזינו כעת כי
 כל הכזיאים לא הסגלאלו אלא עד העת המקוס
 וממנו והלאה נעלם מכל ברי' בעולם וכן לו
 לבד נתכנו עלילותיו ומה יס' אז! וזה חשקת
 הנפש לזמן המקוס הסוד, וגם זה חשקת
 השם להגיע לבניו הזמן הסוד כי זה תכלית
 מטרת הכריאה לזמן העונג הסוד חכם ב"ב
 חזי וב"ב וכל האגודים בחברתי! כלו הסבונות
 מהעקר שאלות מי יתן שיגלה לפני מאור
 הסודות והסכמה! מאמר הסבונות על דבר
 כזבי בעלי פעור אנשי תועה הנזכרים והסוכים
 בסטורים הפוערים פיהם! אשר שמעתי מידיד
 נפשי ה"ה החכם השלם מו"ה לאלל ברש"ה
 קאמסינער בעיר ציריך! בהיותו בעיר לונדון
 כנס אליו אחד ממסינערין, והסתחיל ללחק
 על מאמר שמואל שיאל מבין עגולות החכמים
 להלל נפשו כי יוכל לפתוח פתח בלא דס,
 כנאמר באמת מפני סיותו בקי בסטים, כאשר
 אצרו עליו חז"ל! וכן רבים יספלאין מה נאס
 אגודות החכמים האלו בישיבת יחד ויאל אחד
 מהם להספאר בנפשו עני ע"ד הספואת
 שבעיריין לארוב על כסולם להסכים על פתחה
 בלא עלילות דס!

באשר לקחה חזני שמן מדברי פסל
 כאלה מאלו הסופיאיות דיבס לדבר בלארד
 עתק על מר שמואל שבעידו עליו חז"ל שסיריין
 ליה שבידי דרקייע וכו' כי סיה בקי בסכמות
 הכבינס והמזלות כאדם הכקי בעיר מושבו
 ואיך לא נחנקו בגרוכס בחפסותם לחלות בו
 רוח אחרת, לכן שנסתי את מהני לדרוך
 קשה

אחד בפניה רחוקה אחד מזולתו, אבל בהיות
 בני יתלכדו לאחדים ינטלו חשקתם ויכלו
 תאוותם באפס החשוקה המליאה מזוהרת לכל
 משכיל בהיות כי יגיע עלות גדיש הנפש אל
 חוק מחלבה יתלכד הנפש עם הסודות והוא
 אחוזות כפרי עם הסודות הלא כל חשקתם
 מלחשוק עוד כי ערס שייגו החושק דבר
 המחשק באמת נתבונן את החשק הנפלא
 הן מהחשק אל המחשק, והן מהמחשק אל
 החושק, אבל בסתמרים יחד וסיו לאחדים שוב
 אין אמתו יודע עד מה, מה היא הנשאר
 מהחשק עוד לחשוק! ועתה יחדש לנו שאלה,
 א"ב לפי הסדר ההשכלה מה היא כלעקה
 הן מהנפש או מהסודות הנפש הלא יודעים כי
 כל עונס מה שמומדים מרחוק, אבל בהיות
 כי יתחברו מה יתענו עוד? הלא תאפס
 הכריאה בכללה! אם יענס המשיב כי מעשה
 סגויס חסענב הנפש, לוס נשאל עוד אם מעשה
 סגויס באמנס מעליבת הנפש הלא בסוכה
 סאמר כי הכריאה בכלל חסענב לסודות, ואם
 חשיב כי אמנס הן הוא, נשאל הלא ידע הסודות
 ערס בוראם ולמה צראס להעליבו? ולמרות
 רוחו ירס? הלא לפניו נגלה המון נסחרות
 שמכרשית וקודס כרשית, עד סוף כרשית!
 הסבונות כזה ארוכס מארך מדס ורחבה מי
 יס, ואסני עמי המון רעיונות מאליפות
 מרובבות אולם המס נעלמים במעטפס במחיצתי
 ספנימים, ומטרת הסוליונית אגלה לפניך!
 דע יא כי גמול הנפש והסגויס רק בסיותם
 משולבים יחד כי הן הוא המדס החת אשר
 שניסם רבזו החת המקריים הסמרגסוס על
 בני תבל בכלל כל ימי אנאס עלי חלד הסשמה
 סליו, וזמן גמולס לשימסם ביחד יס' אחרי
 סתחיס שיטטר הסכל מחלאתס ורוח הסומאס
 חסבור מן סארץ, וכוחות בני תבל יזככו עד
 קאס סאחריון שלא יס' סבדל בין סכנות
 סנפש לזמג הסגויס כלל, ואז יכירו בעין לבס
 את בוראס ויאלסו בני תבל עם נשמתם עם

חית

משא כס"ח כחבר בדבריהם שאפילו חכמות
כניסוף היה עליהם החוק לדעת !

הלום אליע לפני כל משכיל כל דין
ומכפץ פקודה ואזהרה הנשלכות לגוללות
כס"ח ! בהניעם לחדש חדשים ולהכדיל בין
סימס והחדשים, אשר לאו כל חכמי חדשים
לחקור בלחשים בכל חלקי האקלימין בעופם
חולמים, לבד מחז"ל בהגיע חור לקדם
חדשים, השתמשו בחכמות השוער היא
הנקרא בלשנים (Nogmatiri) הנוחתה קלבה
לארץ רבם חלה בעמלה בית אל לדעת גורם
הרקיע ומדור הכוכבים, עיין ברמב"ם
בהנכות קידוש החודש גידל חכמות חז"ל
בהחכמה כנ"ל !

בהניעם לקבוע שוער עהרת כל דבר
הנלך לטביל במי מקור של ארבעים סאה
השתמשו בחכמות השחבורה אשר חספר
וחתנה וחמדד שיעור כל קימס, אורך ורוחב
מעלות ומורדת, (שיעור ב' אלבעים על
אלבעים ברום אלבעים וחלי אלבע וחומס)
הפילו לדעת מנין הטיפות שיש בים !

בהניעם לנאוד דעם למשוררי הקידש
בביהמ"ק השתמשו בחכמות הכנייה, הנקרא
מוזיקא, אשר החכמה הזאת שח קן בחלרות
השארתינו להשכיל קולות לללי הסרועים,
קולות הנפרדים בחנועית בוגית מקולות
הכימורים והנבלים.

בהניעם לסוגיא חס בגלל חוזר ומחלות
קבועים, או בכפנו, הוכרחו להשתמש
בחכמות החבורה אשר זה ילכו לאור לדעת
מהיך הלכנה ובגובה הכדור בכל חידש ימה
שמוזכר בדבריהם שהוכרחו להודות לחכמי
האומות זה לא היה מעשם נלחנים אלא
מעשם הכמים כמדע למשכילים השבעים
בהחכמה הכיא !

בהניעם לברר דין נגעים ואהלות
דמי זבים וחבות, ימי טוהר וימי עומאה,
ימי

קשה עמי מול מחריבי דרכי יושר, ואשלוף
חילי שפתי לשפוך מי זפת ונפרית על ראש
המלטיג ואלא לעמק סוכות לפני כל יודעי
דת ודין, ואחסה דע לך כל משכיל, כי כל
יגיעות חז"ל בכל מלב החלמוד להכניס
דבריהם במשל וחדיר, ובהניעם לאיזה דין
ודם השתמשו בשמות הנרדפים ולא בושו
לכנות אמריהם גם בדברי חשק מפעולות
המגבל, ודע כי חורס שכחב ניתנה נני
סתימה וחחומה עטופה בכמה לבושים לבוש
על לבוש, מכסה על מכסה עד אין שיעור
והכנייה, גם הדברים המדויקים לא נכתבו
אלא בלשנים שרבים נכד, וניתנה ע"י חז"ל
לחפש ולקלרש ולפרשם לאפיות ולבשל ולהעלות
לפנינו מעטמים על שלחן מלכים לחם נקי
מופה צי"ג נפות !

ולולא שהמה חזרו חיל המדע כינו
העלפים המחפשים האור בלשרים, לעמא
הטביר, ולספר העמא, להחיר החיסור,
ולאכור המומר, ובהשכלתם בחושבנ"פ כן
מכרת הפנימית של חושב"כ, כנאמר, כל
מה שעתיד תלמוד וחקי נחדש בכל ניתנה
למשג בסיו"ר ר"ל שדבריהם מהחל עד כל
נרמז בחושב"כ !

וזכור נא שכל נמלא כחוב בחושב"כ
גם השבע חכמות המשחמשים צס הפילוסופים
ברביות ספריהם, כנני כחוב מיד הכס
השכיל, גם השבע חכמות המס רק כללים
לבד וכו' החת מהם נשחלשל לחלפים ונרבות
סגון נסתרות נמלאות חכמית רבות אין מספר
למי, וכאשר הערה החזיונות על חז"ל הבינו
בפוז מדעם לסדר כל דברי החירה כהלכה
על אופניה והוכרחו להשכיל גם השבע חכמות
מן נמלא בהחירה בפקודות החז"ג מליה
לא היכל להשכילים בעדי הס"ח בכללם
בפרטותיהם !

ולכן הוכרחו חז"ל להעמיס עליהם

ריח התפוח

מ"י הכעילה הוא מפני הפסקת הוורידין מדבר הדוחק שם, חולס לסבקי בחכמת הניחוח יעלה בחיק אפשרותו לדחוק הוורידין ללד ולבעול בלא דם, וזה היה התפארתו ולא כדעת הלושגים על חכם ישר כמוהו !

ביאור על ענין הקשת !

את קשתי נחתי בענן וסיחם לאות ברית ביני ובין הארץ ! ראיתי כי חז"ל התאמנו אשר הכנתם מהלכת הקשת היא אות חדש נברא בעת הכנתם ! וזאת נפלאה בעין כל חוקר, יען זאת נודע כי השם יתעלה אשר ברא החבל עם סדרי הטבע והטביע בכל טבע כן הטבעים הרוצנים פס עלי ארץ וכן אשר למעלה מגלגל הירח ועד בכלל אשר המה יעמדו ויורו במרוחם שיפעלו טבעם בלי השתנות כלל על חוט השער, ולא ישרד מערכת השמים בכל זמן כי כפי שראש בחכמא אחרית כל דבר כן הטביע בטבעם שכה יתחילו לאדם כאשר ביארתו מופתים מהמכונה ומספורי הנפלאות אשר מלאנו הן בדברי מרע"ס והן בדברי סנביאים, וגם הלום חז"ן אות אחד וזה יהיה לכל משכיל מסוב וזה ידיעה, ר"ל המזל שיהיה מראה בכת הלטנות בשם כי יאלו עם בנ"י ממזרים על מראה המים, לא מלאנו אשר אחרי בקשת מרע"ס לנצל מהם הנזירה כי תחזקו הסתקות במראה דם לאפס, אלא כי זאת היה תעוררו דם הכרית כנודע ומה מבוחר כי הכשתם הוא רק לבר נראה לעין בני אדם, חולס כך היה מראשית הנביאם והשם יתעלה מסבב הסיבות כי יקרה הדבר בתפלות מכפי מצב התמידות לאיש פרמי או ללאום פרמי בעת ידיעה להשם אשר מזה נלמח הללם להכלל או להפרט, וכן בחיבורי הכחתי אותם רבות על התאמת דברי אלם ! ומזה מבוחר כי לא נברא הקשת בעת

ימי ליבונו וזמן דותה, ועת מוגבל למרחק, השתמשו בחכמות הניחוח וכרפואה היא חכמת הטבע כי החכמה הזאת חוליקה על נתיב מסלול שלא למסר הטמא, ולא להקריב זר בימי הטומאה, כי מ"י יתגלה לו כל בנין הגוים וסדר האברים, עם הנגידים מהותם ועצמם, התקשרותם זה בזה, ומרוח דמיה אשר לפני בעל לפון, מכל המיתרים והעלבים מ"י לינורוסיסם, וככנות המים ומרחיסם, כאשר כן נבחו בשלוח לסם ששים מראות המים והמה אמרו על כל מראה ממקור מי באו ! לא באו כדומים הנקייאם במראות המים לפי השארת פן אחד ! כאשר התאספו חז"ל לקבוע חזקת דת ודין בראשית עשייתם בעלי ציוני השכלותיהם למרום בכרי לקשור דיין כפי שורשו למעלה כאשר כמות החוק הזה בחיק בעל הדינה טרם שירד לשכון הלום אל בני חבל, כי כל דיני התורה ככולם מוצא ארזה וראשו מגיע השמים ואח"כ לללו במים ארדיוס לפי הנימוס והניבות הפילוסופיה האלהית למען חסיה דת והדין משולב משני קצותיו כי כל התרי"ג ! מלאות אם האדם פוגם באחת מהם גורם דע לנפשו ולגויותו יחד, כאשר יש במציאות לבאר רבים מהם אם אדם עובר על עשייתן יחלש גם גויותו בסיבות !

עתה ניתנה ראש נשובם לבאר ראשית מערת לבנינו על דבר בקיאות מר שמואל דהמים כי בכניעו חז"ל לחקור אם מותר לבעול במולד בשבת גמרו אומר שאסור מפני כי המה דנו הדבר לפסיק רישא וכו', וכאשר שמשו שמואל העיד עלי שחידין ליש שבילי דרקיע וכו' השכילו חז"ל אשר בוראי נגלה גם לו חכמות הנסוח ובקי כול לבעול בלא דם, וכאשר שמשו מר שמואל כי מוספקים המה בזה וכן ילא הוא להחפאר ואמר כי ימלם בחיק אפשרותו לבעול כמה בעולות בלא דם, ר"ל כי נודע אשר סיבות ידירות הם

עלם בידו לשדד המערכה ולעקור כל מראה
הדם המחויבה לפי כח המזל שהוליד
ונחקיים מראה המזל עכ"פ בדם הכרית ,
ואם כי הים מהכרח להשם שילוס אז על דם
הכרית הלא יוחר הים המעלה לאחר הפקודם
או להקדימה ולא יהיה נשאר שום ריוון על
השם וזמה מבוחר כי לא השתנה הטבע על
חוט השפער! גם בקריעות י"ם נמלא
בדרשות חז"ל כי לע"ע שב הים לחנאו
הראשון ר"ל כפי שהתנה עם הטבעים בכלל
שיתנהלו לפי טבעם החמידי וכך בזמן הנאות
לו ללאום ה' ישאמו כפי רלון השם, וזה הים
הנס הנפלא מה שהבליך המארים ברגע
ההוא, ורגלי עמו שמר לבלי יאונה להם
מכשול! ואם הים הדבר באפשרות בחיק
הטבע, הים האפשרות בזה מרע"ס לבטל
פעם הטבע שיפעל בריאה טבע חדשה, ואם
כי לא מלאו שפעל ביעול הטבע לגמרי, כן
לא יתכן שפעל בריאה טבע חדש רק זאת
פעל על כח מתגדלו ביםבב השם יתעלה
ביסיו אלו האששים נשארים נילבים במקום
פתיחות פי הארץ למען תכלעם להורידם
שחם, וזה מערה ספ' בהכנתה של השמדת
הקשת בימי הגשם כי כיבות הגשם אשר
האדים עולים מן רעיונות האדמה גרם
השמים ומשם יורדים שנית ועובלים בתסומות
רבה ושאבים המים בנפיהם ועולים שנית
למעלה ומשם ימטירו הגשם למטה עלי חבל
ואם כי לא היה נלוזי השמש מכים על פני
האדיר הים שטופות המים לאין סוף וסיוס
עולה מזה חבול לבעוף החבל, אולם בסיבות
הנלוזים המה מכים בחומם על האדים
ויאספו באויר לבלי להריקו כל אגרות המים
שאלרו בתסומות רבה וסיוס אות הקשת,
וסיוס נס הסכנתה שלא תהיה מכול! ומס
שחוכית הח"א כי עתה ניתן הקשת בעין
ומבטל דבני הגאון, סנוני מבקש בליחס
מסדר"ג כי לא עמו האדק ורק הגאון שקלע
סכנתו

בעת ההכנתה וכן מוכח הדבר לפי משפט
כללי הדקדוק כי לבון נחתי מורה על פעולה
טענה, ר"ל שכבר נתן זה הטבע! ורליתי
לכבר"א מוילנא כי השורר ג"כ ע"ז, וכן
רבים ממפרשי התורה כהר"ס והמר"ש"ל
נושאים ומתנים בזה, ואות הישר בעיני את
דברי החא"ע מה שמיא דעת הפילוסופים
של החמי כיונים, באמנם כי כיבות מראה
הקשת עם הבדל מראות לביונו, היא מסיבות
שליחות נלוזי אור השמש להרביעם על האידים
ותחמק הקשת לביונו כפי נלוזי השמש וכפי
מראות האדיר, ומס שמוצר החא"ע שם דעתו
כי השם חזק כח השמש בעת ההכנתה
נעשה הפעולה היתה גם זה לא יתכן בעיני,
יען הים נמלא בחוב בספרי דברי הימים אשר
פרס בהכנתה לא היה זה הכח, וזאת
הפעולה בעלם השמש, ועוד כי אחת דברנו
תקרנוה וזאת היא פנים האמיתית לפי משפט
התורה ולפי משפט הגיון של החכמה אשר
הפעולה ההפוכות הנחלתות בזמנים שונים
לא כמה ילדי הטבע החדשה, ורק
נקראים חדשים עלומים בעבור מקריותם
לאחר דבר הכרתי או לגמול או לעונש, האות
וסעד כנאמן על דברי הוא מאמר מרע"ס
מס שזכיר נקרה ולעדו, ואמר להם בזה"ל
"אם כמות כל אדם תמוחן ידעו כי לא ה'
גלחני", ואם כי בריאה יבדל ה' ופלתה
הארץ את פיה וכו' בלא מבוחר בפירוש ולא
מכללא כי המקרה הספוכס מגדר הטבע
החמידי לא עתה בריאה חדשה כי את נקראת
בריאה חדשה על דר גמול טעונש לאחיה
שליחות למי שנחייב בגמול הזה, ואם יעלה
גל דעתך שמרע"ס פעל הלוס הגמול הזה
שיהיה בגדר בריאה חדשה בלא תחזור
השאלה ומה לא פעל אלל בקשת הראשונה
שצריך לבטל מהם כח המזל המראה על דם
בלא אם כי נחשף לדם הכרית, עוד נשאר
רשעה להמארים לרגו אחרי השם אשר לא

השכלה לפי משפט הכוונה כי אמוס כן
 הוא שאנו רואים כל הסיבות הנצחיות לרחק
 על ראש כל בן חלד מכל אלו המקרים והסבבים
 והפעילות והשינויים והתמורות כולם הם
 ירדו מרום הסבבים ממערכת השמים אשר
 ישלחו מעטרים עלי ארץ כלו על ראש כל
 עפרת חבל, הן החכמה והנצורה השער ורש
 וכל עניני המקרים כולם ילפחו נחיצותם
 ממערכת השמים להרע או להטיב, לבטא או
 לסתור, לגדור ולפרוץ, ואם כי סדר
 חולדותיהם ושינויות אהליהם תחת איה אקלים
 אשר בטבע להריק איה מין מקרה לא הטובה
 וכאשר ימצא חן בעיני השם יסבב סיבותיו
 אשר האיש הזה יתחם רגלו לעקור ישיבתו
 מאקלים הזה לאקלים אחרו ושם השלים
 אחרו חזון, הולם השם אשר לא נעלם ממנו
 הסתרות הטבע יסבב אשר מהטבע כזאת
 ימנח רק טוב והמועיל, וטבע הטוב שלו
 לא ישתנה, ולזה ילך מאמר חז"ל באמרם
 „כי אין מול לישראל” ר"ל כי אין בזה הטוב
 להרע להם או להטיב חולם כלל בחפץ השם
 לבד, ולדעת חכמי הספרות יש בזה דרשות
 רבים כי הם חלקו של אה סוד מלכותו
 וחלקו הספספס לשרים ולשלטונים והבדל
 המקומות, מהלפיות למקום זולתו, ואני לא
 ירדתי להדרי המרכבה ובחומי ארץ במה!
 וכן נמצא בדברי החכם פסמט"ה,
 באמרו, ואין כל חדש תחת השמש” ר"ל אין
 חנוכה שפולל להחליט את סיבתה בשם מולד
 חדש, רק הוא מציבות במערכת הסממית!
 ואורה בדברים אשר דיבר משה יוסף,
 ואלו הפרעיונות אשר המחיק מצימות חזקו!
 ביאור על מאמר חז"ל מס באמרו, מאיתם
 השמים אל תחתו” וכו'! הלא נמנע לאוכל
 לשטל זאת הידיעה כי תחת מאבקים אשר
 סלוב כל טובי בעמק הפולספיה נפקדו
 אשכנזי המצימה וחלונות השמים ומערכותיהם
 כי אמוס שלפי מלכי הכוכבים במשמרותיהם
 ככה

השכלתו לנקודת הכוונה כאמרת, כי הקשת
 הים מקדם, ומה שמסויים כי אלו אהכ
 שהים הקשת אכל הים נחכה ורק השם
 שראבו, זאת יתכן להיות!

ועוד לי דברים בזה כי זאת לאות
 שיכול להתרחות מקרים חדשים אכל שלא
 חסיה כרוך בעץ: ביטול הטבע כמו האש שירד
 מהשמים בבקשת אליהו לשרוף קרבנות בשר
 הכרמל לקדש בהפעולה הים! שם השם נגד
 גבויי הטבע זאת באמוס מקרה חדש הים
 כי לא הים בזה ביטול הטבע ושאר הפולחנות
 שנעשו מימות הכנענים עד עתה ומה שעתידים
 להיות אם יהיה סבוחם לא בביטול הטבע
 חלמין בם כי הנה בריאה חדשה, ולא
 זולתם, וסעד הנאמן עלי אשר עליו תמכתי
 יכודתי שיהיה מנן בעדי בעד הטעלפים
 הסבלים, הוא מאמר חז"ל מה שהנחתי
 לשון בפיהם החזון ממנו השם אל ר"א
 בפ"ד כי כשיב לו אמוס כי מסראוי את
 לשונת העונן, וכן חפצי להטיב עמך,
 אולם מה אעשה לך כי נבראת במולד זה,
 ולשונתו בלתי אפשר לא בחיקי אולם מרצוני
 כפי שהטבעו בהנצעים ורק אם יתחל לך
 לחרוב עלמא ולבראתך במולד טוב! הלא מה
 מוכה כי השם לא יסבב הסבבים כלל אם כי
 ביכולתו לשנות, גם בהנצחות כזרע לאביו
 סוקן סוכיה השם לאות עליו לזאת ממקומו
 לאקלים זולת ושמה יפקד בזרע:

ובה שנמצא מאמר לחז"ל „אשר יחלימו
 שאין מול לישראל”! גם לזה נמצא הסתרות
 רבים במאמריהם המפורסם, באמרם הדרש
 על כי חרבנים יום קידם ילירת הולד בזמן
 הגוה מכריח למעלה מה יביא המולד הם,
 חכם או טפש נבחר או חילם, ומה נראה
 הילתם כי הם גם סמה לחיים תחת המול
 אשר גם בו חלוי הדברים המעוותים לבא על
 ראש המולד, ומי אשר יוציאו מהמבוכה
 הזאת לדעת פשר הדברים, ואני אוליך לבד

המקרה הכיח כיח הכפץ ללאום הזס אשר
ברגע הכיח חדלה על כרוב לכרחיק מה
מכרועה הזח מהח ידי ממכל הכוכב הזס,
זחח אחח כיח מנחיות הכלל אשר יקרה
ללאום הישראלי, ונחיב כשי, הוא אשר השם
יודע מה הוא שבע הכוכב הזס ועל מה מראה
חמונות ממשלח זעת הכיח ויכפוך כורחות
שלענותו למקרה זולחו הדומה והשוה להורחות
חמונות כהפיות דס הכרנס לדס ככרית וכן
כולס זחח יוכשר זעין כל משכיל אשר הולך
נכוחס, וזאלו הכיכות יקרה לפעמים רבות
היידחה ממקוס למקוס, וכדרך דרש אוכל
לכסכיר כלוס לפי הלעיתיו אשר זס מטרס
חז"ל מה שדרשו על שלות עס מואב, באמרס
„שאנן מואב כי שקד על שמריו לכן ריחו
לא נמר, ועעמו לא פג" ר"ל זעבור כי לא
יקרה לו הכידיה ממקוס למקוס לכן שגע הוא
באמונות הטבע של המערכת, וזחח מודע כי
שליעות הכוכבים אינס מגזירת החמידית
רק אחר כלות שליעותו לזמן ידועה כמה יש לו
לשלוט, אז יעבור כח ממשלחו כנודע לבעלי
הכיותה אשר כל כוכב יש לו זמן שישכנס זעוז
עכזו ויכלס לזמן הקבוע וכל ללאום אס כי
נכרח זעת ממכל אינס מזל לא המועיל,
ורק השס הכיח הללוס הזס יסוככוזו לכחח
רגלו חולס מכרועס שניזכח מזל ממכל הזל
הרע הזס וכללוס הזס ינללו מלכוד זרשחו!
כאשר מזוחר הזח הזס גס מהכזבים אשר
זכעחקתס מחלקיס להלקיס ישחנו זכיותס
השחנות מה מכפי הכדל הטבע שיש זין
חלקיס להלקיס, וכפי שליעות המזל על
חלקיס הזס זכדל שליעות המזל השני על
חלקיס זולחו זח וקרח אין מזל לישראל ר"ל
כי אין המזל מריע להס כלל, ואס ישאל
השואל ולמה לא הוציח השס גס ר"א ז"פ
לילקיס זולח זכדי להחרומס קרנו, ולאבינו
הזקן פעל זללו הפעולה הזח, ובזלחו
ממקומו מולד לו זינס, כנס השאלס הרשס
סאלס

ככה ייקו השפעת טבעס לשלח משערס
עלי ארץ ויכוני הככל הלז ככל חלקיס כפי
השעלות המערכת כן יהיכ החחקות מזנס
כלוס! כאשר הדבר נבחן רבות פעמים
זישר יחזו החזיס במהלכי הכיכות וינכחו
לכמוון הכל אח המקרה העחידכ לכל על אינס
מין חלקיס שיהי ועל המדיות יאחרו,
ועל פעולות הככל ישמישו בקול, ועל הסלכות
חושביה, יכריוו זשופר, וזן חזו נראיס כי
יחלמחו עחידות נמו! ועחח ישאל השואל
זאינס מנן יחסז האינס ממקריהס כאלו
המרחפים עליהס, ואינס מקוס לכסחר שמה?
אס יגביה כגשר האס גס שמה לה השנינו?
אס זמערות לוריס יהביח אהלו, ושמה לא
ימלא? היסחר אינס זמסחריס והטבע לא
חמללחו? ואינס מפני חחח הטבע יכרח?
ואינס מפניס יסחר? חלמח אכוכ מכל רעיון
שאין מקוס להסחר מפני מלעדי המערכת אין
מקוס מווס לחאוס מפני משערי הכוכבים
ומקריהס העולות לבוא על ראש עפרה הכל
ואין שז פיוס ושזיל לכל חכס לב להכין זרי
לזס מועד כי יזח היכ מהמערכת להמטירו
זכגלי טבעס על אינס מין חלקיס השפעה
מה! כאשר מלחו זכפור הכפלח שיהי זין
שכע"ס עס מלכח שזח, שזכלחו הילדים
אשר לא היכ להן זמן להחיות ולא נזלו,
יען כי אין זיד כל משכיל להכלל מנסחרי
הטבע! חולס זמה יחלמחו דברי חז"ל אשר
אמרו זכזעחח כי כמה הללוס הישראלי לא
יחחו מלוחות השמים, ובזס מנחיות הפליחות
הנכחו עליותיו להזכנס כל הכיות לבדו,
זח סנח"ב יחלמחו דברי חז"ל כי הזכעחח
אמיתיה כיח, כי חמונס זכזיט השס אשר
המערכה עוזדת על פרק הסמלעס להוליד
אינס מקרס רעס, ולמי נגלס זכזיל דרקיע
ורלעות הכוכב הזס אס לא לפי השס זלכד,
וזמסרה יסכז הכיכה אשר כללחס הזס
יושבים חחח הכלועה הזח אשר מנענס חולד

ומחזק חנוּתם יתלכדו כחול והעפרורית
לאגוד יחד עד שזית בו אש הטבע ומ"י כח
האזיר יפעם בקולו קול עז להבטיל חושבים
וכאשר יפול לארץ אז יבנה בו האש המבני
וישאר גלמי פשוטי כפסולת הכדור ממע!
סיבות הכרק הוא גם הוא מחיטך האידים
במליאת העפרורית וזית גם האש המבני
וממסירות דפיקת טבעם יברקו במראה
הלפידות מראה חיומת עד מאוד, וזה האות
כי ממקור אחד ילאו כי אחרי הכרק יבא
הרעם! מראות הספוכות הסתאים בכוכבי
השמים, הוא רק מסיבות האדים המקיבלים
למולו ויתראה חמונתו בדמיון חמונה זולתו
כמו זכנות וכמו מעאצאית, ותמונות משונים
הכל נראה השינוי מזה האדים המסתאפים
ורובים למולו, ואם ישאל השואל הלא בעת
ראות הכוכב בשינויו אין רואה ה"עין האזיר
כלל, זאת ידע כי אין בכח ה"עין לראות
כמבואר בהרמב"ם שלמה הרקיע דומה לתכלת
כי אלו היה מראהו לבן אין כל עין היה
בחיך אפשרותו להרים עיניו למעלה כי מטבע
המראה הלבנונית משמש זיוה ותוקף אורה
היה מעור כל עין ה"זביט, ולכן אל חפליה
למש חיך רואה האזיר בעת רואך חמונות
הכוכב המשונים!

אולם זאת שמע נא בי לפעמים יתראו
חמונות משונות בסדרי המערכת אשר מראה
חמונתם המבולאים על איזה מין מקרה
העמידם לבא לאמן מה, וכל הבא על מפתן
הכוכים יכיר המראה עפ"י חשבון המולות
מה היה המקרה הסתגשת לבא! חמונות
המשמש היה מראה ענולה מלוטשת בזיוה כאור
הלבב הלוטט מלבבת האש, הלבנה היא
עלם ענולה עזובה כגלמי הדומם של מין
האדמה, ואלי האופים בחמונתה יגידו האמת
כי אין לה אור בעלמיתה רק מה שמקבלת
הזיו והאור מאלוהי אור השמש השולחת זיוה
אל עלמות הלבנה ומה שיאמרו כי נחראה

הזאת נכנסת בגדר השאלה ששאל מרע"ה
מאת השם להורות לו הפליאות למע לדיק ורע
לו, ויש לדיק ועוב לו, ורבו בו דברי חז"ל
ועוד השאלה חמונה וסחומה מהבין למע
יעשה ללדיק אחד הטוב ולשני ההפך, ולזה
היה הסדרה להוילא את האדם הישראלי
מאת"ל כי שמה לא היה באפשרות להפטרומם
קרנם מפני רג המערכת שהיה מראה שם
עליהם, ולזה פירוש יבא מבואר מאמר חז"ל
מה שאמרו כי אין השם נפרע מהאומה אלא
בספרע קודם ואלהיה, ר"ל כי אין מוחן
הכח בהמול לשות טבעו מפני טבעו בדי
לסריק הטוב ע"י עובדים וזה פירעון מהמול
הנדמה בעין עובדים אליו לאלהים ואח"כ
מהעובדים וזה הפירעון שאין להם הטוב
מטבעו! וזה שלעק הכביא כי למענם
שלחתי בבלה, ו"ל כי רק בעבורכם להטיב
עמכם! ארעשוהרעם והברקים ומראות
הכוכבים עם גל שינוי פעולותיהם וסדר
מלביסיהם נודלים בהבדלים רבים, הרעש
לא יתה אלא אחרי כלות רוח המעופף על
מקורבה ומפי מסירות מרולת טבעו יעשה
לפעם בבטן הארץ ושמה מדוחק משכנו כי
אין מקום ריוח לעשול פעולתו וינגף צבית
כלל וילא בקול רעש גדול מבטן הארץ
ותע הארץ מיילאת הרוח ומכח הנביעה
הא תחדד המקום הזה חדרה גדול, וזה
שר נעים זמירות, המביט לארץ ותרעד!
ק"ע"י הפעולה ההוא! כחצר עוד עושה
אזיו רוחות" ר"ל ע"י פעולות הרוח הזה
זה פקודות השם לבלע אחרת אלקים הראוים
לעוה, סיבות הרעם הוא על הרוב בימי
זורף עם שליטות האדים, כאשר יעלו
אדים משתיהם מים רבים בחסומות רבם
רבו בכנפיהם המים עם החול והעפרורית
ומצ' ובעלותם למרום הרקיע יתחילו
אדים לסריק המים עלי חבל והעפרורית
סכך בחמונתם והאזיר מתערב בחוכם

אך זאת גם לנו נגלה כלם המחס, כי
בכרח תקום עת הגמול, וסוף עת כספים
המקום וכל אשר בא בקשר הנוהגותו יאמין
במופת זה, כחורס ופמלס לא ישהו בן
עה, וכן לזמן המקום, אם כי נמלאו
מאמרים רבים לחז"ל אשר כחליטו בהשכלות
גי ים רבים מהפקודות ואזהרות שיבטחו
והטמא יטבר, ובאכזר יתיר רכן האיסור,
אך המה לא ידעו מה שלמדו מהספרות
המשכשות האמונה ואמרו מן שאלמו כי גלו
פיק בכחמם האלוהית לפני הכוללים ויהללו
בה ויקלא נביעות, ולא בן דעתי כי אח
המכוער לא יהסך להיפס, וכן כולם, רצון
אחת בעלם האחד, ולא נתנס הכורס לאסור
האיסור צומן זה ולהסיר צומן ואלו זאת
בנתי אפשרות בחיק הכורס וכמלות, אם כי
יש דרך בשניי המקובלים אשר נונים יסודתם
על דרכי הגיון כי רוח הזומאס חעבור מן
הארץ והלילים כליל יחלוטו, ונסיבות זאת
חסיר רסן האיסור בדגדג מה כנע בדבריהם
לא יעלה על דעת כל משגי, כי לה חמס
שגם המה הבינו שביל אחרה באלו השכלות,
הכל מפני יליאתם הדברים לאור שטותן,
רבים הלכו בולל כי מעשה החחיל להסיר
רסן כל אסורי ההורס, ה' היללו, יא המס
בעלמס הזהירו על כל מירס לרק של יאמר
דבר אשר יכיה בו שביל להטעות מני אורה,
אך לפעמים הפריזו על המדה וכוילא רבים
שיותר היה החוק לפי הדורות הכולים
לפעלימס במכסה עד עת קץ כי יסיחשכת
החבל וידע כל פעיל כי הוא פעל ויבין
כל יליד כי הוא ילדו, ולכל השמירא אשר
שמרתי נפשי מבלי להוליד יליד מוס, ה' כי
יכיה בן אחימי, ולא בן יונס, אך חלום
שיכול להיות אשר מעיין עיקש ופחלתל,
חדלתי מהולידו, על כל זאת אחלס פניו,
המעיינים בחבורי זה בלא יתקבס לחלוצו
מוס! ומס אוכל להסודות יוסר מה שהמס

בה כדור אדמה הוא רק מראש עלמותה בלבד!
המזלות נחלקים ל"ב משרתים הנקראים
בשמות על סדר חולדותם, זמן סיבובת
הלגנה כל כדורה ישהה חודש ימים, כל מזל
יש לו הטבע להדירק זולת הטבע של מזל
עלתו, וזמן קאוב לבלית כל מזל ומחלו
כמותה של חלו המזלות יגדילו השמחים,
ויאמחו כמזלות בכלל, הכל כפי המזל השולט
בימי ממלתו, הכדורים עומדים בעיגול
בגלדי ככללים זה על גב זה, החבל אשר
מחמה בגלל הירח עומדת באמצעות הכדור
המרחק טליו, כארץ ומלאה, הים וכל
אשר בו עד ההומות רבה ועד בכלל וילצים
באמצעות הכדור הזה וס' יסד ארץ על
מכוים כל חמוט עדי עד, ר"ל כי אם המים
המחחונים חין להם על מה ישענו וככה
עומדים זקופים כמו נד במאמר פי השם לבד
אשר חין כל בריה יכולה להבין במה יעמדו
כי חין משען להם מחמה ערשונה, ומה
שאלמו חז"ל אשר ללד לפון חין רוח לו כונהם
כי שמה בחלק הפזוני בקלה האחרון הטבעים
מפורבים בטוחותיהם, וחין הכרת הבדל
הזמנים, ובעת המקום כי יבא במגשר, אז
יבדיו השם מי שהוא אלהים יבא ויסדר שמה
טבע, וכולס יאלמו נאלמה ויתגדל
שמו של הכוראס יחד! כלופים במחזה
כדורים יענו אחס מבראשית עד הגיעס
אל גלגל העשירי, ושם יכלו השגות כלופה
זה חות אחס הנעלה מכל אוחות האחויות
שים בהכרח בורא אחד למעלה מהם אשר
נותן זה הכח בהגלגלים לסבבו בעגולם כאשר
ביארחי בארוכה בפנים, שאלה על ביטול
הזמן קודם הכריאה, המענה לא זמן הים,
ואם הים הכריאה מוקדמת בזמן, הים
השאלה נשאלת נישבת בעומדה על מקומה,
וסוף המענה וכן! זמן עמידתה בסדר הזה
חוק וגבול יש אשר הנחילו הנביאים הקדומים,
אם כי בהורס מרע"ה לא נזכר הזמן המונבל

ראש נבין לחלי, וכל לבב משכיל דוי! פלגות
אחוזי מעלפת השממה אשפוני!

זכור זכרתי מה שסיס הוא שיסיס,
דור כולך, ודור נא! ואין מפעל ודוש
לאשר לעד נדו, את כל מפעלותיו וסדר
כולדות רעיונותיו, באחדון גויחו, יכלו כעש
ליוני השכלותיו, עמו במדור במעבה האדמה
ישכני וירדו, כאשר לא הים כן אבד זכרם
מי חלד כשמש הלז, וזה חולה רשע מה
שראיתי אני המחנך בימי זכאי עלי חלד חחת
לא השמש, האדם המשכיל לבדו ראותיו שקיע
בנכני הסומות המבוכות! אה ארבעת יאודותיו
אשר מהם נרכבו אנודותיו כל ימי היותם
סגורים בבית כלאי יקלנו יומם בקול דומם,
ימי מגורתם אחוזים בקשר גויחו, מיום לאה
מחדר סורתי, ישחשפו בפרס עמלו ולשקטי
רגעים מיחלים, ועד הפרדותו לא יסנו מאורו
וזו חלקם מכל עמלם!

אוי לך אדם המשכיל! סה! אקרא!
את מובחר הילדים, וגדוע אשכול כמרורים
לך לבד הקרב! את שושנת הסבל, ומוץ הסבל
לך הים למאלל, חחת שלש רגז ארץ, ענד
כי מלך, הסולל לנבון הים, המשכיל לפתי
נדמה! למס לא פלטה כסאם ללילה, סרה
ילדתך, סה! אזהק, יושני מרום בואו עמי
חילנו, על רוע הזעזע הנעשה חחת אל
השמש הלז בעיר מולדתי את המקרה הרעה
ראיתי! מעגל מוצר, בדוחק ממרום נשליח,
לרגע שאפת רוח הסבל הלז, את עפע
מרורות עממת, ברגעים וחבלים והכלים
נולדת, רגעים ללא המועילים מחוק ימך
הקאזים חסרת, מיום ראשון סחול לספור
נכיון מחשבון שנותך אשר זכית! סה! למי
אדמה, אוי למי אכנס, הידמה עמלך לכל
ברואי הסבל? מה אספה, סלח ברגע חובל
לאבד כל אשר ליבדת! ספר נא לי מכל כלי
חמדך אשר שלל, כמה ימי עבדיך בזה
שממת, כסרף עין ילכו ויחלופו כאשם וכאי
יחשבו

נר המערכי סרמב"ס זיע"א, כאשר ראיתי
במאמר חס"מ אשר לו, אשר גם הוא כתב
סדברים וגד כח מריבכו אשר קמו פועים
במדובר אמריו במס"ע על איזה עיקר מעיקרי
האמונה והוא תחם"מ והמה פרקו עול ולקחו
אוחו למשען להם, ואחרי סודפו ספק על
יך והעריך נגדיהם המאמר הזה אשר קראו
"מאמר תחיית המתים", ובו בלשון מחלל
על המקרה אשר הקדס לו, כי מה יעלה
בחיק אפשרות בן אדם להלדיק את דרכיו
נגד בעלי ריבו אם כי בדברי רבן של כל
הנביאים אשר הנחיל לנו הסודס מפי שסס
בעלמו ואמרותיו וכוונותיו כדורות כשמש
בלכרים ואין בה שום שמך דופי כלל, וכאשר
אבו חוסי דרך בשאט נפסס לסוליד סברות
עקומות ולחלות סברותיהם במאמרי ההורה
אשר ככה יאמרו שזס המכוון בחורח ס',
ומס יעשה בן אדם כמוי אשר יכין לרי לכל
רעיונותיו רשר יולידס עלי לוח הכתב והמכתב
מבלי שיוכלו לבוא לחשי רוח הנבוכים ולחלות
קוץ בדבריו, ואס הרמב"ס סחלל ככה,
ומס יעשו אחזי קיר כמוי היום, ואני אחד
המיוחד, ובני מולדתי אחדים המיוחדים!
אני האחד אשר סורגלתי להיות כעמוד הען
לקבל די בליסטרות הסורים, והמה סורגלים
לסמטיר אחי אלנבים על כל ראשי המחברים
המשכילים, ובמה אקדמס ובמה אכפס
פניהם, זאת ידעתי כי אין ביטח למרביחם,
ואני אהלפק רעיונותי במעילים לבלי יבינו
מה סיא ואז ממילא יבדלו ממני, ובזה אסלל
מרשסם המזרס על כי בעלי כף! כאשר
נשלמה מאמריו, ונחמסס הגיוניו, אשר
סירי על שלמות מלאכתי!

דברי! אולר בין ידיעיו, משא גיא
חזיון מכניון סגנר לבניכו, לאחי - טוב בין
פקחים! בראותי כל עיר מכל כח, מכל
הפלגות סעדרים על סילס בנוס, ועיר
המשכילים מפולת עד באר תחתיה! כל

יחשבו! אם לבעלי חיים אליג'ך להכפא'ר נגד'ם?
 ב'ינו נא מי כ'דר שא'ן כ'היכ'ן ש'ק'ע! נ'קח כ'על
 כ'נף ל'משל ו'נר'א'ה מ'ה מ'עש'כו! א'ח כ'על כ'נף
 ה'גיד'ה ל'י פ'חד'ו'ך כ'מ'ה ת'פ'ר'נ'ם י'מ'י ח'לד'ך!
 ה'א'ם א'ח'י ת'ח'וכ'חו, ה'א'ם א'ח'י ת'ק'חו ל'משל,
 כ'וש'ו א'ח'ם ב'ני ח'בל, א'ני א'זיג'ה כ'ש'ער מ'ש'פ'ט'י,
 כ'ל פ'רש'ה ה'ע'בר ע'לי ו'ע'ליכ'ם! א'כיל'ות'ינו מ'פ'ר'י
 מ'גד'ים ו'כ'וש'נ'ת ע'מ'ק'ים, מ'ימ'ינו נ'ש'ח'ה מ'ב'לי
 מ'חיר מ'מ'ע'י'ו'ת ה'ג'וז'ל'ים, ה'רכ'בו'ת'ינו ח'ז'ק'ים
 ו'כ'רו'א'ים, ל'א נ'ל'ך ל'ל'ר'י כ'ל י'מ'ינו, כ'רי'א'ת'ינו
 כ'לי ח'ב'לי ל'יד'ה כ'מו'כ'ם, כ'אש'ר נ'ל'א ל'א'ו'יר
 ה'ע'ול'ם ל'א נ'ל'ך ל'א ל'מ'ילד'ו'ת ו'ל'א ל'ר'פ'וא'ו'ת,
 ו'נ'ב'קש ע'ר'ף ל'מו פ'ינו כ'לי ע'מ'ל ו'כ'לי מ'ור'א ש'ל
 כ'ש'ר ו'ד'ם! א'בל א'ח' ה'א'ד'ם, כ'רי'א'ח'ך כ'ח'ב'ל
 ה'ח'ל'א'ה, מ'וכ'ר'ח ל'א'ם ו'ל'מ'ילד'ת ו'ל'ל'ר'י ו'ר'פ'וא'ו'ת,
 ו'ל'ע'ר'ף, א'ימ'ת'כ'ם מ'א'ח'ד ע'ל ז'ול'חו, ח'ו'ט'פ'ים
 ס'ר'ף כ'ע'מ'ל ר'ב, נ'ע'ים ו'גד'ים ע'ל ה'מ'ח'ים
 ו'ה'כ'ל'כ'ל'ם כ'ל י'מ'יכ'ם, נ'כ'ר'ג'ים ו'נ'ש'ל'ג'ים ז'ה

מ'ם ע'ד ח'ש'בו א'ל ס'א'ד'מ'ה ש'מ'מ'נ'ה ל'ק'ח'ת'ם.
 ו'ל'א ח'ש'בו ה'ח'י מ'ת'א'ו'ו'ת'כ'ם!
 ע'ת'ה פ'ק'חו ע'י'י'כ'ם כ'ע'לי מ'זימ'ה, ר'א'ו
 נ'א ו'ה'ב'י'כו כ'ה'ש'ק'פ'ה ע'יו'נ'ית, ו'כ'נ'י'ק'ו'ר
 ה'ח'בו'ה ע'פ"י ה'ד'ר'י'ש'ם ו'ה'ח'ק'י'ר'ם כ'אש'ר ד'רש'ת'י
 ו'ח'ק'ר'ת'י ה'י'ע'ב ל'פ'ני כ'ל י'וד'ע'י ד'ע'ת, א'ח
 ה'מ'ק'ר'ם ה'ר'ע'ס ה'ר'וז'נ'ת ע'ל ר'אש' ב'ני ח'בל
 כ'כ'לל, ו'ל'כ'ן ע'ול'ו ע'ל'ה ע'ר'ם י'כ'ב'ה נ'ר ש'מ'ש'כ'ם!
 כ'י א'ך כ'ז'א'ת ת'מ'ל'ע נ'פ'ש'יכ'ם ג'ם כ'ע'ת כ'י י'ת'ק'ע
 כ'ש'ופ'ר ל'ק'ב'ץ א'ת'כ'ם ו'ל'כ'י'א'כ'ם ל'ש'ד'ם ה'כ'נ'ו'ד'ו'ת,
 ג'ם א'ני ה'מ'ח'ב'ר ז'א'ת נ'ח'מ'ת'י כ'ע'נ'י, ו'כ'ז'א'ת
 א'ח'ס'ל'ל כ'י כ'ז'ה נ'ב'ד'ל'ת'י מ'ב'ני מ'ולד'ת'י, כ'י
 ה'מ'ה י'א'ב'ד'ו כ'א'ין ז'כ'ר'ו'ן ל'ה'ם, ו'ז'א'ת ח'ס'ים ל'י
 ל'מ'ז'כ'ר'ה ל'ד'ור א'ח'ר'ו'ן ל'מ'ש'מ'ר'ת, א'ש'ר ל'א
 ה'ע'למ'ת'י מ'ה ש'ח'ג'ני ה'מ'זימ'ה, ו'ה'ולד'ת'יו כ'ימ'י
 ע'נ'י ו'מ'ר'וד'י א'ש'ר ל'מ'ע'נו ש'ל'ח'ת'י ד'מ'ש'ק!
 ה'וב'א ל'ד'פ'ו'ם כ'ש'נ'ת ת'ר'ם ק'ר'נינו כ'כ'לל
 י'ש'ר'א'ל כ'י"ר!